

ක්‍රිස්තියානි ඇදහිල්ලේ විශ්වාසයන් පිළිබඳ ප්‍රකාශය

මෙය පළමුවෙනි ශතවර්ෂයේ අපොස්තුළුවරුන් විසින් දරන ලද බයිබලීය විශ්වාසයන්හි ස්ථාවරත්වය ගෙනහැර දක්වන ප්‍රකාශයන්හි සාරාංශයකි. ඒ පිළිබඳව බයිබලයේ සඳහන් කරුණු පැහැදිලිව සහ තර්කානුකූලව ගැලපෙන ආකාරයට මෙහි ඉදිරිපත් කර ඇත. මෙමගින් දේවත්වය පිළිබඳ විස්තර, ගැලවීමේ සැලැස්ම, මානුෂික වගකීම් පිළිබඳ මූලධර්ම, මෙසියස් වහන්සේ, නපුර හා සම්බන්ධ ගැටළු, සභාව සහ දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය යන කරුණු ආවරණය වන පරිච්ඡේද හතකින් සමන්විත වේ. එමෙන්ම නූතන සහ පුරාණ ක්‍රිස්තියානි ධර්මතා පිළිබඳව ඇති එකිනෙකින් වෙනස් ප්‍රතිවිරුද්ධතාවයන් පිළිබඳ පැහැදිලි හැඳින්වීමක්ද කර ඇත. ත්‍රිත්වයේ ධර්මතා වර්ධනයන් සම්බන්ධ උපග්‍රන්ථයක් ද මෙහි අඩංගුව ඇත.

ඉංග්‍රීසි RSV අනුවාදයෙන් සිංහල NRSV අනුවාදයට පරිවර්තනය කර ඇත

දෙවියන් වහන්සේගේ කිතුණු සභාව

තැ.පෙ. අංක 369, වෝඩන්, ඒ සී ටී 2606, ඕස්ට්‍රේලියාව.

විද්‍යුත් තැපැල් : secretary@ccg.org

(ප්‍රකාශන හිමිකම් © 1994, 1995, 1996, 1997, 2001, 2007, 2017 වේඩ් කොක්ස්)

මෙම ප්‍රකාශයෙහි සඳහන් කරුණු වෙනස් කිරීමකින් හෝ මකාදැමීමකින් තොරව සම්පූර්ණයෙන්ම පිටපත් කර ඇත්නම්, ප්‍රකාශකයාගේ නම, ලිපිනය සහ මෙහි ප්‍රකාශන අයිතිය සඳහන් කරමින් නිදහසේ පිටපත් කර බෙදා හැරිය හැක. බෙදා හරින ලද පිටපත් ලබන්නන්ගෙන් කිසිදු ගාස්තුවක් අය නොකෙරේ. ප්‍රකාශකයාගේ හිමිකම් කඩ නොකර, මෙහි අඩංගු විවේචනාත්මක සහ විවාරාත්මක කරුණු සම්බන්ධව කෙටි සමාලෝචන ඇතුළත් විය හැක.

මෙම පත්‍රිකාව ලෝක ව්‍යාප්ත වෙබ් පිටුවෙන් ලබා ගත හැක:

<http://www.logon.org> සහ <http://www.ccg.org>

1 වන පරිච්ඡේදය. දේවත්වය

- 1.1 පියවූ දෙවියන් වහන්සේ
- 1.2 දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා වන යේසුස්
- 1.3 ශුද්ධ ආත්මය
- 1.4 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට හා මනුෂ්‍යත්වයට ඇති ශුද්ධ ආත්මයේ සම්බන්ධතාවය
- 1.5 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, සාතන් සහ ස්වර්ග සේනාවන් අතර සම්බන්ධතාවය
- 1.5.1 දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ලෙස යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ස්වභාවය
- 1.5.2 අන්ත ක්‍රිස්තුස්ගේ මූලධර්ම
- 1.5.3 දෙවියන් වහන්සේගේ ශ්‍රී නාමය සහ රාජකීයත්වය

2 වන පරිච්ඡේදය. ගැලවීමේ සැලසුම

- 2.1 මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ වැටීම
- 2.2 මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ගැලවීම
- 2.3 දේවානුභාවයෙන් සත්‍ය වූ බයිබලය
- 2.4 මනස්ථාපනය සහ නැවත හැරීම
- 2.5 බවිතීස්මය

3 වන පරිච්ඡේදය. මනුෂ්‍යයාගේ වගකීම් පිළිබඳ මූලධර්ම

- 3.1 යාවිඤ්ඤාව සහ නමස්කාරය
- 3.1.1 යාවිඤ්ඤාවේ සහ නමස්කාරයේ අරමුණ වූ දෙවියන් වහන්සේ
- 3.1.1.1 නමස්කාරයේ අරමුණ
- 3.1.1.2 යාවිඤ්ඤාවේ අරමුණ
- 3.1.1.3 පුද්ගලික සහ අන් අය උදෙසා සාමූහික මැදහත් යාවිඤ්ඤාව
- 3.2 ගැලවීම සහ දේව නීතිය (ව්‍යවස්ථාව) අතර සම්බන්ධතාවය
- 3.2.1 දෙවියන් වහන්සේ අපගේ පර්වතයය
- 3.2.2 කරුණාවෙන් ගලවනු ලැබීම
- 3.2.3 ව්‍යවස්ථාව යටතේ ඇති වගකීම්
- 3.2.3.1 කිතුනුවන් ව්‍යවස්ථාව රැකිය යුත්තේ මන්ද?
- 3.2.3.2 කිතුනුවන් දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාවය
- 3.2.4 දස පනත
- 3.2.5 මිනිස් හැසිරීම් පාලනය කරන අනිකුත් අණපනත්
- 3.2.5.1 ආහාර සම්බන්ධ අණපනත්
- 3.2.5.2 සබත් දිනය
- 3.2.5.3 නව සඳ
- 3.2.5.4 වාර්ෂික ශුද්ධ දිනයන්
- 3.2.5.5 විවාහය
- 3.2.6 මූල්‍ය භාරකාරත්වය
- 3.2.6.1 දෙවියන් වහන්සේ වෙතට ඇති වගකීම
- 3.2.6.2 අන් අය වෙතට ඇති වගකීම
- 3.2.7 යුද්ධමය තත්වයන් සහ ඡන්දය
- 3.2.7.1 යුද්ධ
- 3.2.7.2 ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම

4 වන පරිච්ඡේදය. මෙසියස් වහන්සේ පිළිබඳ ධර්මය

- 4.1 පූර්වයේ සිට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පැවැත්ම
- 4.2 කුරුසි පත්වීම සහ නැවත නැඟිටීම

4.3 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ දෙවන පැමිණීම

4.4 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහස්‍ර පාලනය

5 වන පරිච්ඡේදය. නපුර සම්බන්ධ ගැටලුව

5.1 ස්වර්ගීය සේනාවන්ගේ කැරලිකාරකම හරහා නපුරේ පැවැත්ම

5.2 දෙවිය පිළිබඳ මූලධර්ම

5.3 මළවුන්ගේ තත්වය

5.4 මළවුන්ගේ නැවත නැඟීම

5.5 දුෂ්ටයන්ට ලැබෙන්නාවූ විපාකය

6 වන පරිච්ඡේදය. සභාව

6.1 සභාව යනු කවරෙක්ද? නැතහොත් ඉන් අදහස් කරන්නේ කුමක්ද?

6.2 සභා සංවිධානය

6.3 සභාවේ අරමුණු සහ ඉලක්කයන්

6.4 විශුද්ධීකරණය

7 වන පරිච්ඡේදය. දේව රාජ්‍යය

7.1 දේව රාජ්‍යය පිහිටුවීම

7.1.1 අධ්‍යාත්මික රාජ්‍යය

7.1.2 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහස්‍ර පාලනය

7.1.2.1 මෙසියස් වහන්සේගේ නැවත පැමිණීම

7.1.2.2 ඊශ්‍රායලය එකමුතු කිරීම

7.1.2.3 ස්වාමීන් වහන්සේගේ දිනය

7.1.3 දෙවියන් වහන්සේගේ සදාකාලික රාජ්‍යය

7.1.3.1 දෙවියන් වහන්සේගේ පැමිණීම

7.1.3.2 නව පොළව සහ නව ජෙරුසලම

7.1.3.3 මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ඉරණම

උපග්‍රන්ථය

හැඳින්වීම

වසර එක්දහස් හත්සියයක පමණ කාලයක් පුරාවට ක්‍රිස්තියානි ධර්මය ග්‍රීක දර්ශනයට සහ නූතන-ජලේටෝවාදයට සම්බන්ධ ක්‍රමයක් මත පදනම් වූ දේවධර්ම පද්ධතියකට බැඳී ඇත. දෙවියන් වහන්සේ මනුෂ්‍යාට පුරාණ සහ නව ගිවිසුමේ ඒකීය භාවය රකිමින් එළිදරව් කරදුන් සරල බයිබල් පණිවිඩය එකල සිටි බලධාරීන් සහ පාලකයින් තම බලය රඳවා තබා ගැනීම පිණිස කරුණු වෙනස් කොට මනුෂ්‍යයන්ට ඉදිරිපත් කළහ.

එහි අවසාන ප්‍රතිඵලය වූයේ නයිසියා (ක්‍රිස්තු වර්ෂ 325), ලාවෝදිසිය (ක්‍රිස්තු වර්ෂ 366), කොන්ස්තන්තියෝපල් (ක්‍රිස්තු වර්ෂ 381) සහ කැල්සිදොන් (ක්‍රිස්තු වර්ෂ 451) යන කවුන්සිලවලින් දක්වන ලද ව්‍යුහය ලෙස වටහා ගත් කරුණුයි. මෙම ව්‍යුහයන් මගින් සාමාන්‍ය තර්කනය පාදක කොටගත් මාවත් ඔස්සේ දෙවියන් වහන්සේ පිළිබඳ අවබෝධය වෙනස් කර අවසානයේ ත්‍රිත්වය ඇති කරණ ලදී. ලාවෝදිසිය මන්ත්‍රණ සභාව (න්‍යාය 29) සබත් දිනය අවලංගු කර, එම නීතිය කඩ කිරීම දඬුවමට යටත් කොට, ඉරුදින නමස්කාරය ලෙස මිථ්‍යාදාෂ්ටික නමස්කාර පිළිවෙත් පිළිගනිමින් (පසුකාලීන යුගයේ එනම්, ක්‍රි.ව. 475 දී දෙසැම්බර් හිරු උත්සව සමඟ) පාස්කුව සැමරීම වෙනුවට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ මළවුන්ගෙන් නැගිටීම හඳුන්වා දී, බයිබලය හා නීතිය පිළිබඳ අර්ථකථනය කළ ආකාරයද වෙනස් මගකට හැරවූහ. දෙවියන් වහන්සේ විසින් මෝසෙස්ට දුන් නීතිය තවදුරටත් අදාළ නොවන බව සලකන ලද අතර පවතින මිථ්‍යාදාෂ්ටික පිළිවෙත් සාධාරණීකරණය කිරීම සඳහා නව ගිවිසුමේ ඉගැන්වීම් නැවත අර්ථකථනය කරන ලදී.

උදාහරණයක් වශයෙන්, ක්‍රියා 10 සහ අනෙකුත් වගන්ති වැරදි ආකාරයෙන් යෙදීමෙන් ආහාර පිළිබඳ නීති ඉවත් කර

දැමීමට තීරණය විය. මෙමගින් මිනිස් සෞඛ්‍යයට ඇතිවූයේ ක්ෂණික බලපෑමකි. කෙසේ වෙතත්, එමගින් පරිසරයට ඇතිවූ අවසාන ප්‍රතිඵලය සැබවින්ම දැකගත හැක්කේ වසර දෙදහසකට පමණ පසුවය. බයිබලීය නීතියෙන් තහනම් කරන ලද ආහාර පරිභෝජනය, ආහාර දාමයේ බිඳවැටීමට විශාල වශයෙන් දායක විය.

භූමි පද්ධති ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පරිහානියට පත්වීම සම්පූර්ණයෙන් දැකගත හැකි වන්නේ ජූබිලි ක්‍රමවේදයන් සහ භූමියට අවශ්‍ය සබත් වීම් ක්‍රමවේදයන් අනුගමනය නොකිරීමෙන් භූමි පද්ධති මහත් සේ අඩපණ වූවාට පසුවය. මන්ද, මේවා ඉතා සියුම් ලෙස දහනව වසරක වන්ද වක්‍ර මත පදනම් වූ දින දර්ශනය සමඟ එකිනෙක සම්බන්ධ වී ඇති බැවිනි. සූර්ය දින දර්ශනය හඳුන්වාදීමේ සිද්ධියම දෙවියන් වහන්සේ විසින් ස්වභාවික සුසංවාදය සඳහා පිහිටුවා ඇති කාලක්‍රම රටා සහ වක්‍ර පිළිබඳ අවබෝධය විනාශ කිරීමේ ප්‍රධාන පියවරක් විය.

මුල් ක්‍රිස්තියානි ධර්මය හා සසඳන කල නවීන ක්‍රිස්තියානි ධර්මයට පොදුවේ ගත හැකි යමක් තිබේ නම් එය ඉතා අල්පය. ඉස්ලාම් ධර්මයේ පිබිදීම සහ පසුකාලීනව ඉස්ලාම් ධර්මය සමඟ ඇති වූ යුද්ධ තත්ත්වයන්ට සෘජු හේතුවක් වූයේ ග්‍රීක දේවධර්ම ක්‍රම මගින් ත්‍රිත්ව ධර්මතා මත පදනම් වූ කපදෝසියානු දේවධර්මය භාවිතා කරමින් දෙවියන් වහන්සේ සමඟ සහ දෙවියන් වහන්සේ ලෙස අද්භූත එකමුතු වීමට උත්සාහ කරමින් යුරෝපයේ සහ බටහිර ආසියාවේ බිහිවූ ව්‍යාජ ක්‍රිස්තියානි ක්‍රමයන් වේ.

ත්‍රිත්ව ධර්මතා ක්‍රමය ඵල රහිතය. සියවස් දහ හතක් පුරා පවතින මම වැරදි ධර්මතාවයේ අවසාන ප්‍රතිඵලය වන්නේ පෘථිවිය විනාශයට ආසන්න වීම සහ බයිබලානුකූල නීතිවලට අනුකූලව ජීවත් වීමට අවංකව උත්සාහ කරන මනුෂ්‍යයන්ට හිංසා පීඩා පැමිණවීමයි.

මෙම කාර්යයේ පරමාර්ථය වන්නේ බයිබලයේ මූලික පණිවිඩය සහ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සහ අපොස්තුළුවරුන් යටතේ පැවති නව ගිවිසුමේ සභාවේ ඉගැන්වීම් පැහැදිලි, සරල ආකාරයකින් ගෙන ඒමයි. මෙමගින්, මෙතෙක් ප්‍රමාණයෙන් දැනසිටි සමහර වෘත්තාන්තයන් අභියෝගයට ලක් කර විනාශ කරනු ඇති බවට කිසිදු සැකයක් නැත. මෙහි සඳහන් කරුණු පැහැදිලි කිරීමට ඒවාට අදාළ බයිබලයෙන් උපුටාගත් ලියවිලි සඳහන් ස්ථාන පැහැදිලි කර ඇත. එම නිසා මෙම වැඩෙහි අරමුණ සැකයකින් තොරව පැහැදිලිවනු ඇත. හැකි සෑම අවස්ථාවකම මාතෘකාවට අදාළ ආදර්ශ පද සියල්ලම ඉදිරිපත් කරමින් වෙන වෙනම ගෙන පෙන්වන්නේ වැරදි අර්ථයන් ගෙන ඒම වැළැක්වීමටය. සමහරක් බයිබල් පාඨ පැහැදිලිවම ව්‍යාජ (උදා. 1 යොහාන් 5:7 ජේම්ස් රජතුමාගේ අනුවාදය; 1 තිමෝති 3:16 ජෝර්ජ් රජතුමාගේ අනුවාදය පැරණි ලේඛන A), හෝ වැරදි පරිවර්තන (1 කොරින්ති 15:28 සංශෝධිත සම්මත අනුවාදය; එළිදරව් 3:14 නව ජාත්‍යන්තර අනුවාදය, වෙනත් බොහෝ දේ අතර), ලෙස ඇත්තේ එම පද වෙන වෙනම ගත් කල ත්‍රිත්ව හෝ කපදෝසියානු ක්‍රමයට සහය වන ලෙස ප්‍රතිවිරුද්ධ පාඨ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට හෝ පාඨ වැරදි ලෙස අර්ථ දැක්වීමට නිර්මාණය කර ඇති නිසාය.

මෙයින් වහන්සේ නැවත පැමිණි විට දෙවියන් වහන්සේ සිනයි කන්දෙහිදී මෝසෙස්ට දුන් නීති පද්ධතිය සම්පූර්ණයෙන් හඳුන්වා දීමට යනු ඇත. බයිබලයේ දක්වා ඇති ජීවත්වීමේ හා නමස්කාර කිරීමේ ක්‍රමය හඳුනාගෙන ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීමක් සෑම කිතුනුවකුටම ඇත. යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ මිනිසත් බව ගන්නට පෙරත්, මිනිසෙකු ලෙස ජීවත් වන විටත් හඳුන්වා දුන් ඒ ජීවන ක්‍රමය දැඩිව අනුගමනය කරමින් ජීවත්වීම ඇදහිලිවන්තයාගේ වගකීමකි. මනුෂ්‍යයන් අතීතයේ කුමන ආකාරයෙන් ක්‍රියා කලත්, ඉදිරියේදී ඉහත සඳහන් ක්‍රමය හා එහි සත්‍යතාවය සම්පූර්ණයෙන් හඳුනාගෙන සියවස් දහ හතක් පුරා පැවති ඒ පැරණි ක්‍රමවේදය මනස්ථාපනය වී අතහැර දමා නව ජීවන රටාවකට අවතීර්ණ විය යුතුය. මෙහිලා අපගේ කාර්යය වන්නේ පසුතැවිලි වීමට සහ ජීවිතයේ නවතාවයට මිනිසුන් කැඳවීමයි.

1 වන පරිච්ඡේදය

දේවත්වය

1.1 පියවූ දෙවියන් වහන්සේ

මුළු විශ්වයේ උත්තරීතර දේවත්වය, දෙවියන් වහන්සේ සතුය. එතුමාණෝ සර්වබලධාරීය, අහස, පොළොව සහ එහි ඇති සියල්ලෙහි මැවුම්කරු සහ සියල්ල දරමින් සිදුවන්නට සලස්වන තැනැත්වහන්සේය (උත්පත්ති 1.1; නෙහෙමියා 9:6; ගීතාවලිය 124:8; යෙසායා 40:26,28; 44:24; ක්‍රියා 14 :15; 17:24-25; එළිදරව් 14:7). එතුමාණෝ පමණක්

සදාතනික වන සේක (1 නිමෝති 6:16). එතුමාණෝ අපගේ දෙවියන් වහන්සේ සහ පියාණන් මෙන්ම යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ දෙවියන් සහ පියාණෝය (ශු. යොහාන් 20:17). එතුමාණෝ උත්තරීතර දෙවියන් වන සේක (උත්පත්ති 14:18; ගණන් කථාව 24:16; ද්විතීය නීති සංග්‍රහය 32:8; ශු. මාක්. 5:7). උන්වහන්සේ එකම සැබෑ දෙවියන් වේ (ශු. යොහාන් 17:3; 1 යොහාන් 5:20).

1.2 දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා වන යේසුස්

යේසුස් වහන්සේ මැවීමේ පළමු ඵලය (මූලය) වූ අතර (කොලොස්සි 1:15) එබැවින් දෙවියන් වහන්සේගේ මැවීමේ මූලාරම්භය (මූල කාරණය) වූ සේක. (එළිදරව් 3:14). උන්වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේගේ එකම උපන් (ඒක ජාතක) දේව පුත්‍රයාය (ශු. මතෙව් 3:17; ශු. යොහාන් 1:18; 1 යොහාන් 4:9), උන්වහන්සේ ශුද්ධාත්මයාණන් කරණකොට පිළිසිඳ, කන්‍යාවක් වූ මරියාට දාව මෙලොව උපන් (ශු. ලූක් 1:26-35) සේක. එතුමා ක්‍රිස්තුස් නොහොත් මෙසියස් වන අතර (ශු. මතෙව්. 16:16; ශු. ජොහාන් 1:41), අපගේ ගැලවුම්කාරයාණන් සහ මිදුම්කරයාණන් වීමට දෙවියන් වහන්සේ විසින් එවන ලද (ශු. මතෙව් 14:33; ශු. යොහාන් 8:42; එපීස 1:7; නීතස් 2:14) තැනැත් වහන්සේය. එතුමා මහෝත්තම දෙවියන්ගේ පුත්‍රයා ලෙස නම් කරන ලද තැනැත්තාය (ශු. මාක් 5:7). එතුමා ශුධවන්ත ආත්මයෙන් පත්කරනු ලැබුවාවූ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ලෙස මළවුන්ගෙන් නැගිටුණු පසු බලයෙන් යුක්තව හඳුන්වනු ලබයි (රෝම 1:4). උන්වහන්සේ යාකොබ්ගේ වංශය කෙරෙහි සදාකාලයටම පාලනය ගෙනයාම සඳහා එතුමා හට දාවින්ගේ සිංහාසනය ලබා දී ඇති අතර එතුමාගේ රාජ්‍යයේ කෙළවරක් නොමැත්තේය (ශු. ලූක් 1:32).

1.3 ශුද්ධ ආත්මය

ශුද්ධ ආත්මය (ක්‍රියා 2:4) යනු ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ විසින් තෝරාගත් සෙනග වෙත යැවීමට පොරොන්දු වූ දෙවියන් වහන්සේගේ මූලික හරය හෝ බලයයි (ශු. යොහාන් 16:7). එය පුද්ගලයෙකු නොව දෙවියන් වහන්සේගේ ජීවමාන බලයේ විහිදවීමක් නැතහොත් දිගුවකි. එය අප ශුද්ධ ආත්මයෙන් (ක්‍රියා 9:17; එපීස 5:18) පිරුණු දිව්‍ය ස්වභාවයේ (2 පේදුරු 1:4) කොටස්කරුවන් බවට පත්වන මාධ්‍යයක් වන අතර එබැවින් සියලු දේව පුත්‍රයන් (යෝබ් 38:7; රෝම 8:14; 1 යොහාන් 3:1-2) ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ සම උරුමක්කාරයන් බවට පත් වේ (රෝම 8:17; ගලාති 3:29; නීතස් 3:7; හෙබ්‍රෙව් 1:14, 6:17, 11:9; යාකොබ් 2:5; 1 පේතෘස් 3:7). එය දෙවියන් වහන්සේ විසින් දෙනු ලබන්නේ ඉල්ලා සිටින අයවලුන්ට (ශු. ලූක් 11: 9-13) වන අතර උන්වහන්සේට කීකරුව දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා පිළිපදින අය තුළ වාසය කරනු ඇත (1 යොහාන් 3:24; ක්‍රියා 5:32). ශුද්ධ ආත්මය, දෙවියන් වහන්සේගේ සේවකයින්ව සියලු සත්‍යයන් කරා ගෙනයමින් ඔවුන්ට සැනසිලිදායකයාණන් වනසේක (ශු. යොහාන් 14:16,17,26). ශුද්ධ ආත්මය සාක්ෂි දීමට බලය ලබා දෙයි (ක්‍රියා 1:8). 1 කොරින්ති 12:7-11 හි වාර්තා කර ඇති පරිදි එමගින් දීමනාවන් පරිපාලනය කරන අතර ගලාති 5:22-23 හි විස්තර කර ඇති පරිදි කිසිදු මිනුමකින් ගැන බැලිය නොහැකි අන්දමේ එල ලබා දෙනු ඇත (ශු. යොහාන් 3:34 සංශෝධිත සම්මත අනුවාදය; රෝම 12:6). එමගින් අවසානයේදී දෙවියන් වහන්සේ සියල්ලේ සියල්ල වේ (1 කොරින්ති 15:28; එපීස 4:6).

1.4 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට හා මනුෂ්‍යත්වයට ඇති ශුද්ධ ආත්මයේ සම්බන්ධතාවය

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේටත් මනුෂ්‍යයාටත් ඇති ශුද්ධ ආත්ම සම්බන්ධකම බවින්ස්මයට පෙර සිට ක්‍රියාත්මක වේ. ශුද්ධ ආත්මය විසින් පුද්ගලයාව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුලින් දෙවියන් වහන්සේ වෙතට ලභා කරගනී (හෙබ්‍රෙව් 7: 25).

ශුද්ධ ආත්මයේ පළමු දීමනා පුද්ගලයෙකුට හිමි වන්නේ බවින්ස්මයේදීය. ශරීරය ගැලවීම ලබන තුරු දරුකමට හදා ගැනීමක් සිදුනොවන බව රෝම 8:23 පැහැදිලිව පෙන්වා දෙයි.

මෙසේ අපි නැවත ඉපදුණත්, අපි දෙවියන් වහන්සේගේ මහිමයට පැමිණෙන තෙක් ක්‍රිස්තුස් ජේසුස් වහන්සේ තුළ දිනපතා ආත්මය තුළ වර්ධනය වෙමින් සිටිමු. ශුද්ධ ආත්මය සත්‍යතාවයේ ආත්මය (1 යොහාන් 4:6, 5:6) වන අතර සැමවිටම සත්‍ය කථාකිරීම තුළ අපගේ හිස වන යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ අපි ගොඩනැගෙන්නෙමු (එපීස 4:15). ශුද්ධ ආත්මය දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මයයි (රෝම 8:14). එලෙසම ඇදහිල්ලේ ආත්මයයි (2 කොරින්ති 4:13). එය සියළු දේ විමසයි, සියල්ල දැනගනියි (1 කොරින්ති 2:10-11, 12:3)

මෙයාකාරව, ත්‍රිත්වයේ දෙවියන් තුළ ශුද්ධ ආත්මය නිදහස් ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොදරයි, නමුත් එමගින් අප ඒලොහිම් තත්වයට පත්වන්නෙමු (සෙකරියා 12:8). ශුද්ධ ආත්මය අපගේ පැවැත්ම සහ සිතුවිලි දෙවියන් වහන්සේ වෙතට ගෙන

යමින් අප පිළිබඳ අවබෝධයක් උන්වහන්සේ තුළ ඇති කරයි. යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අපගේ මැදිහත්කාරයානන් සහ අතරමැදි ඒලොහිමි සහ නිඕස් (ගීතාවලිය 45:6-7; සෙකරියා 12:8; හෙබ්‍රෙව් 1:8-9) වන අතර එමගින් දෙවියන් වහන්සේගේ බලය අප තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට, අපට අවශ්‍ය උපකාර කිරීමට, අපට ඉගැන්වීමට සහ අපව සනසවා ලීමට උන්වහන්සේට හැකියාව ලැබේ. දෙවියන් වහන්සේ සෑම පුද්ගලයෙකුටම ලබා දීමට සූදානම්ව සිටින, 1 කොරින්ති 12:7-11 දක්වා ඇති එම ගුණාංග ශුද්ධ ආත්මය තුළින් අපට ප්‍රධානය කරයි.

නොසලකා හැර සිටීමෙන්, සිත් වේදනා තුළින් (එපීස 4:30) ශුද්ධ ආත්මය නිවා දැමිය හැක (1 තෙසලෝනික 5:19). එමගින් එම පුද්ගලයා තුළ ඇති සිදුවන ලාභ හෝ අලාභ ඔහු විසින් පිළිගත යුතුවේ.

ශුද්ධ ආත්මයේ එලය ප්‍රේමයයි. එය ගලානි 5:22 හි සඳහන්ව තිබේ. එබැවින් අප එකිනෙකාට ප්‍රේම නොකරන්නේ නම්, අප තුළින් ශුද්ධ ආත්මය ප්‍රකාශ නොවේ.

පිලිපී 3:3 හි පෙන්වා දෙන ආකාරයට අප දෙවියන් වහන්සේට නමස්කාර කරන මාධ්‍යය ශුද්ධ ආත්මය වේ. මේ අනුව, එය නමස්කාරයේ වස්තුවක් ලෙසට දෙවියන් වහන්සේ වෙත විය නොහැකි නමුත් පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ වෙත වේ. එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව බලගන්වන බලවේගයකි. මේ අනුව යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සදාකාලික පියෙකි (යෙසායා 9:6). බොහෝ පියවරුන් ස්වර්ගයේ හා පොලෝ තලයෙහි සිටියන් (එපීස 3:15), මේ අනුව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සදාකාලික පියෙකි (යෙසායා 9:6). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සදාකාලික පියා බවට පත්වන්නේ අභිනියෝජනයෙනි.

මෙම සියලු පිත්තාවයන් හෝ පවුල්, පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේගේ නාමය දරයි. එය අප පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි වැද වැටී එතුමාට නමස්කාර කිරීමට හේතුවයි (එපීස 3:14-15).

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මැවිල්ලේ කුලුණුලා නැතහොත් පළමු එලය විය. ස්වර්ගයේ සහ පොළොවේද, පෙනෙන හා නොපෙනෙන සියල්ලද, සිංහාසනයන් නැතහොත් ආධිපත්‍යයන් හෝ රාජ්‍යයන් හෝ අධිකාරීන් වේවා, යන මේ සියල්ල මවන ලද්දේ එතුමා සහ එතුමා උදෙසා ය. උන්වහන්සේ සියල්ලටම පළමුකොට සිටින සේක, සියල්ලද උන්වහන්සේ තුළ පවතින සේක (කොලොස්සී 1:16-17). නමුත් එතුමාට බිහිකළේ දෙවියන් වහන්සේ වන අතර, ඒ මැවිල්ල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ පවතිමින් එතුමා යටතේ රැකෙන පිණිසය. එබැවින් කිසිදු ලෙසකින්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ නොවන අතර දෙවියන් වහන්සේ සදාකාලික වේ (1 තිමෝති 6:16).

මේ ලෝකයේදී කිතුනුවන් හට ඇති කැඳවීම වන්නේ සේවයේ සහ කැපවීමේ ජීවිතයක් ගතකිරීමටය. බොහෝ දෙනෙකු කැඳවනු ලැබුවත් තෝරාගනු ලබන්නේ ස්වල්ප දෙනෙකි (ශු. මතෙව් 20:16, 22:14). දෙවියන් වහන්සේ විසින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව තෝරාගනු ලැබූ ලෙසටම, කිතුනුවන්ද තෝරාගනු ලැබූ සෙනගකි (ශු. ලූක් 23:35). එලෙසම, තෝරාගත් අයවලුන්ව දෙවියන් වහන්සේගේ මහ පෙන්වීම යටතේ (1 පේතෘස් 2:4) ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ විසින් තෝරා ගන්නා ලදී (ශු. යොහාන් 6:70, 15:16,19).

සභාවට උපකාර කිරීම සඳහා, සභාව ලෙස තේරී පත් වූවන්ට නැතහොත් උන්වහන්සේට කැපවූවන්ට, දෙවියන් වහන්සේගේ අභිරහස් පිළිබඳ අවබෝධය ලබා දෙනු ලැබේ. දෙවියන් වහන්සේ පිළිබඳව සහ දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ අභිරහස් තේරුම් ගැනීමට ඔවුන්ට ලබාදෙන යාන්ත්‍රණය ශුද්ධ ආත්මයයි (ශු. මාක් 4:11). මක්නිසාද දෙවියන් වහන්සේගේ ප්‍රඥාව අභිරහසක් ලෙස කථා කරමුව (1 කොරින්ති 2:7), එය දෙවියන් වහන්සේගේ සේවකයන් විසින් තේරුම් කරදෙනු ලබයි (1 කොරින්ති 2:7, 15:51). මක්නිසාද දෙවියන් වහන්සේ තම සේවකයන්ට එළිදරව් කරන ලද උන්වහන්සේගේ කැමැත්ත අභිරහසක් ලෙස පැහැදිලි කර ඇත (එපීස 1:9). තව දුරටත්, එම අභිරහස පවතින්නේ තෝරාගත් අය තුළින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ භාරකාරත්වය තුළය. ශු. පාවුල් තුමා මෙසේ ලියා ඇත,

...ඔබේ යහපත පිණිස සේවය කිරීමේ වරප්‍රසාදය දෙවියන් වහන්සේ මට බාර දී ඇති බව ඔබ ඇත්තෙන්ම අසා ඇත. මා ලුහුඬින් ලියා තිබෙන ලෙස, මේ රහස එළිදරව් වීමකින් මට ප්‍රකාශ කරන ලදී. මා ලියා ඇති ඒ දේ කියවීමෙන්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පිළිබඳ අභිරහස ගැන මට ඇති අවබෝධය ඔබට තේරුම් ගත හැකිය. ආදී පරම්පරාවල මනුෂ්‍ය වර්ගයාට ඒ අභිරහස ප්‍රකාශ නොකරන ලදී. එහෙත් දැන් ආත්මයාණන් කරණකොටගෙන ශුද්ධ ප්‍රේරිතයන්ටත්, දිවැසිවරයන්ටත් එය එළිදරව් කර ඇත. ඒ අභිරහස නම්, සුබ අස්න කරණකොටගෙන, ක්‍රිස්තුස් යේසුස් වහන්සේ තුළ විජානීන් පුදෙව්වරුන් සමග හවුල් උරුමක්කාරයන්ද සභා ශරීරයේ හවුල් සාමාජිකයන්ද පොරොන්දුවේ හවුල් පංගුකාරයන් ද වන බවය (එපීස 3:2-6).

1.5 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, සාතන් සහ ස්වර්ග සේනාවන් අතර සම්බන්ධතාවය

එලෝහිමි හෝ තියෝයි ලෙස බයිබලයේ සඳහන් කර ඇති, දෙවියන් යන අර්ථය දක්වන විවිධ ස්වභාවයන් තිබේ. පැරණි ගිවිසුමෙහි එලෝහිමි ලෙස හැඳින්වෙන එම ස්වභාවයන්ගෙන් එකක් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ හැඳින්වීම සඳහා යොදා ඇත (සෙකරියා 12:8 පදය බලන්න). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ නැවත පෘථිවියට පැමිණෙන විට නව ගිවිසුම තුළ එතුමාට හඳුන්වනු ලබන්නේ නව දීප්තිමත් පහන් තාරකාව ලෙසටය. එතුමා මෙම උසස් තානාන්තරය, එතුමා තෝරාගත් සුදුස්සන් යයි සලකන මනුෂ්‍යයන් සමඟ බෙදාගනු ඇත (එළිදරව් 2:28, 22:16).

දෙවියන් වහන්සේව බයිබලය තුළින් හඳුන්වනු ලබන්නේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ දෙවියන් සහ පියාණන් ලෙසය (රෝම 15:6; 2 කොරින්ති 1:3, 11:31; එපිස 1:3,17; කොලොස්සි 1:3; හෙබ්‍රෙව් 1: 1 සහ එයට පසු පදය; 1 පේතෘස් 1:3; 2 යොහාන් 3; එළිදරව් 1:1,6, 15:3). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සිය ජීවිතය, බලය සහ අධිකාරිත්වය ලබා ගන්නේ පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේගේ අණ පරිදිය (ශු. යොහාන් 10:17-18).

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම කැමැත්ත, තම පියා වන දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්තට යටත් කරයි (ශු. මතෙව් 21:31, 26:39; ශු. මාක් 14:36; ශු. යොහාන් 3:16, 4:34). තෝරාගත් අයවලුන්ව දෙවියන් වහන්සේ විසින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට දුන් අතර දෙවියන් වහන්සේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට වඩා උසස් වේ. (ශු. යොහාන් 14:28). එමෙන්ම සියළු දේට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ වේ. (ශු. යොහාන් 10:29). මේ අනුව දෙවියන් වහන්සේ ඔහුගේ එකම උපන් (ඒක ජාතක) පුත්‍රයා ලෝකයට එව්වේ එතුමා තුළින් අපව ජීවත් කරවීමටය (1 යොහාන් 4: 9). දෙවියන් වහන්සේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ (ශු. යොහාන් 14:28) බැවින්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව ගෞරවයට ගෙන එන්නේ නැතහොත් මහිමයට පත් කරන්නේ දෙවියන් වහන්සේය (ශු. යොහාන් 8:54).

දෙවියන් වහන්සේ පර්වතයය වන සේක. ගල්වළකින් හෝ ගල් කඳු වැටියකින් උපකරණ සාදාගන්නාක් මෙන් මූලික සහ බලපවත්වන කරුණක් නම්, යෝෂ්වා ලබාගත් ගිණිගල රිශ්‍රායෙල් ජනතාව වර්මච්ඡේදනය නොහොත් සුන්නන් කිරීම සඳහා භාවිතා කරන ලද බවයි (ද්විතීය කථාව 32:4). දෙවියන් වහන්සේ රිශ්‍රායෙල්ගේ පර්වතය සේම ඔවුන්ගේ ගැලවීමේ පර්වතයද වන අතරම (ද්විතීය කථාව 32:15), ඔවුන් දරා සිටි පර්වතයද වන සේක (ද්විතීය කථාව 32:18,28-31). 1 සාමුවෙල් 2:2 හි සඳහන් කරන්නේ අපගේ දෙවියන් වහන්සේ අපගේ පර්වතය මෙන්ම, සදාකාලික පර්වතය බවයි (යෙසායා 26:4). ආබ්‍රහම්ගෙන් පැවත එන සියල්ලෝ මෙන්ම ඇදහිල්ලේ පවතින සියල්ලන්ම කපා ඇත්තේ මෙම පර්වතයෙන්ය (යෙසායා 51:1-2). මෙසියස් වහන්සේ පවා මෙම පර්වතයෙන් කපා ගෙන ඇත (දානියෙල් 2:34,45). ඒ සියලු ලෝක අධිරාජ්‍යයන් යටත් කරගන්නා පිණිසය. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ගොඩ නගන්නට යන සභාවේ අත්තිවාරම, පර්වතය වූ දෙවියන් වහන්සේ මත ගොඩනගනු ඇත (ශු. මතෙව් 16:18). මෙසියස් වහන්සේ, දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාවේ ප්‍රධාන මුල් ගල වන අතර, එයට තෝරාගනු ලැබුවන් ශුද්ධ ආත්මයේ ගබඩාවේ නාඕස් නැතහොත් ශුද්ධ වුවන් අතර අති ශුද්ධ වනු ඇත. දේවමාළිගාවේ ගල් සියල්ලම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙන්ම දෙවියන් වහන්සේ වන පර්වතයෙන් කපා, දේවමාළිගාව පිහිටුවීම සඳහා ආත්මික පර්වතය (1 කොරින්ති 10: 4) අධ්‍යාත්මික පර්වතය (1 කොරින්ති 10:4), බාධාවේ පර්වතය සහ පැකිලීමේ ගල (රෝම 9:33) වන ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ලබා දී ඇත.

දෙවියන් වහන්සේ සියල්ලේ සියල්ල වන පිණිස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දේවමාළිගාව ගොඩනගනු ඇත (එපිස 4:6). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සියල්ලව සහ සියල්ලන් තුළ සිටීමට දෙවියන් වහන්සේ විසින් පත් කර ඇත (සියල්ලව සියල්ලන් තුළ, කොලොස්සි 3:11). එසේ කළේ උන්වහන්සේගේ පාද වලට සියල්ල යටත් කර (1 කොරින්ති 15:27) සියල්ලටම ඉහළින්, එතුමාගේ ශරීරය නමැති සභාවේ මූලස්ථාන දරමින් සියල්ලෙන් සියල්ල පුරවන තුමාගේ සම්පූර්ණත්වය අත්දකිනු පිණිසය (එපිස 1:22-23). තවද, දෙවියන් වහන්සේ සියල්ල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට යටත් කළ බව කී විට (1 කොරින්ති 15:27), දෙවියන් වහන්සේ සියල්ල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පාද වලට යටත් කළ බවට පැහැදිලිව ප්‍රකාශ වේ.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සියල්ල යටත් කරන විට එතුමා දෙවියන් වහන්සේට යටත් වනු ඇත. එසේ සිදුවන්නේ සියල්ල යේසුස් වහන්සේගේ පාද වලට යටත් කළ දෙවියන් වහන්සේ සියල්ලේ සියල්ල වන පිණිසය (සියල්ලව සියල්ලන් තුළ, 1 කොරින්ති 15:28. නිවැරදි කරන ලද සම්මත පිටපතට එය අනුකූල නොවේ). මේ අනුව දෙවියන් වහන්සේ සහ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ත්‍රිත්වය තුළ ඒකාබද්ධ කිරීමට උත්සාහ කරන ජලේටෝවාදී මූලධර්ම ශුද්ධ ලියවිල්ලට පටහැනි වේ. දෙවියන් වහන්සේගේ මහ පෙත්වීමෙන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේගේ දකුණු භාගයෙහි හිඳගන්නා අතර (හෙබ්‍රෙව්

1:3,13, 8:1, 10:12, 12:2; 1 ජේතාස් 3:22) උන්වහන්සේ තෝරාගන්නවුන් සමග සිංහාසනය බෙදාගන්නා ලෙස දෙවියන් වහන්සේගේ සිංහාසනය බෙදාගැනීමට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට දෙන ලදී (එළිදරව් 3:21). එය දෙවියන් වහන්සේගේ සිංහාසනයයි (ගීතාවලිය 45:6-7; හෙබ්‍රෙව් 1:8) නැතහොත් දෙවියන් වහන්සේ ඔබේ සිංහාසනය යන්න පරිවර්තනය කර ඇත්තේ ඔබේ සිංහාසනයේ දෙවියන් යන ලෙසටය (සම්මත පිටපතෙහි පා සටහන බලන්න)

යවන්නාවූ දෙවියන් වහන්සේ, යවන ලද තැනැත්තාට වඩා උසස්ය (ශු. යොහාන් 13:16), සේවකයෙකු තම ස්වාමියාට වඩා උසස් නොවේ (ශු. යොහාන් 15:20).

කාන්තාරයේදී සාතන් යේසුස් වහන්සේව අභියෝගයට ලක් කළේය. එතැන් පටන් සාතන්ට විරුද්ධව නඩු විභාගය පටන් ගැනුණි. දීප්තිමත් පහන් තාරකාව වී සිටි, ළඟින් නැතහොත් මේ ලොවෙහි භාරකරු සහ ගුරුවරයා ලෙස එයට ආලෝකය ගෙන එන්නා ලෙස හඳුන්වනු ලැබූ සාතන්, පියවූ දෙවියන් වහන්සේගේ එලොහිමී සමූහයට අයත්ව සිටි උන්වහන්සේගේ යටතේ සිටි කෙනෙකු විය.

ක්‍රිස්තුස් නම් පහන් තාරකාව යාකොබ්ගෙන් නික්මීය යුතු බව (ගණන් කථාව 24:17) සඳහන් වේ. මෝසෙස්ගේ ග්‍රන්ථවල සඳහන් වන ආකාරයට පොලොව පිහිටුවා මැවිල්ල සම්පූර්ණ කිරීමේදී (යෝබ් 38:7 පදය) සිටි බව සඳහන් වන උද්ඝාත තාරකාවන්ගෙන් එකක් වන, එලොහිමී හි කෙනෙකු යාකොබ්ගෙන් සහ දාවිත්ගෙන් මනුෂ්‍යයෙකු වීමට නියමිතව තිබුණි (එළිදරව් 22:16).

යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලෙස හඳුනන මෙම එලොහිමී, තවමත් මේ ග්‍රහලෝකයේ පහන් තාරකාව නොවේ. එම තනතුර දැරුවේ සාතන්ය (යෙසායා 14:12 සහ එසෙකියෙල් 28:2-10).

ර්ශ්‍යායෙලයේ එලොහිමී ලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව ආලේපකර ඇති බව ගීතාවලිය 45:7 මගින් පෙන්වා දෙන අතර එතුමාගේ සහායකයින් හෝ හවුල්කරුවන්ට ඉහළින් එතුමාව අභිෂේක කර ඇත. කෙසේ වුවද, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ඇත්ත වශයෙන්ම පහන් තාරකාව නැමැති තනතුරේ නොසිටින අතර එතුමාගේ දෙවන පැමිණීම දක්වා එම රාජකාරි කටයුතු භාර නොගනු ඇත. ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ පහන් තාරකාව ලෙස, (2 ජේතාස් 1:19 පදයෙහි අළුයම් පහන් තාරකාව ලෙස පරිවර්තනය කර ඇත) එතුමාගේ ගුණාංග දරන්නාවූ තේරී පත් වූ අය සමග ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තරාතිරමී සහ යුතුකම් බෙදා ගනු ලැබේ. තෝරාගන්නවුන් සමග මේ බලය බෙදාගන්නා බවට එළිදරව් 2:28 හි පොරොන්දු වී ඇත.

යෙසායා 14:12 පදයෙහි අපට දක්වා ඇති පරිදි සාතන්, පහන් තාරකාව ලෙස, උත්තරීතර දෙවියන් වහන්සේට නැතහොත් පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේට අභියෝගයට ලක්කර ඇත. ඔහු තම සිංහාසනය, නොහොත් දෙවියන්ගේ සිංහාසනයට නැගී, එය දෙවියන්ගේ තාරකාවලට හෝ එලෝහිමී උපදේශක සභාවට හෝ ඉහළින් නැගී සිටීමට හෝ උසස් කිරීමට හෝ උත්සාහ කළේය. මෙම උපදේශක සභාව ගීතාවලිය 82:1 පදයෙහි සඳහන් වන එලෝහිමී හෝ දෙවියන්ගේ සභාවයි. සැලකිය යුතු කරුණක් නම්, යොහාන්ගේ ග්‍රාවකයෙකු වූ පොලිකාස් ගේ ග්‍රාවකයෙකු වන ඉරේනියස් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ, ගීතාවලිය 82:1 හි සඳහන් වන්නේ තෝරා ගත් අය, එනම් සම්මත කර ගත් අය ද ඇතුළත් වන තියෝයි නැතහොත් දෙව්වරුන් පිළිබඳව බවයි (මිත්‍යා ධර්මයන්ට විරුද්ධ පොත් අංක 3, 6 වන පරිච්ඡේදය, ANF, 1 වන වෙළුම, 419 වන පිටුව).

දේව පුත්‍රයින් ගණනාවක් ඇත (යෝබ් 1:6, 2:1, 38:7; ගීතාවලිය 86:8-10, 95:3, 96:4, 135:5 දක්වා ඇති පරිදි). ඔවුන් හඳුන්වනු ලබන්නේ බෙන් එලියොන් හෝ ඇති උත්තරීතර තැනැත්වහන්සේගේ පුත්‍රයන් ලෙසටය. තෝරාගත් මනුෂ්‍යයින්ද දේව පුත්‍රයන් ලෙසට ස්වර්ග සේනාව සමග හඳුන්වනු ලබනු ඇත (රෝම 8:14). එලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමග දේව පුත්‍රයන් ලෙසට තෝරාගත් තැනැත්තන් ලෝකයට අත්තිවාරම් දැමූ කාලයේ සිටම නියම කර ඇති පරිදි ශුද්ධ ආත්මය කරණකොටගෙන දෙවියන් වහන්සේ සමග ඒකත්වය දරනු ඇත. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මනුෂ්‍යයෙකු වීම සඳහා තම බලය අත්හැරිය සේක. එතුමා සහ සියලු තේරී පත් වූවන් මරණයෙන් උත්ථාන වීම තුළින් ශුද්ධකමේ ආත්මයට අනුව බලයේ පුත්‍රත්වය ලබා ගනී (රෝම 1:4).

ක්‍රියා 7:35-39 අනුව මෝසෙස්ට සීනායි හිදී කතා කළේ දේව දූතයෙක් වන අතර එම දේව දූතයා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේය. ගලාති 4:14 අනුව, පාවුල් තමාවද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙන් දෙවියන් වහන්සේගේ දූතයෙකුට සමාන කරයි.

එසේම අපිද දේවදූතයන් මෙන් වන්නෙමු (ශු. මතෙව් 22:30) එය නියමයක් ලෙස හෝ දේවදූතයින් හා සමානව (ශු. ලූක් 20:36 සිට), ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ සම උරුමක්කාරයන් වන්නෙමු (රෝම 8:17; ගලාති 3:29; තිතස් 3: 7; හෙබ්‍රෙව් 1:14, 6:17, 11:9; යාකොබ් 2:5; 1 පේතෘස් 3:7). යාවේ යන දූතයා යෙහෝවා සහ එලෝහිම් යන දෙදෙනාම ලෙස පැරණි ගිවිසුමෙහි හඳුනාගෙන ඇත (නික්මයාම 3:2,4-6). මෙහි දෙවියන් හෝ එලෝහිම් යනු දේවදූතයෙක් විය; (සෙකරියා 12:8).

ගීතාවලිය 89:6-8 අනුව අභ්‍යන්තර හා බාහිර සභාවකින් සමන්විත ශුද්ධවරයන්ගේ උපදේශක සභාවක් ඇති බව පෙන්වනු ලබයි (qedosim හෝ qadoshim, මිනිසුන්ද සිටින). මෙය යුක්තිය පිළිබඳ එලෝහිම්ගේ ආකාශ සභාවක් ලෙස වටහාගෙන ඇත.

1.5.1 දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ලෙස යෙසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ස්වභාවය

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව විවිධ ආකාරවලින් පරීක්ෂා කිරීමට සාතන් උත්සාහ කළේය. සාතන් විසින් ප්‍රථමයෙන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ලෙස හඳුන්වයි (ශු. මතෙව් 4:3, 4:6; ශු. ලූක් 4:3). යක්ෂයින්ද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ලෙසද හඳුන්වා ඇත (ශු. මතෙව් 8:29; ශු. ලූක් 4:41; ශු. මාක් 3:11). තම බලය විදහා පාමින්, තමා දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ලෙස ඔප්පු කරන ලෙසට සාතන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට බලපෑම් කළේය. එසේ කළහොත්, දෙවියන් වහන්සේ තම දූතයින් ලවා එතුමාට ආරක්ෂාව ලබා දෙන බවට පොරොන්දුවී තිබෙන බව දැන්විය (ගීතාවලිය 91:11-12). සාතන් විසින්, ඔබේ සියලු මාර්ගවල දී ඔබව ආරක්ෂා කරනු ඇත යන්න අතහැර ඕනෑම වේලාවකදී යන පදය එකතු කළේය. මේ අනුව, ශුද්ධ ලියවිල්ල විකෘති කරමින් ක්‍රිස්තුස්ගේ ජීවිතය විනාශ කිරීමට සාතන් උත්සාහ කළේය.

දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා වූ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, කිසිම අවස්ථාවක තමා දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා මිස දෙවියන් වහන්සේ නොවන බව සාතන්ටත් යක්ෂයන්ටත් තරයේ ප්‍රකාශ කොට ඔවුන් නිවැරදි කිරීමට උත්සාහ නොකළේය. ඇත්තෙන්ම, කිසිදු යක්ෂයෙක් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ උත්තරීතර දෙවියන් බව එතුමාගේ මරණය තෙක් පැවසීමට උත්සාහ නොකළේය. එසේ නොකළේ, පියවූ දෙවියන් වහන්සේ දෙවියන් වූ ලෙසම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේද දෙවියන් වහන්සේම බව පැවසෙන ධර්මතාවයක් ස්ථාපිත කිරීම සඳහා ය. එමගින් එතුමාගේ මරණයෙන් පසු, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ජීවිතයේ ප්‍රතික්ෂේප කළ රැවටීමක් ලෙස සාක්ෂාත් කිරීමටය. සෑම පරීක්ෂාවකම අරමුණ වූයේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුල දෙවියන් වහන්සේට තිබූ කීකරුකම යටපත් කිරීම මගින් ශුද්ධ ලියවිල්ල බිඳ දැමීමයි. සාතන් උත්සාහ කළේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලවා ඔහුට නමස්කාර ලබා ගැනීමටය. එසේ නමස්කාර කළහොත් පෘථිවියේ පාලනය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට දෙන බවට පොරොන්දු විය.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, මේ ලෝකයෙහි එතුමා සතු අධිකාරී බලය පවරාදීමට හෝ ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා එහි පාලකයා බවට ඇති අයිතියට හෝ අභියෝග නොකළේය. ඒ වෙනුවට එතුමා මෙසේ පිළිතුරු දුන්

...ලියා ඇත්තේ: ඔබ ඔබේ දෙවි සම්පූර්ණ වහන්සේට නමස්කාර කළ යුතු අතර ඔබ ඔහුට පමණක් සේවය කළ යුතුය.

සාතන් තමන්ට නමස්කාර කළ යුතු බව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සාතන්ට නොකී අතර ඒ වෙනුවට සාතන්ව ආඥාව වෙත යොමු කළේය. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම සේවය කළ කාලය පුරා කිසිම අවස්ථාවක තමන් දෙවියන් වහන්සේ බව කියා සිටියේ නැත. එතුමා දෙවියන්ගේ පුත්‍රයා යැයි පවසා සිටියේය. ඒ කරුණ නිසාම එතුමාව නඩු විභාගයට යොමු කරන ලදී.

ශු. මතෙව් 27:43 හි සඳහන් පරිදි

මොහු දෙවියන් වහන්සේව විශ්වාස කරන්නේය. උන්වහන්සේ ඔහුට කැමති නම් දැන් ඔහු මුදා හරින සේක්වා. මන්ද, 'මම දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා වෙමි'යි මොහු කීවේය.

ගීතාවලිය 22:1 හි සඳහන් ශුද්ධ ලියවිල්ල සම්පූර්ණ කරනු පිණිස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මොරගැසුවේ මෙහිදීය.

මාගේ දෙවියනි, මාගේ දෙවියනි, ඔබ මා අත්හැරියේ මන්ද?

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ඉතා පැහැදිලිවම තමන් දෙවියන් වහන්සේ ලෙස නොසිතුවේය. එතුමා ආයාචනා කළ ස්ථානයේම කොටසක් වීම, එයට සමාන ස්වරූපයක් ගැනීම යනුවෙන් යෝජනා කිරීම ඇත්තෙන්ම දූෂ්කර මෙන්ම හාස්‍යජනක ක්‍රියාවකි.

1.5.2 අන්තක්‍රිස්තුස්ගේ මූලධර්ම

අන්තක්‍රිස්තුස්ගේ ධර්මය 1 යොහාන් 4:1-2 හි පෙන්වා දී ඇත. 1 යොහාන් 4:1-2 සඳහා නිවැරදි පැරණි පාඨය ඉරේනියස්, 16:8 පරිච්ඡේදයෙන් ප්‍රතිනිර්මාණය කර ඇත (ANF, 1 වන වෙළුම, 443 වන පිටුව).

මෙයින් ඔබ දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මය දැනගන්න: යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මාංසයෙන් පැමිණි බව පාපොච්චාරණය කරන සෑම ආත්මයක්ම දෙවියන් වහන්සේගෙන්ය. යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව වෙන් කරන සෑම ආත්මයක්ම දෙවියන්ගෙන් නොව අන්තක්‍රිස්තුස්ගෙන්ය.

සොක්‍රටීස් නැමති ඉතිහාසඥයා පවසන්නේ (VII, 32, 381 පිටුව) යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ මනුෂ්‍යත්වය ඔහුගේ දේවත්වයෙන් වෙන් කිරීමට කැමති අයවලුන් විසින් එම ඡේදය කිලිටි කර ඇති බවයි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පුත්‍රයා ලෙස එකම සැබෑ දෙවියන් නොවේ (ශු. යොහාන් 17:3).

එලෙසම ශු. ලුක් 22:70 හි, ඔවුන් සියල්ලෝම මෙසේ ඇසූහ: එසේ නම් ඔබ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාද? එතුමා පිළිතුරු දුන්නේ: **මා එසේ වන බව පවසන්නේ ඔබමය.**

එතුමා තමා දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා බවට පිළිගත් බව මේ ස්ථාන වල සඳහන්ව ඇත.

- * ශු. මතෙව් 27:54 'සැබවින්ම මොහු දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාය' යනුවෙන් කීවේය.
- * ශු. මාක් 1:1 ශුභාරංචිය දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා වන ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් ස්වභාවයෙන් බව දක්වයි.
- * ශු ලුක් 1:35 හි පවසන්නේ උපත ලබන ශුද්ධ තැනැත්තා දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ලෙස හැඳින්විය යුතු බවයි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා බව තේරුම් ගැනීමට සැලැස්වීම දෙවියන් වහන්සේ විසින් කරනු ලබන එළිදරව් කිරීමකි.

සීමොන් ජේතෘස් උත්තර දෙමින්, "ඔබ ක්‍රිස්තුවරයානෝය. ජීවමාන දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයානෝය" යයි කීය. යේසුස් වහන්සේ උත්තර දෙමින්, "ජෝනාගේ පුත් සීමොන්, ඔබ ඉතා භාග්‍යවන්තය. මන්ද, ස්වර්ගයෙහි වැඩවසන මාගේ පියාණන් වහන්සේ විසින් මීස මනුෂ්‍ය මගකින් මෙය ඔබට එළිදරව් නොකරන ලද්දේය." (ශු. මතෙව් 16:16-17)

එලෙසම ශු. මතෙව් 11: 27 පදයෙහි මෙසේ සඳහන්ව ඇත.

මාගේ පියාණන් වහන්සේ සියල්ල මට පවරා දී ඇත. පියාණන් වහන්සේ හැර, අන් කිසිවෙක් පුත්‍රයාණන් නොහඳුනති. පුත්‍රයාණන් සහ පියාණන් වහන්සේ එළිදරව් කිරීමට පුත්‍රයාණන් විසින් තෝරාගනු ලැබූ යමෙක් වෙද, ඔහු හැර අන් කිසිවෙක් පියාණන් වහන්සේ නොහඳුනති.

මේ අනුව පියාණන් වහන්සේ පුද්ගලයන්ට හට දේවල් හෙළි කර ඒවා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ලබා දෙන අතර පසුව උන්වහන්සේ ඔවුන්ට පියාණන් වහන්සේව එළිදරව් කරයි.

1.5.3 දෙවියන් වහන්සේගේ ශ්‍රී නාමය සහ රාජකීයත්වය

දෙවියන් වහන්සේගේ ඒකීය මෙන්ම ස්වෛරී බවට කිසිදු සැකයක් නැත. හිතෝපදේශ 30:4-5 අනුව දෙවියන් වහන්සේගේ ශ්‍රී නාමය සහ උන්වහන්සේට පුත්‍රයෙකු සිටින බව අනාවරණය කර ඇත.

සගලොවට නැගී බැස ආවේ කවරෙක්ද?

සිය දැනින් සුළඟ අල්ලාගත්තේ කවරෙක්ද?

සිය සඵලෙහි ජලය ඔතාගත්තේ කවරෙක්ද?

මහ පොළොවේ සීමා පිහිටුවුවේ කවරෙක්ද?

ඔහුගේ නම කුමක්ද? ඔහුගේ පුත්‍රයාගේ නම කුමක්ද? නුඹ එවැනි කෙනෙකු දන්නෙහිද?

දෙවිඳුන්ගේ [එලෝභා] හැම කියමනක්ම අත්දුටු සත්‍යය වේ: දෙවි සරණ පතන අයට එතුමාණෝ පලිහක් වැනිය.

එතුමන්ගේ වචනවලට කිසිවක් එක් නොකරන්න, එසේ කලොත්, එතුමන් ඔබට තර්ජනය කරනු ඇත,

ඔබ බොරුකාරයෙකු බව පෙන්වනු ඇත.

බයිබලය එහි අන්තර්ගතය පැහැදිලි කරන අතර ඉහත අසන ප්‍රශ්න වලින් දෙවියන් වහන්සේගේ නාමය එක එල්ලේ

සපයා ඇත. එමගින් එම දේව ස්වභාවය, පියාණන්ගේ සහ පුත්‍රයාගේ සංයෝගයක් නොව, ඔහුට පුත්‍රයෙකු සිටින බව පැහැදිලි කරයි.

තවදුරටත්, දෙවියන් වහන්සේට පමණක් නමස්කාර කළයුතු බවට නව ගිවිසුම පැහැදිලිවම පෙන්වා දෙයි.

ශු. යොහාන් 4:21 හි සඳහන් සමාරියේ ස්ත්‍රියට යේසුස් වහන්සේ අනතුරු ඇඟවූයේ, මේ කන්දේදී (සමාරිය) හෝ යෙරුසලමේදී හෝ පියාණන් වහන්සේට නමස්කාර කළ නොහැකි කාලයක් පැමිණෙන බවයි. නමුත් ශු. යොහාන් 4:23 පදයෙහි, එතුමා මේ බව ප්‍රත්‍යක්ෂ ලෙස පවසයි.

එහෙත්, නමස්කාර කරන්නන්, ආත්මානුභාවයෙන්ද, අවංක සිතින්ද, පියාණන් වහන්සේට නමස්කාර කරන කාලයක් සැබවින්ම පැමිණෙන්නේය; දැනටමත් පැමිණ ඇත. තමන් වහන්සේට නමදින පිණිස පියාණන් වහන්සේ සොයන්නේ එවැන්නන්ය.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙහිදී නියමකොට පවසන්නේ නමස්කාරයේ පරමාර්ථය පියාණන් වහන්සේ මිස තමන් නොවන බවය. මෝසෙස් විසින් පාඨකරයේදී සර්පයාට ඔසවා තැබුවාක් මෙන් මනුෂ්‍ය පුත්‍රයාද ඔසවන්නට නියමිතව තිබූ බවට ශු. යොහාන් 3:14 පදය අයුතු ලෙස යොදා ගනිමින් ඔසවාගත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට නමස්කාර කළ යුතු බව තරයේ ප්‍රකාශ කිරීම ඉතා අවමානයකි. කුරුසිපත්වීමේ අරමුණ වූයේ මනුෂ්‍යයාට සදාකාල ජීවනය ලබාදීම මිස, ව්‍යාජ ලෙස ප්‍රකාශ කරන පරිදි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ නමස්කාර කළයුතු වස්තුවක් ලෙසට පත්වීමට නොවේ. මෙම ව්‍යාජ තර්කාංගය මගින්, කිතුනුවන් විසින් ස්වාමීන්ගේ අන්තිම රාත්‍රී භෝජනය හෙවත් සත්ප්‍රසාදය ලබාගන්නා අවස්ථාවේදී ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ශරීරයට හා රුධිරයට නමස්කාර කරන බව ද ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ.

එලෝභා යනු පැරණි ගිවිසුමේ සහ දේවමාළිගාවේ දෙවියන් වහන්සේ වන අතර නව ගිවිසුමේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පියාණන් වහන්සේය. පෙරුසලමේ දේවමාළිගාව එලෝභාගේ ගෘහය විය (එස් රා 4:24; 5:2,13,15,16,17; 6:3,5,7,8,16,17; 7:23). ඔහු ඊශ්‍රායෙල්ගේ එලෝභා (එස් රා 5:1; 7:15), ස්වර්ගයේ සිටින උතුම් එලෝභා (එස් රා 5:8,12) වේ. ඔහු තම නාමය වැජඹීමට සැලැස්වූ දේවමාළිගාවේ (එස් රා 6:10) ඔප්පු කෙරු පූජාවේ අභිමතාර්ථය විය (එස් රා 6:12). ඔහු දේවමාළිගාව ඉදිකිරීමට නියෝග කළ අතර (එස් රා 6:14) පූජකයින් ඔහුගේ සේවයෙහි රැඳී සිටිමින් (එස් රා 6:18; 7:24) ඔහුගේ කැමැත්ත කළයුතු විය (එස් රා 7:18). ව්‍යවස්ථාව යනු ස්වර්ගයේ එලෝභාගේ ව්‍යවස්ථාවයි (එස් රා 7:12,14). එලෝභාගේ ව්‍යවස්ථාව දන්නා අය ඒ ගැන නොදන්නා අයට එය ඉගැන්විය යුතුය (එස් රා 7:25). විනිශ්චය එලෝභාගේ ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව සිදුවේ (එස් රා 7:26). මේ තැනැත්තා අසභ්‍යය එලෝභා සහ උත්තරීතර දෙවියන් වන අතර මෙසියස් වහන්සේගේ පියාණන් සහ සියලු දේව පුත්‍රයන්ගේ පියාණන් වේ.

2 වන පරිච්ඡේදය

ගැලවීමේ සැලසුම

2.1 මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ වැටීම

මනුෂ්‍ය වර්ගයා මවා ඇත්තේ දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන් හා සමානත්වයෙනි (උත්පත්ති 1:26-27). අකීකරුකම නිසා ආදම් සහ ඒවා ශාප ලද්දෝ වූහ (උත්පත්ති 3:16-19). එම කැරලිකාරකමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, පාපයත් සහ එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සියලු මනුෂ්‍ය වර්ගයා කෙරෙහි මරණයත් පැමිණියේය (1 කොරින්ති 15:22; රෝම 5:12).

2.2 මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ගැලවීම

කිසිදු මනුෂ්‍යයෙක් විනාශ වෙනවා දැකීම දෙවියන් වහන්සේ කැමැත්ත නොවේ (2 පේතෘස් 3:9). මනුෂ්‍ය වර්ගයා පාපයේ දඬුවමෙන්, එනම් මරණයෙන් ගැලවීම සඳහා දෙවියන් වහන්සේ ගැලවීමේ මාර්ගයක් පිළියෙළ කළ සේක. ඒ එතුමාගේ පුත්‍ර වූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ මරණය හා උත්ථානයේ පූජාව තුළිනි (ශු. යොහාන් 3:16). එම සැලැස්ම කාලානුක්‍රමික අස්වැන්නක් වන අතර එහි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මියගිය වුන්ගේ නැඹුල් ඵලය වේ (1 කොරින්ති 15:20). ගැලවීමේ සැලැස්ම බයිබලයේ වාර්ෂික ශුද්ධ දින (ලෙවි කථාව 23) මගින් පිළිබිඹු කරයි.

2.3 දේවානුභාවයෙන් සත්‍ය වූ බයිබලය

මිනිසා ජීවත් වන්නේ කැමෙන් පමණක් නොව, දෙවියන් වහන්සේගේ මුවින් නික්මෙන සියලු වචන වලින් යනුවෙන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වදාළ සේක (ශු. මතෙව් 4:4; ශු. ලූක් 4:4). බයිබලය ශුද්ධ ලියවිල්ල ලෙස හැඳින්වෙන අතර (දානියෙල් 10:21), එය මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ගැලවීම උදෙසා සහ දෙවියන් වහන්සේගේ බලය විද්‍යාමාන වීම සඳහා මෙහෙයවා ඇත (නික්මයාම 9:16; රෝම 9:17). ගැලවීමේ මාධ්‍යය නම් යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වන අතර (රෝම 10:11) එතුමා මෝසෙස් විසින් සහ අනාගතවක්තෘවරුන් විසින් ලියන ලද වචනයේ සඳහන් (ශු. ලූක් 24:27) ශුද්ධ ලියවිල්ලෙන් දක්වන ලද අනාවැකියයි (ශු. මතෙව් 26:56; රෝම 1:2). දෙවියන් වහන්සේගේ මනුෂ්‍යයා සම්පූර්ණව, සෑම යහපත් ක්‍රියාවක් සඳහාම සන්නද්ධව සිටින පිණිස, මුළු ශුද්ධ ලියවිල්ල දේවානුභාවයෙන් ඉගැන්වීමට, දුර්මත දුරු කිරීමට, හික්මවීමට සහ ධර්මිෂ්ඨකම පිළිබඳ උපදෙස් දීමටද ප්‍රයෝජනවත් වේ (2 තිමෝති 3:16).

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ කාලයේ සහ ප්‍රේරිතයන්ගේ කාලයේ තිබූ ශුද්ධ ලියවිල්ල වූයේ පැරණි ගිවිසුමයි (ශු. මතෙව් 21:42; ශු. මාක් 12:10; ක්‍රියා 17:2). පැරණි ගිවිසුම යනු 2 තිමෝති 3:16 හි සඳහන්, දෙවියන් වහන්සේ හුස්ම හෙලන ලද හෝ දෙවියන්ගේ අනුග්‍රහය ලද ශුද්ධ ලියවිල්ලයි. පැරණි ගිවිසුමට අමතරව අළුත් ගිවිසුම ඇත. එය පැරණි ගිවිසුම වෙනුවට භාවිතා කළහැකි ගිවිසුමක් නොවේ.

පැරණි ගිවිසුම අතීතයේ ලියා ඇත්තේ අපගේ දැනුවත්වීම සඳහා වන අතර එබැවින් ශුද්ධ ලියවිල්ලේ ස්ථිරභාවයෙන් සහ දිරිගැන්වීමෙන් අපට බලාපොරොත්තුවක් තිබේ (රෝම 15:4). එම ශුද්ධ ලියවිලි පිළිබඳව දුර්වල දැනුමක් ඇතුව සිටීමෙන් එමගින් වැරදි අදහස් ඇති වේ (ශු. මතෙව් 22:29; ශු. මාක් 12:24). බෙරෝයිගන්වරු (පේමස් රජතුමාගේ අනුවාදයට අනුව, බෙරියන්වරු) ශුද්ධ ලියවිල්ලේ සත්‍යතාවය ස්ථිර කරගැනීමට දිනපතා ඒවා පරීක්ෂා කළහ. මෙය මනිනු ලැබුවේ උතුම් කර්තව්‍යයක් ලෙසය (ක්‍රියා 17:11). බයිබලයේ සම්පූර්ණ පහදාදීම ශුද්ධ ලියවිල්ලේ සියලුම කොටස් වලින්, එනම් උපදේශයෙන් උපදේශයට සහ පේළියෙන් පේළිය ලෙස ගොඩනගා ඇත (යෙසායා 28:10). ශුද්ධ ලියවිල්ල පෙන්නුම් කරන්නේ යේසුස් වහන්සේ මෙසියස් වහන්සේ හෝ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේම බවයි (ක්‍රියා 18:28). ප්‍රේරිතයන්ගෙන් ආරම්භ වන සියලුම තෝරාගත් මනුෂ්‍යයන්ගේ මනස ශුද්ධ ලියවිල්ල තේරුම් ගත හැකි වන පරිදි විවෘත කරන්නේ ශුද්ධ ආත්මය ආකාරයෙන් සිටින ක්‍රිස්තුස් වහන්සේය (ශු. ලූක් 24:45).

පැරණි ගිවිසුමේ ශුද්ධ ලියවිල්ල සම්පූර්ණ විය යුතු අතර (ශු. මතෙව් 26:54,56; ශු. මාක් 12:10, 14:49) එය කඩ කළ නොහැක (ශු. යොහාන් 10:35). බොහෝ ශුද්ධ ලියවිලි පාඨයන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දෙසට යොමු කර ඇති අතර ඒවා ඉටු වී තිබේ, නැතහොත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ, එතුමා බලයෙන් හා මහිමයෙන් යුක්තව (ශු. මතෙව් 24:30) දෙවන වර පැමිණීමේදී ඉටු වනු ඇත (එළිදරව් 1:7, 12:10, 17:14, 19:11-21).

2.4 මනස්ථාපනය සහ නැවත හැරීම

මනුෂ්‍ය වර්ගයා ජීවත්වන පිණිස හෝ සදාකාල ජීවනය ලබන පිණිස ඔවුන් මනස්ථාපනය වියයුතු බව දෙවියන් වහන්සේ නියම කර තිබේ. ඔවුන් පසුතැවිලි නොවන්නේ නම් ඔවුන් විනාශ වනු ඇත (ශු. ලූක් 13:3,5).

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව මෙලොවට එවන ලද්දේ මනුෂ්‍ය වර්ගයා පසුතැවිලි වීම සඳහා කැඳවීමටය (ශු. ලූක් 11:32). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සිය දේව සේවය ආරම්භ කළේ යොහන් බවතීස්ත සිරගත කිරීමෙන් පසුවය (මතෙව් 4:12,17). යොහාන්ව සිරගත කළේ ක්‍රි.ව. 28 පාස්කු උත්සවයෙන් මද කලකට පසුව (ශු. යොහාන් 3:22-24; ශු. මතෙව් 4:12) වන අතර එය තිබේරියස්ගේ පහළොස්වන වසරේ යොහාන්ගේ දේව සේවයේ ආරම්භයෙන් පසු පැමිණි පාස්කුව විය (ශු. ලූක් 3:1). එතැන් පටන් යේසුස් වහන්සේ සේවය කිරීමට පටන් ගත්තේ පසුතැවිලි වන්න, මක්නිසාද ස්වර්ග රාජ්‍යය අතළුණයි (ශු. මතෙව් 4:17) දේශනා කරමිනි. පසුතැවිලි වීමේ ශුභාරංචිය දේශනා කරන ලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම ගෝලයන්ට අණ කළ අතර, ඔවුන්ට යක්ෂයන් නැතහොත් අශුද්ධාත්මයන් කෙරෙහි බලය ලබා දුනි (ශු. මාක් 6:7,12; ශු. ලූක් 10:1,17-20).

පාපය (හෝ දුෂ්ඨකම) මකා දැමීමේ පූර්විකාව ලෙස පසුතැවිල්ල හඳුන්වා ඇති අතර (ක්‍රියා 8:22) එවිට දෙවියන් වහන්සේ අභිමුඛයේ නැවත ප්‍රබෝධමත් වීමේ කාලයක් ඇතිවී, උත්වහන්සේ අප වෙනුවෙන් නියම කළ ක්‍රිස්තු ස්වභවයේව අප වෙතට එවන සේක (ක්‍රියා 3:19-20).

නොදැනුවත්කමේ කාලය යනුවෙන් හඳුන්වා ඇති කාලයේදී දෙවියන් වහන්සේ ඒ පිළිබඳව නොසලකා සිට ඇති අතර

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගෙන් පසු, එතුමා සියලු මනුෂ්‍යයන්ට විනිශ්චය දිනයක් නියම කොට පසුතැවිලි වන ලෙස අණ කරයි (ක්‍රියා 17:30). මෙසේ පසුතැවීම අන්‍යාචාරිකයන් වෙත ව්‍යාප්ත වේ (ක්‍රියා 15:3 බලන්න).

පසුතැවිලි වීමෙන් හා දෙවියන් වහන්සේ වෙත හැරීමෙන් පසු, මනස්ථාපනය වූ පව්කරුවා පසුතැවිලි වී සිත් හරවා ගත් බව දක්වන ක්‍රියාවන් කළ යුතුය (ක්‍රියා 26:20).

එපිසයේ සභාව මනස්ථාපනය සඳහා කැඳවූ අතර ඔවුන් වැටුණේ කුමන කරුණු නිසාදැයි සිහිපත් කර, ඔවුන් මුලින් සිදුකළ ක්‍රියා නැවත කිරීමටත් ඉල්ලා සිටියේය (එළිදරව් 2:5). එලෙසම පෙර්ගමම් සභාවද පසුතැවිලි වීමට කැඳවනු ලැබීය (එළිදරව් 2:16). මිත්‍යාදාෂ්ටිකයින් සමග යහන් ගතවූ ආගමික නායකයින් සිටි තියාතිරාහි සභාවටද එසේමය (එළිදරව් 2:21-22). සාර්දිස්හි සභාවද පසුතැවිලි වීමට කැඳවනු ලැබූ අතර එසේ පසුතැවිලි නොවූනහොත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ රාත්‍රියේ සොරෙකු එන්නාක් මෙන් වේලාව නොදන්වා ඔවුන් වෙතට එන බවද දන්වා ඇත (එළිදරව් 3:3). ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ තමන් ප්‍රේම කරන අයට තරවටු කරමින් ඔවුන්ව හික්මවන සේක. එතුමා ඉල්ලා සිටින්නේ ඔවුන් (මෙම අවස්ථාවෙහි ලවෝදිසියවරුන්) අතීශය උද්‍යෝගිමත්ව සිටිමින් පසුතැවිලි විය යුතු බවය (එළිදරව් 3:19). දෙවියන් වහන්සේගේ සියලුම සභාවන් සඳහා මෙම පසුතැවීම අඛණ්ඩව පැවතිය යුතු අතර එය සියල්ලන්ගේ වගකීම වේ (යාකොබ් 5:19-20).

2.5 බවිතීස්මය

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ නැවත නැඟිටීමෙන් පසු සියලු අධිකාරී බලය එතුමාට ලබා දෙන ලදී (ශු. මතෙව් 28:18). එතුමා තම තම ගෝලයන්ට, ගොස් සියලු ජාතීන්ව ගෝලයන් කර පියාණන්ගේත්, පුත්‍රයාගේත්, ශුද්ධ ආත්මයෙන් නාමයෙන් ඔවුන් බවිතීස්ම කරන ලෙස අණකළ සේක (ශු. මතෙව් 28:19). එලෙසම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අණ කළ සියල්ල කරන ලෙසද ඔවුන්ට ඉගැන්වීය. මේ අනුව, යුගයේ අවසානය දක්වා එතුමා ඔවුන් සමඟ සැමවිටම සිටිනු ඇත (ශු. මතෙව් 28:20).

ශුද්ධ ආත්මයේ දීමනාවන් ලබාගැනීම සඳහා මනස්ථාපනය වීම සහ බවිතීස්මය යන ක්‍රියාවන් දෙකම එකමුතු විය යුතුය. (ක්‍රියා 2:38). ඔබ මනස්ථාපනය වී බවිතීස්මය ලබා නොගන්නවා නම්, නැතහොත් නැවත ඉපදෙන්නේ නැතිනම් ඔබට ශුද්ධ ආත්මය ලබා ගත නොහැක. ඔබ නැවත නූපන්නොත් ඔබට දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයට ඇතුල් විය නොහැක (ශු. යොහාන් 3:3,5). බවිතීස්මය සහ ශුද්ධ ආත්මය පිළිගැනීම සඳහා පසුතැවීමට කොන්දේසි ඇත. මේ අනුව ළදරු බවිතීස්මය බයිබලයට පටහැනි දෙයක් ලෙස තර්කානුකූලව බැහැර කර ඇත. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ ශුද්ධ ආත්ම බවිතීස්මයේ පූර්වගාමියා වූ යොහන් බවිතීස්තගේ මෙහෙවර මගින් පසුතැවිල්ලේ පූර්ව කොන්දේසින් අවධාරණය කරන ලදී (ශු. මාක් 1:4,8). පසුතැවිලි නොවන අයවලුන් පිළිබඳව (බොල්යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත) (ශු. ලූක් 3:16-17) යොහාන් බවිතීස්ත සඳහන් කළේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ශුද්ධ ආත්මයෙන් සහ ගින්නෙන් බවිතීස්ම කරන බවයි. ශුද්ධ ආත්මය දෙවියන් වහන්සේගේ මහ පෙන්වීම මත ලබා දෙනු ලැබේ. යමෙකුගේ ඉල්ලීම පරිදි, ඔහු මත අත් තැබීමෙන් සංකේතවත් කරන ලදුව, ශුද්ධ ආත්මය පුද්ගලයා තුලට ඇතුළු වේ. මෙයාකාරයෙන් සෑම කාර්යයක් සඳහාම ආත්මය පිරිනමනු ලැබේ. බවිතීස්මය ලැබීමට පෙර සිටම එක් එක් පුද්ගලයා සමඟ ශුද්ධ ආත්මය ක්‍රියා කරයි. ශුද්ධ ආත්මය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් තෝරාගත් අයවලුන්ව දෙවියන් වහන්සේ වෙතට කැඳවාගෙන යයි (හෙබ්‍රෙව් 7:25). ආත්මයේ නාඹුල් ඵලය බවිතීස්මයේදී පුද්ගලයාට දෙනු ලබන අතර රෝම 8:23 පදයෙහි *ශරීරයෙන් ගලවනු ලැබීම* දක්වා පිළිගැනීමක් සිදු නොවන බව පැහැදිලිව සඳහන් කරයි. මෙසේ අපි *නැවත ඉපදෙන* අතර දෙවියන් වහන්සේගේ මහිමයට අප පැමිණෙන තෙක් ක්‍රිස්තුස් ජේසුස් වහන්සේ තුළ දිනපතා ආත්මයෙන් වැඩෙමින් සිටිමු.

බවිතීස්මය තුලින් ලබන මේ ශුද්ධ ආත්මය යනු, දෙවියන් වහන්සේ විසින් තම අනාගතවක්තෘවරුන් හරහා පොරොන්දු වූ ගැලවීම නැමති ළිංවල ජලයයි (යෙසායා 12:3). මෙම ශුද්ධ ආත්මයේ ජලය, යෙසායා 44:3 හි දක්වා ඇති දෙවියන් වහන්සේ විසින් යාකොබ්ට දුන් පොරොන්දුව විය. දෙවියන් වහන්සේ ජීවමාන ජලයේ උල්පත වන සේක (යෙරෙමියා 2:13, 17:13; සෙකරියා 14:8). මෙය ජීවනදායක ජලය ඇති ගංගාවයි (එළිදරව් 22:1). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ආත්මය ගැන කතා කරමින් (ශු. ජොහාන් 7:39), එතුමාගෙන් ජීවනදායක ජලය ගලායන්නේ යැයි කීසේක (ශු. යොහාන් 4:10-14, 7:38 සසඳා බලන්න. යෙසායා 12:3, 55:1, 58:11; එසෙකියෙල් 47:1). එසෙකියෙල් 36:25 හි සඳහන් ජලයෙන් ඊශ්‍රායෙලය ආත්මිකව පිරිසිදු කර ඇත, එම ජලය නම් ජීවනදායක ජලය නැතහොත් ශුද්ධ ආත්මයයි. තෝරාගන්නා ලද්දවුන් නොමිලයේ මේ ජලය ලබා ගනින්නවා (එළිදරව් 22:17).

3 වන පරිච්ඡේදය.

මනුෂ්‍යයාගේ වගකීම් පිළිබඳ මූලධර්ම

3.1 යාච්ඤාව සහ නමස්කාරය

3.1.1 යාච්ඤාවේ සහ නමස්කාරයේ අරමුණ වූ දෙවියන් වහන්සේ

3.1.1.1 නමස්කාරයේ අරමුණ

තෝරාගන්නා ලද්දවුන්ගේ මූලික මතය සහ ප්‍රධාන ලක්ෂණය වන්නේ සහ සැමවිටම වී පැවතියේ, එක් දෙවි කෙනෙකු පමණක් සිටින බව විශ්වාස කිරීම සහ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමග ඇති යටහත් විශ්වාසනීය සම්බන්ධතාවයයි. අප දෙවියන් වහන්සේ හැර වෙනත් කිසිම දෙවියෙකුට නමස්කාර නොකරමු (නික්මයාම 34:14; ද්විතීය කථාව 11:16), එසේ කළහොත් අප විනාශ වනු ඇත (ද්විතීය කථාව 30:17-18). දෙවියන් වහන්සේ තම පළමු ආඥාව දුන්නේ මෙයාකාරයෙනි.

වහල්කමේ නිවාසය වූ මීසර දේශයෙන් නුඹ පිටතට ගෙනා සම්ඳානන් වහන්සේ මමය. මා හැර අන් කිසිම දෙවි කෙනෙකු (එලොහිම්) නුඹට නොසිටිය යුතුය (නික්මයාම 20:2).

මෙහි මා හැර යන වචනය, මා වෙනුවට නැතහොත් අපි තේරුම් ගන්නා, පියවූ දෙවියන් වහන්සේගේ අවසරයකින් තොරව යන්න අදහස් කෙරේ.

අපි අපගේ දෙවි සම්ඳාණන් වහන්සේට අපගේ මුළු හදවතින්ම සහ අපගේ මුළු ආත්මයෙන්ම, එනම් අපගේ මුළු පැවැත්මෙන්ම ප්‍රේම කළ යුතු අතරම උන්වහන්සේට සේවයද කළ යුතුය. ඉන් අපට ලැබෙන දේ වන්නේ බවහෝග සහ අපගේ සත්ත්වයන් සඳහා සුදුසු තණබිම් ලැබීමයි. වෙනත් වචන වලින් පැවසුවහොත්, අපගේ පෝෂණය සඳහා බොහෝ දේ ලැබෙනු ඇති බවයි (ද්විතීය කථාව 11:13-15). නමුත් අපට නව විධිමත් ගිවිසුමක් ඇත. එහිදී ස්වාමීන් වහන්සේ උන්වහන්සේගේ ආඥා අපගේ සිත් තුළ පිහිටුවා ඒවා අපගේ හදවත් මත ලියා තබන සේක. උන් වහන්සේ අපගේ දෙවියන් වහන්සේ වන අතර අපි උන්වහන්සේගේ සේවකයන් වන්නෙමු. අපි උන් වහන්සේට නමස්කාර කරමින්, අපගේ ස්වභාවයෙන්ම උන් වහන්සේගේ ආඥා පවත්වන්නෙමු (හෙබ්‍රෙව් 8:10-13).

අපි අපගේ දෙවිවූ ස්වාමීන් වහන්සේ අභියස නමස්කාර කරන්නෙමු (ද්විතීය කථාව 26:10; 1 සාමුවෙල් 1:3, 15:25). මෙම දෙවියන් වහන්සේ පියවූ දෙවියන් වන එකම සැබෑ දෙවියන් වේ. සදාකාල ජීවනය ලැබීම සඳහා අවශ්‍යතාවය නම් අප උන්වහන්සේ සහ උන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා වන යේසුස් ක්‍රිස්තුස්ව දැන සිටීමයි (ශු. යොහාන් 17:3). අපි එතුමාගේ නාමයේ ගුණ මගින් වර්ණනා කරමින් ශුද්ධ අණපනත් අනුව නමස්කාර කරන්නෙමු (ගීතාවලිය 29:2, 96:9). මුළු මහත් පොළොවම එතුමාට නමස්කාර කරන අතර එතුමාගේ නාමයට ප්‍රශංසා ගී ගයති (ගීතාවලිය 66:4). මෙය අනාවැකියක් වන අතර එය සිදුවනු ඇත. උන් වහන්සේ මැවූ සියලු ජාතීන් පැමිණ එතුමා අභියස වෙවුලමින් එතුමාට වැද වැටෙනු ඇත (ගීතාවලිය 96: 9), මන්ද එතුමා පමණක් දෙවියන් වහන්සේ (ගීතාවලිය 86: 9-10) වන අතර අපගේ මැවුම්කරු වන ස්වාමීන් වහන්සේය. එතුමා අපගේ දෙවියන් වන අතර අපි ඔහුගේ අතේ බැටළුවන් වෙමු (ගීතාවලිය 95:6-7). උන්වහන්සේ ශුද්ධය (ගීතාවලිය 99:5,9). අප නමස්කාර කරන්නේ කා හටද යන්න පිළිබඳ අවබෝධය, දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වභාවය පිළිබඳ අවබෝධය සමඟ තෝරාගත් අයව මුද්‍රා තැබීමේ පදනම වන ලකුණු දෙකකින් පෙන්නුම් කෙරේ. එම සලකුණු දෙක මෙසේ දැක්වේ.

1. සබත (නික්මයාම 20:8,10,11 සිට; ද්විතීය කථාව 5:12). සබත යනු දෙවියන් වහන්සේගේ අපත් අතර ඇති, අපව ශුද්ධ කරන දෙවියන් වහන්සේගේ ලකුණයි (නික්මයාම 31:12-14); සහ
2. පාස්කුව. නික්මයාම 13:9,16 අනුව, පාස්කුව සහ මුහුන් නොදැමූ රොට් මංගල්‍යය, සම්ඳාණන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවේ (ද්විතීය කථාව 6:8) ලකුණක් හෝ මුද්‍රාවක් වන අතර ඊශ්‍රායෙල් මිදීමේ ලකුණකි (ද්විතීය කථාව 6:10). නව ගිවිසුම තුළින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ සිටින සියල්ලන් දක්වාම එය විහිද යනු ඇත (රෝම 9:6, 11:25-26).

මෙම නීති සලකුණු දෙවර්ගය එනම් සබඳ සහ පාස්කුව තුළ නිශ්චිතව අන්තර්ගත අදහස වූයේ අපව රූප නැමදීමෙන් නිදහස් කරගැනීමය (ද්විතීය කථාව 11:16). මෙම ලකුණු දෙක ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් තෝරාගනු ලැබූ අයගේ අතේ සහ නළලෙහි තබා ඇති මුද්‍රාව වන අතර, එළිදරව් 7:3 හි සඳහන් පරිදි ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ හා සමග අවසාන දිනවලදී 144,000 දෙනා මුද්‍රා තැබීමේ පදනම සාදනු ඇත. ඔවුන් ඉතිරි ශුද්ධ දින කරා මග පෙන්වනු ඇත.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පැවසුවේ: *ඔබ ඔබේ දෙවිවූ ස්වාමීන් වහන්සේට පමණක් නමස්කාර (හෝ සේවය) කළ යුතුය.* (ශු. මතෙව් 4:10; ශු. ලූක් 4:8). එලෙස බයිබලය අනුව සේවය කිරීම යනු, නමස්කාරයයි.

මනුෂ්‍ය පිළිවෙත් අනුව ස්වාමීන් වහන්සේට කරන නමස්කාරය නිෂ්ඵලය (ශු. මතෙව් 15: 8-9). මන්ද, ආත්මයෙන් හා සැබෑකමින් නමස්කාර කරන්නන්ට පියාණන් වහන්සේ ප්‍රසන්න වන සේක (ශු. යොහාන් 4:21-24). මන්ද, අපි ආත්මයෙන් සහ මහිමයෙන් දෙවියන් වහන්සේට නමස්කාර කරන ක්‍රිස්තුස් යේසුස් වහන්සේ තුළ සැබෑ වර්මවිච්ඡේදනයේ වන්නෙමු (පිලිප්පි 3:3). උපදේශක සභාවේ සියලු වැඩිමහල්ලන් ඇතුළු ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත අනුව සියල්ල මවා පවත්වාගෙන යන උන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි නමස්කාරයේ යෙදෙයි (එළිදරව් 4:10). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ අණ පරිදි, ආඥා (නික්මයාම 20:3) සහ එළිදරව් කරන ලද කාරණා වලට අනුකූලව, අපි දෙවියන් වහන්සේට නමස්කාර කරමු (එළිදරව් 22:9).

3.1.1.2 යාවිඤ්ඤාවේ අරමුණ

මනුෂ්‍ය වර්ගයා ස්වාමිවූ දෙවියන් වහන්සේට යාවිඤ්ඤා කරයි (ගීතාවලිය 39:12, 54:2). උන්වහන්සේ ඊට සවන් දෙයි. ඔබට ඇදහිල්ල ඇත්නම්, කවර දෙයක් ඉල්ලා යාවිඤ්ඤා කළත් එය ඔබට ලැබෙනු ඇත (ශු. මතෙව් 21:22). යාවිඤ්ඤා කිරීම සම්බන්ධයෙන් මනුෂ්‍යයන්ට ඇති සැබෑ නිදසුන ක්‍රිස්තුස් වහන්සේය. එතුමා තම දෙවියන් වන පියාණන් වහන්සේට සහ අපගේ දෙවිවූ පියාණන්ට යාවිඤ්ඤා කළ සේක (ශු. ලූක් 6:12). අප යාවිඤ්ඤා කළ යුත්තේ කෙසේද යන්නට උදාහරණය ස්වාමීන් වහන්සේගේ යාවිඤ්ඤාව තුළ ඇතුළත්ව ඇත (ශු. ලූක් 11:2-4). එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ විසින් දෙන ලද, එකිනෙක අතර සම්බන්ධතාවය ඇති කරන ඡායා පිටපත් මෙන් වේ.

තෝරාගත්තවුන්ගේ සහ සභාවේ මූලික පරමාර්ථය වන්නේ යාවිඤ්ඤාව සහ දේව සේවය නැතහොත් වචනය වෙනුවෙන් සේවයයි (ක්‍රියා 6:4). වැඩිමහල්ලන්ගේ වගකීම වන්නේ ශුද්ධවත්තයන්ගේ යාවිඤ්ඤාවේ ප්‍රගතිය නිරීක්ෂණය කිරීමයි (එළිදරව් 5:8).

3.1.1.3 පුද්ගලික සහ අන් අය උදෙසා සාමූහික මැදහත් යාවිඤ්ඤාව

සාමූහික යාවිඤ්ඤාව ප්‍රේරිතයන්ගෙන් ගත හැකි උතුම් ආදර්ශයකි (ක්‍රියා 1:14). මෙය මුළු සභාව විසින් අනුගමනය කරන්නාවූ ක්‍රියාවකි (ක්‍රියා 12:5).

යාවිඤ්ඤාව සභාව සඳහා පමණක් සීමා නොවේ; එය, යාවිඤ්ඤාව පිළිබඳ උද්‍යෝගයක් ඇති නමුත් අවබෝධයක් නොමැති සහ දෙවියන් වහන්සේගේ ධර්මිෂ්ඨකමට යටත් නොවන අය සඳහාද වේ. මන්ද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ව්‍යවස්ථාවේ සමාජිකය (හෝ අරමුණ) වන අතර ඇදහිල්ල ඇති සෑම කෙනෙකුම එයින් ධර්මිෂ්ඨ කරනු ඇත (රෝම 10:1-4).

යාවිඤ්ඤාව උපකාර ලබා දෙයි. බොහෝ යාවිඤ්ඤාවලට පිළිතුරු වශයෙන් ලැබෙන ආශීර්වාද පිළිබඳව බොහෝ යාවිඤ්ඤාවන් මගින් නිසි ලෙස ස්තූති කරනු ලැබේ (2 කොරින්ති 1:11). ආත්මයෙන් පූර්ණව යාවිඤ්ඤාවේ යෙදිය යුතුය (එපීස 6:18). එය නොපසුබට උත්සාහයකින් කරන්නාවූ යාවිඤ්ඤාවක් විය යුතු අතර (කොලොස්සි 4:2-4) එය සත්‍යතාවය සහ ධර්මිෂ්ඨකම තුළ ස්ථිරව නැගී සිටීමට උපකාරයක් වනු ඇත (එපීස 6:14). ධර්මිෂ්ඨ පුද්ගලයෙක් ඇදහිල්ලෙන් කරන යාවිඤ්ඤාව තුළින් මහත් බලවත් ප්‍රතිඵල ලැබේ. ඇදහිල්ලෙන් පුදන ඒ යාවිඤ්ඤාව මගින් රෝගීන්ට සුවය ලැබෙන අතර පාපයට කමාව ස්ථිරව ලැබෙනු ඇත. එමනිසා, අපි අපගේ පව එකිනෙකා සමග පාපොච්චාරණය කර, අප සුවය ලබන පිණිස එකිනෙකා වෙනුවෙන් යාවිඤ්ඤා කරමු (යාකොබ් 5:15-16).

3.2 ගැලවීම සහ දේව නීතිය (ව්‍යවස්ථාව) අතර සම්බන්ධතාවය

3.2.1 දෙවියන් වහන්සේ අපගේ පර්වතයය

දෙවියන් වහන්සේ අපගේ පර්වතයය, අපගේ ශක්තිය සහ ගැලවීමය, උන්වහන්සේ තුළ අප රැකවරණය ලබමු (ගීතාවලිය 18:1-2). අපි උන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කරන බැවින් බිය නොවන්නෙමු (යෙසායා 12:2). ගැලවීම පිළිබඳ දැනුම ලබා දීම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහ අනාගතවක්තෘවරුන් සතු කාර්යයකි (ශු. ලුක් 1:77). මෙම දැනුම සභාවට ලබාදී ඇති අතර එහි භාරකාරීත්වය දරන්නේ ශුද්ධවන්තයෝය (1 කොරින්ති 4:1). ගැලවීම පැමිණෙන්නේ යුදෙව්වන්ගෙන්ය (ශු. යොහාන් 4:22), නමුත් ආත්මයෙන් හා සැබෑකමින් දෙවියන් වහන්සේට නමස්කාර කරන අයට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් ඒ දීමනාව ලැබෙනු ඇත (ශු. යොහාන් 4:23-24). ගැලවීම අවශ්‍ය වූ මනුෂ්‍යයන් අතරේ දෙන ලද වෙනත් කිසිම නාමයක් ස්වර්ගය යට නැත්තේය (ක්‍රියා 4:12). මෙලෙස ගැලවීම ශුභාරංචිය මගින් දෙනු ලැබීය. ගැලවීම දෙවියන් වහන්සේගේ බලය තුළින් ඇදහිල්ල ඇති සියල්ලන්ට ලැබෙන අතර පළමුව යුදෙව්වරුන් වෙතත්, පසුව අන්‍යජාතීන්ටත් ලැබෙනු ඇත. ශුභාරංචිය තුළ, ඇදහිල්ල සඳහා ඇදහිල්ල කරණකොටගෙන දෙවියන් වහන්සේගේ ධර්මීයත්වය හෙළිදරව් කරනු ලැබේ, මන්ද ඇදහිල්ලෙන් ධර්මීය වන තැනැත්තාට ජීවනය අත් වනු ඇත (රෝම 1:14-17). දෙවියන් වහන්සේ මනුෂ්‍ය වර්ගයාව උදහසට නියම නොකොට යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් ගැලවීම ලබා ගැනීමට ඉඩ සලසා ඇත (1 තෙසලෝනික 5:9).

දෙවියන් වහන්සේ පිළිබඳ අවබෝධය ලැබීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දැනුම් ශෝකයක් ඇතිවී එයින් මනස්තාපනයට මගපෙන්වීමක් ලැබීම නිසා ගැලවීමේ හිමිකම ලැබෙයි (2 කොරින්ති 7:10). මේ අනුව ශුභාරංචිය සත්‍යයේ වචනය වන අතර, එම නිසාම එය ගැලවීමේ ශුභාරංචියද වේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පසුතැවිලි වන තැනැත්තන් ශුද්ධ ආත්මය සමඟ මුද්‍රා තබනු ලබයි (එපීස 1:14). ගැලවීම ලැබෙන්නේ පාරිශුද්ධ ලියවිලිවලින් නැතහොත් ශුද්ධ ලියවිල්ලෙනි. දෙවියන් වහන්සේගේ ආනුභාවයෙන්, යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ ඇති ඇදහිල්ල තුළින් ගැලවීම සඳහා පසුතැවිලි වන්නන්ට උපදෙස් දීමට ශුද්ධ ලියවිල්ලට හැකි වේ (2 තිමෝති 3:15-16). එතුමා පුත්‍රයෙකුට සිටි නමුත්, තමන් විඳි දුක්වලින් කීකරුකම ඉගෙන ගත්තේය. එතුමා සම්පූර්ණත්වයට පත්ව, එතුමාට කීකරු වන සියල්ලවුන්ට සදාකාලික ගැලවීමේ මූලාශ්‍රය බවට පත් විය (හෙබ්‍රෙව් 5:8-9).

මේ අනුව, එතුමාට එක් වරක් එවනු ලැබුවේ පව් උසුලන පිණිස වන අතර, දෙවන වර ප්‍රකාශ වන්නේ පාපය සමඟ කටයුතු කිරීමට නොව, එතුමාගේ නැවත පැමිණීම උනන්දුවෙන් බලා සිටින අයට ගලවා ගැනීමටය (හෙබ්‍රෙව් 9:28). ගැලවීම සියලු දෙනාටම පොදු දෙයක් වන අතර එය සඳහන්ව එක වරක් සැදැහැවුණු ලබා දෙන ලදී (යුද් 3). මේ අනුව, දෙවියන් වහන්සේ විසින් යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ලබා දී, යොහාන්ට භාර දුන් පසු එළිදරව්වීමක් නොමැත. මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ගැලවීම සඳහා අවශ්‍ය සියල්ල බයිබලයේ අඩංගු වේ. ගැලවීම සහ බලය සහ මගීය දෙවියන් වහන්සේට අයත් වන අතර එතුමා එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් තම සේවකයන්ට හෙළි කර ඇති අතර එය වෙනස් කළ නොහැක (එළිදරව් 22:18-19).

ශුද්ධ ආත්මය පැරණි ගිවිසුම තුළින් එළිදරව් කරනු ලැබූ ව්‍යවස්ථාව තුළින් ශුද්ධවන්තයන්ගේ අවසාන මුද්‍රා කිරීම සිදුකරන ලදී. පැරණි ගිවිසුම ව්‍යවස්ථා එළිකිරීමත් සමගම එය ආරම්භ විය.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සිනායිහිදී ව්‍යවස්ථාව ලබා දුන්නේ දෙවියන් අභිමුඛ සිටි ගිවිසුමේ දූතයා ලෙස නැතහොත් යෙහෝවාගේ දූතයා ලෙසය. එතුමා මෙසේ කීසේක.

... අහස හා පොළොව පහව ගියත්, සියල්ල පරිපූර්ණ වනතුරු, ව්‍යවස්ථාවලියෙන් ඉස්පිල්ලක් වත් පාපිල්ලක් වත් පහව නොයන්නේය. එබැවින් මේ ආඥාවලින් ඉතා සුළු එකක්වත් කඩ කරන හා කඩ කරන ලෙස මිනිසුන්ට උගන්වන කවරෙකු වුවද, ඔහු ස්වර්ග රාජ්‍යයෙහි ඉතා සුළු යයි කියනු ලබන්නේය. එහෙත්, ඒවා පිළිපදින, ඒවා උගන්වන කවරෙකු වුවද, ඔහු ස්වර්ග රාජ්‍යයේ උතුම් යයි කියනු ලබන්නේය ... (ශු. මතෙව් 5:18-19).

මෙසේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කිසිදු ආකාරයකින් ව්‍යවස්ථාව හීන නොකළේය. එතුමා ව්‍යවස්ථාවලිය පිළිපැදි අතර මිනිසුන්ටද එලෙසම කරන ලෙස අණ කළේය. ව්‍යවස්ථාවලිය සහ අනාගතවක්තෘවරුන්, යොහාන් දක්වා පැවතුනි. යොහාන්ගේ කාලයේදී, දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය පිළිබඳ ශුභාරංචිය දේශනා කරනු ලැබූ අතර, සෑම කෙනෙකුම එයට නදබල ලෙස ඇතුල් වූහ (නැතහොත් ඉතා ඕනෑකමින් ඇතුළත් වූහ) (ශු. ලුක් 16:16).

එහෙත්, ව්‍යවස්ථාවලියෙන් අංශු මාත්‍රයක්වත් අහෝසි වී යාමට වඩා අහස හා පොළොව පහවී යාම

පහසුය (ශ්‍රී. ලුක් 16:16-17).

මෝසෙස් මගින් ව්‍යවස්ථාව දෙන ලද නමුත් මිනිසුන් එය නොපිළිපැද්දෝය (ශ්‍රී. යොහාන් 7:19). ව්‍යවස්ථාව නොදැන පව් කරන අය ඒ ව්‍යවස්ථාව අනුව විනිශ්චයක් නොලබා විනාශ වන්නෝය. ව්‍යවස්ථාව දැනගෙනත් පව් කරන්නෝ එම ව්‍යවස්ථාවෙන්ම විනිශ්චය කරනු ලබති (රෝම 2:12), මන්ද, පව් කරන සෑම දෙනාම දේව නීතිය කඩ කරති (1 යොහාන් 3:4). වර්මවිච්ඡේදනය හදවතට එකඟව සිදුවන්නක් වන අතර ව්‍යවස්ථාවේ මූලධර්ම පිළිපැදීම වර්මවිච්ඡේදනය මනින මිනුම් දණ්ඩ වේ. ව්‍යවස්ථාව රකින තැනැත්තා හදවතින් වර්මවිච්ඡේදනය ලැබූ අයෙකි. වර්මවිච්ඡේදනය ලැබූ තැනැත්තා නීතියට අවනත නොවේ නම් අවිශ්වාසවන්තයෙකු වේ. යුදෙව්වන් යනු ඇතුළාන්තයෙන් යුදෙව්වන් වීම නිසා නීතිය හදවතින්ම රකින පුද්ගලයෝ වෙති. කෙසේ වෙතත්, තමන් යුදෙව්වන් යැයි බොරුවට පවසන එහෙත් එසේ නොවන අය, හෙළා දකිනු ලැබ (එළිදරව් 3:9), ශුද්ධවන්තයන් ඉදිරියෙහි වැද වැටෙන්නට සලස්වනු ලැබේ. (මෙම හෙළා දැකීම නමස්කාර කිරීම ලෙසද පරිවර්තනය කර ඇති අතර එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට සහ තෝරාගත් අයට අදාළ වේ).

ව්‍යවස්ථාව ශුද්ධ වන අතර අභූපනත් ශුද්ධ හා යුක්ති සහගත ය (රෝම 7:12). එසේ නම්, ව්‍යවස්ථාව මරණයට හේතුව නොවේ, නමුත් පාපය, එනම් ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කිරීම, පුද්ගලයා තුළම ක්‍රියා කරයි (රෝම 7:13).

ව්‍යවස්ථාව දිව්‍යමය ස්වභාවයකින් යුක්තය. නමුත් මාංසික තෘෂ්ණා මගින් මනුෂ්‍යයන්ව පාපයට විකුණනු ලබයි (රෝම 7:14). සැබවින්ම නැවත හැරුනාවූ මනුෂ්‍යයා තම අභ්‍යන්තරය තුළ දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව ගැන ප්‍රීති වෙයි (ගීතාවලිය 119:1; රෝම 7:22). මක්නිසාද ව්‍යවස්ථාව මගින් මිනිසුන්ව, ව්‍යවස්ථාවේ අවසානය වූ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වෙතට ගෙන යයි (රෝම 10:4). ආත්මය විසින් මෙහෙයවන ලද පුද්ගලයා ව්‍යවස්ථාවට යටත්ව සිටීමෙන් නිදහස ලබයි (ගලාති 5:18). එය ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කරන නිසා නොව, අපගේ නියම ස්වභාවයෙන් සිටිමින් අභ්‍යන්තර ආශාවෙන් සහ නිවැරදි ක්‍රියාවෙන් ව්‍යවස්ථාව ආරක්ෂා කිරීමට ආත්මය ඉඩ සලසන බැවිනි (හෙබ්‍රෙව් 8:10-13). දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව අනුගමනය කළ යුත්තේ ඇදහිල්ලෙන් මිස ක්‍රියාවලින් නොවේ (රෝම 9:32). දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා පිළිපදින අය තුළ වාසය කරන ශුද්ධ ආත්මය ඔවුන් තුළ රඳවා තබා ගැනීම සඳහා අභූපනත්වලට කීකරු වීම පූර්ව අවශ්‍යතාවයකි (1 යොහාන් 3:24; ක්‍රියා 5:32). මේ අනුව, ව්‍යවස්ථාව පිළිපැදීමකින් තොරව, කිතුනුවකු වී දෙවියන් වහන්සේට හා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ප්‍රේම කිරීම කළ නොහැක. මෙය අනිවාර්යයෙන්ම සතරවන ආඥාව ලෙස සබ්‍ය ශුද්ධ කොට පැවැත්වීමයි.

3.2.2 කරුණාවෙන් ගලවනු ලැබීම

දෙවියන් වහන්සේගේ කරුණාව සියලු මිනිසුන්ගේ ගැලවීම සඳහා ප්‍රකාශ වී ඇති අතර, සියලු ආගමික හා ලෝකික ආශාවන් අත්හැරීමටත්, මේ ලෝකය තුළ සන්සුන්, අවංක හා දේවබය ඇති ජීවිතයක් ගත කිරීමටත්, අපගේ ආශීර්වාද ලත් බලාපොරොත්තුව සහ දෙවියන් වහන්සේගේ මිනීමය සහ අපගේ ගැලවුම්කරුවා වූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ නැවත පැමිණීම බලා සිටීමට අපව පුහුණු කරයි (තිතස් 2:11. මාර්ෂල්ගේ සංශෝධිත සම්මත අනුවාදයේ ජේලි අතරින් ලියා ඇති ග්‍රීක-ඉංග්‍රීසි නව ගිවිසුම බලන්න). මේ අනුව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අපගේ ගැලවුම්කරුවා වන ශ්‍රේෂ්ඨ දෙවියන් වහන්සේගේ මිනීමය පෙනුමයි (තිතස් 2:10). මෙයාකාරයෙන්, කරුණාව යනු යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ක්‍රියාකාරකම්වල ප්‍රතිඵලයකි.

අවසාන කාලයේ එළිදරව් කිරීමට සූදානම්ව සිටින ගැලවීම සඳහා ඇදහිල්ල තුළින් ලැබෙන දෙවියන් වහන්සේගේ බලයෙන් සහාය ආරක්ෂා කරනු ලැබේ (1 පේතෘස් 1:5). ඇදහිල්ලේ ප්‍රතිඵලය වන්නේ ආත්මය ගලවනු ලැබීමයි. අනාගතවක්තෘවරුන් විසින් ගලවනු ලැබීම පිළිබඳව අනාවැකි ප්‍රකාශ කළ නමුත් මෙයින් ස්වයං වඳීන්නාවූ දුක් වේදනා සහ පසුව ලබාගන්නාවූ මිනීමය ගැන අනාවැකි කියන විට එතුමා පැමිණෙන කාලය හෝ එතුමා කවරෙක්ද යන්න දැන නොසිටියෝය (1 පේතෘස් 1: 9-10).

ආදම් තුළින් පාපය මෙලොවට පැමිණියේය. එය ආදම්ගේ සිට මෝසෙස් දක්වා ආධිපත්‍යය පැතිරවීය. පාපයේ ප්‍රතිඵලය මරණය විය (රෝම 5:12). මෝසෙස්ට ව්‍යවස්ථාව ප්‍රධානය කිරීමට පෙර සිටම පාපය පැවතුනි (රෝම 5:13). ආදම්ගේ කාලයේ සිටම පාපයේ ප්‍රතිඵල පිළිබඳව දැනීමක් තිබුණි. ව්‍යවස්ථාව නොමැති විට පාපය පිළිබඳව නිශ්චය කිරීමක් නොමැති විය. මනුෂ්‍යයා පාපයෙන් හා ව්‍යවස්ථාවෙන් මිදීම කරුණකොටගෙන කරුණාව බහුල විය. ව්‍යවස්ථාව යටතේ පාපය වැඩි විය, කරුණාව බහුල විය (රෝම 5:15-21). එක් මිනිසෙකුගේ කීකරුකම නිසා බොහෝ දෙනෙක් ධර්මිෂ්ඨ

කරනු ලැබිය. ධර්මිෂ්ඨ කම තුළින් අනුග්‍රහය පාලනය වන නිසා ආලේපලත් යේසුස් වහන්සේ තුළින් සදාකාල ජීවනය උරුම වනු ඇත (රෝම 5:20-21).

එබැවින්, මෙලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ සිටින අයට කිසිදු දඬුවම් නියම කිරීමක් නැත (රෝම 8:1). ශුද්ධ ආත්මය අනුව ගමන් කරන අප තුළ ව්‍යවස්ථාව මෙලෙස ඉටු වේ (රෝම 8:4).

ආත්මයේ අරමුණ අනුව මනස මෙහෙයවයි (රෝම 8:5). මාංසයේ පිහිටා ඇති සිත දෙවියන් වහන්සේට සතුරු වේ. එය දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවට යටත් නොවන අතර ඇත්ත වශයෙන්ම ව්‍යවස්ථාවටද යටත් විය නොහැක (රෝම 8:7). මේ අනුව, ලෞකික හෝ නොපැහැදිලි මනස හඳුනාගනු ලබන්නේ දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව පිළිපැදීමට ඇති අකමැත්ත මගිනි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව මළවුන්ගෙන් උත්ථාන කළ ආත්මය කිතුනුවා තුළ ජීවත් වන අතර, පුද්ගලයා තුළ වාසය කරන ආත්මය තුළින් ජීවනය ලබා දෙයි (රෝම 8:11). දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මය විසින් මෙහෙයවනු ලබන සියල්ලෝම දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයෝ වෙති (රෝම 8:14), මෙය දෙවියන් වහන්සේගේ කරුණාවය. ව්‍යවස්ථාව මෝසෙස් මාර්ගයෙන් ලබා දුන් අතර, කරුණාව සහ සත්‍යය පැමිණියේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින්ය (ශු. යොහාන් 1:17). මේ අනුව අපගේ සොහොයුරා වන යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ලබා දුන් පුත්‍රත්වයම අප වර්ධනය කරගන්නේ අපගේ පියාණන් වහන්සේට අඛණ්ඩ නැතහොත් පියාණෙනි කියා අමතනු ලැබීමෙනි (රෝම 8:15).

ව්‍යවස්ථාව එයින්ම ධර්මිෂ්ඨකම සපයන්නේ නැත. ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කෙරෙහි ඇති ඇදහිල්ල කරුණකොටගෙන පුද්ගලයෙකු ධර්මිෂ්ඨ කරනු ලැබේ (ගලාති 2:16). ඔවුන් ජීවත් වන්නේ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා කෙරෙහි ඇදහිල්ලෙනි (ගලාති 2:20). ව්‍යවස්ථාව තුළින්, අපි දෙවියන් වහන්සේට ජීවත් වන පිණිස ව්‍යවස්ථාවට මැරෙමු (ගලාති 2:19). නමුත් අපි ව්‍යවස්ථාවෙන් යුක්ති සහගත නොවන නිසා ව්‍යවස්ථාව පිළිපැදීමෙන් අපි දෙවියන් වහන්සේගේ වරප්‍රසාද නිෂ්ප්‍රභ නොකරමු (ගලාති 2:21). අපි ව්‍යවස්ථාව රකින්නේ ආත්මයාණන් වහන්සේ අපව මෙහෙයවන නිසාත් ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වන්නේ අප පැළඳ සිටින දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වභාවයෙන් වන නිසාත් අප මෙන්ම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේද එහි පංගුකාරයන් වන නිසාත් ය (2 පේතෘස් 1:4).

අප ගැලවීම ලැබුවේ ව්‍යවස්ථාව නිසා නොව යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ කරුණාව නිසාය (ක්‍රියා 15:11). තෝරා ගත්තවුන් මත පාපයට ආධිපත්‍යය නැත, මන්ද ඔවුන් ව්‍යවස්ථාව යටතේ නොව දෙවියන් වහන්සේගේ කරුණාවට යටත් උන්වහන්සේගේ දාසයන් වන බැවිනි (රෝම 6:14,15). එසේ නමුත්, අපි නීතිය කඩ කිරීමෙන් පව නොකරන්නෙමු, මන්ද අප දෙවියන් වහන්සේගේ සහ ධර්මිෂ්ඨකමේ දාසයන් මිස පාපයේ දාසයන් නොවන නිසාත්, අප කැපවී සිටින ඉගැන්වීම් වලට හදවතින්ම කීකරු වන නිසාත්ය (රෝම 6:17-18). නමුත්, අපගේ වැරදි ක්‍රියා නිසා අප මැරී සිටියද, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ කරුණාවෙන් අපි දැන් උන්වහන්සේ සමඟ ජීවත් වී සිටිමු (එපීස 2:5). තවද දෙවියන් වහන්සේ ක්‍රිස්තුස් යේසුස් වහන්සේ තුළින් උන්වහන්සේගේ සමග අප උත්ථාන කර, උන්වහන්සේ සමග සග ලොවෙහි අපට අසුන් ගැනීමට සැලැස්වූ සේක. එසේ කලේ, ක්‍රිස්තුස් යේසුස් වහන්සේ තුළ අපට දැක්වූ කරුණාව කරුණකොටගෙන උන්වහන්සේගේ වරප්‍රසාදයේ මහා ධන සම්භාරය මතු යුගවලට පෙන්වන පිණිසය (එපීස 2:6-7). මක්නිසාද කරුණාව නිසා අපි ඇදහිල්ල කරුණකොටගෙන ගැලවීම ලැබුවෙමු. මෙය පුද්ගලයෙකු විසින් කරන්නක් නොවේ; පුණ්‍ය ක්‍රියාවල ප්‍රතිඵලයක් නොවන බැවින්, කිසිවෙකුට පාරවටුවට ඉඩක් නැත (එපීස 2:9). මේ අනුව, අපි දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මය කරුණකොටගෙන කරුණාවෙන් ව්‍යවස්ථාව රකිමු.

3.2.3 ව්‍යවස්ථාව යටතේ ඇති වගකීම

අප දැනගත් පරිදි, පහව නොයන ව්‍යවස්ථාව හෝ වෙනස් නොකරන ලද ව්‍යවස්ථාව රැක ගැනීමේ අඛණ්ඩ වගකීමක් අපට ඇත (ශු. මතෙව්. 5:18; ශු. ලූක්. 16:17). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ කාලයේ සිටි යුදෙව්වන් හරියාකාරයෙන් ව්‍යවස්ථාව පිළිනොපැද (ශු. යොහාන් 7:19), එකල සිටි යුදෙව් වැඩිමහල්ලන් විසින් එය තම සම්ප්‍රදායන්ට අනුකූලව (ශු. මතෙව් 15:2-3,6; ශු. මාක් 7:3,5,8-9,13) වෙනස් කරන ලදුව, මනුෂ්‍යයන්ට එය මහත් බරක් නැතහොත් වියගහක් බවට පත්කර, එමගින් දෙවියන් වහන්සේව පරික්ෂා කළහ (ක්‍රියා 15:10).

මෙමගින් අප තේරුම් ගත යුත්තේ දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා පිළිපැදීම නොනවත්වාම දිගින් දිගටම අපෙන් ඉටුවිය

යුතු වගකීමක් බවය. එය බොහෝ කාලයක සිට ආරක්ෂාවන, කාලයන් අවසාන වනතෙක් පවතින, කිසි කලෙක පහව නොයන මනුෂ්‍යයන් හා නිරන්තරව සම්බන්ධව පවතින්නකි.

3.2.3.1 කිතුනුවන් ව්‍යවස්ථාව රැකිය යුත්තේ මන්ද?

කිතුනුවන් ගැලවීම ලබන්නේ කරුණාවෙන් මිස ව්‍යවස්ථාව කරුණකොටගෙන නොවේ. එය එසේ නම් ඔවුන් අවිවාදයෙන් ව්‍යවස්ථාව පිළිගෙන එය පවත්වන්නේ මන්ද? එයට හේතුව පහත දැක්වේ:

දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව එතුමාගේ ස්වභාවයේ පවතින යහපත්කමෙන් නිකුත් වේ.

දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව උත්පාදනය වන්නේ උන්වහන්සේගේ ස්වභාවයෙන්ම වන අතර එය සදාකාලිකව පවතින්නේ උන්වහන්සේ කිසිදා වෙනස් නොවන නිසාත්, සියළු යහපත්කමේ කේන්ද්‍රය එතුමා නිසාත්ය. ශු. මාක් 10:18 හි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙලස පැවසූ බව සටහන්ව ඇත: *මා යහපත් යයි ඔබ කියන්නේ මන්ද? හුදෙක්, දෙවියන් වහන්සේ මිස අන් කිසිවෙක් යහපත් නොවේ. ඔබ යහපත ගැන මගෙන් විචාරන්නේ මන්ද? යහපත්ව සිටින්නේ එකම එක් කෙනෙකි. එහෙත් ඔබ ජීවිතයට ඇතුළුවන්නට කැමැත්තෙහි නම් ආඥා පිළිපදින්න* (ශු. මතෙව් 19:17). දෙවියන් වහන්සේගේ යහපත්කම අප සැම කෙනෙකුම පසුතැවිල්ල කරා ගෙන යයි (රෝම 2:4). වෙනස් නොවන යහපත්කම දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වභාවයයි. ස්වර්ගික සේනාව උන්වහන්සේගේ ස්වභාවයට හවුල් වෙති. එම නිසා ඔවුන් සැමවිටම දිවා ස්වභාවයෙන් සහ යහපත්කමෙන් පූර්ණ වෙති.

මේ ආකාරයට, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ඊයේත් අදත් සදහටමත් (*අයිශෝනාස්*) ඒකාකාරය (හෙබ්‍රෙව් 13:8). තෝරාගත් අය, දිව්‍යමය ස්වභාවය දරන නිසා (2 පේතෘස් 1:4), ඔවුහු දිව්‍ය පූජක තනතුරේ කොටස්කරුවෝ බවට පත්වෙති, ඒ පූජක මෙල්කියදෙක් හා සමානවය. ඒ තනතුර කිසිලෙසකින් වෙනත් අයෙකුට පැවරිය නොහැකි (*අපරබටන්*) හෝ සදාකාලයටම වෙනස් කළ නොහැකි (*අයෝනා*) තනතුරකි (හෙබ්‍රෙව් 7:24). දෙවියන් වහන්සේ වෙතට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් ළඟා වන සියල්ලන්ව සම්පූර්ණයෙන් ගලවා ගැනීමට උන්වහන්සේට හැකි වේ (හෙබ්‍රෙව් 7:25 මාෂල්ගේ *පේලි අතරින් ලියා ඇති ග්‍රීක-ඉංග්‍රීසි* පරිවර්තනය බලන්න). නමුත් එතුමා නම්ස්කාරයේ වස්තුව හෝ අරමුණ නොවන අතර සිය කැමැත්තෙන් අණ දෙන දෙවියන් වහන්සේ නොවනු ඇත.

දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාවෙන් නොව ඇදහිල්ලෙන් අනුගමනය කළ යුතුය (රෝම 9:32). ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් ආරම්භ කරන ලද නව ව්‍යවස්ථාවක් අපට ඇති අතර, එතුමාගේ එම ව්‍යවස්ථාව අපගේ මනසෙහි පිහිටුවා ඒවා අපගේ හදවත් මත ලියා තබන සේක. උන් වහන්සේ අපගේ දෙවියන් වහන්සේ වන අතර අප උන්වහන්සේගේ සේවකයන්ව, උන්වහන්සේට නම්ස්කාර කරමින්, උන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව අප සිටින ස්වභාවයෙන්ම පිළිගත යුතුය (හෙබ්‍රෙව් 8:10-13). මේ අනුව, බාහිර ලකුණු කිසිවක් වැදගත් නොවේ. කිතුනුවන් ලෙස සහ ආත්මික ඊශ්‍රායෙලයේ සාමාජිකයන් ලෙසට අපව වර්මවිජේදනය වන්නේ දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා අප විසින් පැවැත්වීමෙනි (1 කොරින්ති 7:19). එනම් දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා පිළිපැදීමෙන් මකරාව කෝපයට පත් කරන්නෝ වෙති. දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා පිළිපැදීම මගින් ඔවුන්ව පීඩා කාලයන් තුලදී වලදි හඳුනා ගත හැක. (එළිදරව් 12:17). මොවුන් දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා පිළිපදිමින් ඇදහිල්ලෙන් ඉවසා දරා සිටින ශුද්ධවන්තයෝ වෙති (එළිදරව් 14:12).

3.2.3.2 කිතුනුවන් දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාවය

ශුද්ධවන්තයන් යනු දෙවියන් වහන්සේගේ දේවමාළිගාව නැතහොත් සිද්ධස්ථානය, නාඕස්වන අතර දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මය ඔවුන් තුළ වැඩ වාසය කරයි. යමෙකු දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාව විනාශ කරන්නේ නම්, දෙවියන් වහන්සේ ඔහුව විනාශ කරනු ලබයි. මක්නිසාද දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාව ශුද්ධ වන අතර එම මාලිගාව අපි වෙමු (1 කොරින්ති 3:16-17). මේ හේතුව නිසා, දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මය සඳහා සුදුසු භාජන ලෙස ඔවුන්ගේම ශරීර සෞඛ්‍ය සම්පන්නව පවත්වා ගැනීමට කිතුනුවන් හට දෙවියන් සමග බැඳීමක් තිබේ. මන්ද, දෙවියන් වහන්සේ පවසා ඇත්තේ එතුමා අප තුළ ජීවත් වන බවත්, අප අතරේ ගමන් කරන බවත්, එතුමා අපගේ දෙවියන් වන බවත්ය. අපි ශුද්ධව හා වෙන්ව සිටිය යුතුයි. දෙවියන් වහන්සේ අපගේ පියා වන අතර අප එතුමාගේ දරුවන් වෙමු (2 කොරින්ති 6:16-18 පැරණි ගිවිසුමේ පාඨ ගණනාවක මෙසේ ලිහිල්ව සඳහන් වේ; ලෙවි කථාව 26:12; එසකියෙල් 37:27; යෙසායා 52:11; 2 සාමුවෙල් 7 :14).

මේ හේතුව නිසා කිතුනුවා නොඇදහිලිවත්තයන් සමඟ වැරදි ලෙස හෝ නුසුදුසු ලෙස සම්බන්ධකම් පවත්වා නොගත යුතුය (2 කොරින්ති 6:14). ඔවුන් ශරීරයේ සහ ආත්මයේ සෑම කිලිටිකමකින්ම තමන්වම පවිත්‍ර කර ගත යුතු අතර, දෙවියන් වහන්සේට ගරුබිය ඇතිව ශුද්ධකම සම්පූර්ණ කළ යුතුය (2 කොරින්ති 7:1). එබැවින් ඔවුන් මෙසේ ආරම්භයේ සිටම තෝරාගනු ලබන අතර ආත්මය විසින් පවිත්‍ර කරනු ලැබීම සහ සත්‍යය කෙරෙහි විශ්වාසය තැබීම තුළින් ගැලවීම ලබයි (2 තෙසලෝනික 2:14). මේ අනුව සත්‍යවාදී බව මානසික සෞඛ්‍යයට අනිවාර්ය අංගයක් වන අතර තෝරාගත් අයගේ සලකුණක් වේ. බයිබලයේ සාමාන්‍ය නීතිවලට නිශ්චිත අර්ථයක් සහ අරමුණක් ඇති බව මෙම ප්‍රවර්ධනයෙන් දැකගත හැකිය. දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාවේ ප්‍රමාණය මැන බැලීම මෙම නීතිවලට අනුකූලව සිදු වේ (එළිදරව් 11:1).

3.2.4 දස පනත

නික්මයාම 20: 1-17 සහ ද්විතීය කථාව 5: 6-21 හි දක්වා ඇති පරිදි දස පනත පිළිපැදීමට සභාව කැපවී සිටී.

පළමුවන ආඥාව වන්නේ

වහල්කමේ නිවාසය වූ මිසර දේශයෙන් නුඹ පිටතට ගෙනා සම්දාණන් වහන්සේ මමය. මා හැර අන් කිසිම දෙව් කෙනෙකු නුඹට නොසිටිය යුතුය

පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ එකම සැබෑ දෙවියන් වහන්සේ (ශු. යොහාන් 17: 3) මෙන්ම එතුමාට පෙර සිටියාවූ හෝ සමාන වූ හෝ කිසිම දෙව්කෙනෙකු නැත. උන්වහන්සේට හැර යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේටත් වෙන කිසිම පැවැත්මක් ඇති දෙයකට නමස්කාර කිරීමට හෝ යාවිඤා කිරීමට අවසර නැත.

දෙවන ආඥාව වන්නේ

නුඹ සඳහා තෙළෑ රූපයක් හෝ ඉහළ අභසෙහිවත්, පහළ පොළොවෙහි වත්, පොළොවෙන් යට ජලයෙහි වත් ඇති කිසිම වස්තුවකට සමාන දෙයක් හෝ සාදා නොගන්න. නුඹ ඒවාට නමස්කාර නොකරන්න. ඒවාට නොවඳින්න. මන්ද, නුඹේ දෙව් සම්දාණන් වහන්සේ වන මා ප්‍රතිවාදීන් නොඉවසන දෙව් කෙනෙකු වන බැවිනි. මට වෛර කරන පියවරුන්ගේ පාපය නිසා තුන් වන සතර වන පරම්පරාව දක්වා ඔවුන්ගේ දරුවන්ට මම දඩුවම් කරමි. එහෙත්, මට ප්‍රේම කරමින්, මාගේ ආඥා පිළිපදින දහස් ගණන් හට මම කරුණාව දක්වමි.

එම නිසා ආගමික නමස්කාරය සඳහා හෝ සංකේතයක් ලෙස භාවිතය සඳහා හෝ ඕනෑම වර්ණනාවකින් යුත් රූප හෝ ඊට සමාන කිසිම දෙයක් සෑදීමට අවසර නැත. මේ අනුව කුරුසය සංකේතයක් ලෙස භාවිතයද සභාවට තහනම් වේ.

මේ ආඥාවන්ට ආගමික පද්ධතිය හඳුනාගැනීමේ කොටසක් වන අතර ඒවා පහසුවෙන් වෙනස් කළ නොහැකි ලෙස ස්ථාපනය වී ඇත.

තුන්වන ආඥාව වන්නේ

නුඹ දෙව් සම්දාණන්ගේ නාමය අගරු ලෙස භාවිතා නොකරව. යමෙක් ඒ නාමය අගරු ලෙස භාවිතා කරන්නේද, ඔහුට මම දඩුවම් කරන්නෙමි.

සම්දාණන් වහන්සේ වන දෙවියන් වහන්සේගේ නාමය අධිකාරිත්වය ලබා දෙන අතර, එබැවින්, මෙම නීතිය සරල අසිලාවාර වචන පිළිබඳ පමණක් නොව, සභාවේ අධිකාරිය අනිසි ලෙස භාවිතා කිරීම සහ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මාර්ගයෙන් දෙවියන්ගේ මඟ පෙන්වීමට අනුව ක්‍රියා කිරීමට අදහස් කරන සියලු දෙනා වෙත විහිදේ.

හතරවන ආඥාව වන්නේ

සබත් දවස ශුද්ධ ලෙස පැවැත්වීමට සිතට ගන්න. දවස් හයක් තුළ නුඹ වෙහෙස වී නුඹේ සියලු වැඩ කළ යුතුය. එහෙත් සත්වන දවස නුඹේ දෙව් සම්දාණන් වහන්සේට කැප වූ සබ්තය. එදින නුඹවත්, නුඹේ පුතු වත්, නුඹේ දුවවත්, නුඹේ සේවකයාවත්, සේවිකාව වත්, නුඹේ සතෙකුවත් නුඹේ වාසල් දොරටු සීමා ඇතුළු සිටින අමුත්තෙකු වත් කිසි වැඩක් නොකළ යුතුය. මන්ද, සම්දාණන් වහන්සේ වන මම දින හයක් තුළ අභස හා පොළොවද, සමුද්‍රයද, ඒවායේ ඇති සියල්ලද සාදා, සත් වන දවස නිවාඩු ගත්තෙමි.

එබැවින් උන්වහන්සේ සබත් දවසට ආශීර්වාද කොට එය විශුද්ධ කළ සේක.

එම නිසා ඇදහිල්ල සඳහා හත්වන දින සබත් දවස ලෙස පැවැත්වීම අනිවාර්යයෙන් සිදුකළ යුතුය. කිසිම කිතුනුවකුට

දෙවියන් වහන්සේට සේවය කරමින්, වත්මන් දින දර්ශනයේ සෙනසුරාදා ලෙස හඳුන්වන සබත් දිනයට ගෞරව නොකර සිටීමට හැකියාවක් නැත. හත්වන දිනය හැර වෙනත් දිනයක් සබත ලෙස ස්ථාපිත කර නමස්කාර කිරීම මෙම ආඥාව කඩ කරන්නාවූ කරුණක් වනවා පමණක් නොව, එය දෙවියන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශිත කැමැත්තට පිටස්තරව රූප වන්දනා කිරීමේ සංකේතයක් බවට පත්වේ. එය කැරලිකාර ක්‍රියාවක් වන අතර එය සමකල හැක්කේ මායාකර්මයක් ලෙසටය (1 සාමුවෙල් 15:23). හතරවන ආඥාව ස්ථිර කරවන දෙවන ආඥාව හා එය සම්බන්ධ වූ කල, එම ක්‍රියාවන් රූප වන්දනාව බවට පත්වේ. වක්‍රයක් කරකැවෙන්නා සේ පදනමක් මත සතිය සකස් වෙන්නාවූ දින දර්ශනයක් පිහිටුවීමද රූප නැමදීම හා සමාන බලපෑමක් ඇති කරයි.

මෙම පළමු ආඥා හතර දෙවියන් වහන්සේ සමඟ මිනිසාගේ සම්බන්ධතාවය තීරණය කරන අතර ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රධාන සහ මූලික ආඥා ලෙස හඳුනාගෙන ඇත. එනම්: ඔබේ මුළු හදවතින්, ඔබේ මුළු ආත්මයෙන් සහ ඔබේ මුළු මනසින් ඔබේ දෙවි සම්පූර්ණ වහන්සේට ප්‍රේම කළ යුතුය (සහ ඔබේ මුළු ශක්තියෙන්ම, ශු. මාක් 12:30). මෙය ශ්‍රේෂ්ඨ සහ පළමු ආඥාවයි (ශු. මතෙව් 22:37-38).

දෙවියන් වහන්සේව පූර්ණ ලෙස හඳුනා ගැනීමේ නාරටිය වන්නේ මෙම ආඥාවන් විශ්වාසවන්තව පිළිපැදීම සහ ඒ ආඥා පිළිපැදීමට බාධා වන ඕනෑම ක්‍රියාවකින් වැළකී සිටීමයි.

දෙවන ශ්‍රේෂ්ඨ ආඥාව වන්නේ

නුඹ, නුඹට ප්‍රේම කරන්නාක් මෙන් නුඹේ අසල්වැසියාටත් ප්‍රේම කරන්න. මෙයට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ අන්කිසි ආඥාවක් නැත (ශු. මතෙව් 22:39; ශු. මාක් 12:31).

දෙවන ශ්‍රේෂ්ඨ ආඥාවේ අන්තර්ගතය වන්නේ ආඥා දසයේ අවසාන ආඥා හය යටතේ දක්වා ඇති සබඳතා වන අතර මේ ආඥා මනුෂ්‍යයන් හා සමඟ ඇති කර ගතයුතු සම්බන්ධතාවයන් පිළිබඳව පෙන්වා දෙයි.

පස්වන ආඥාව වන්නේ

නුඹේ පියාටද, මවටද ගෞරව කරන්න. එවිට නුඹේ දෙවි සම්පූර්ණ වහන්සේ නුඹට දෙන්නාවූ දේශයේ නුඹ බොහෝ කාලයක් ජීවත් වන්නෙහිය.

පවුල් සබඳතා යනු ඕනෑම පුද්ගලයෙකුගේ ජීවිතයේ මූලික අඩිතාලම වන අතර පුළුල් ආගමික ව්‍යුහය තුළ ප්‍රදර්ශනය වන ඔහුගේ ආකල්ප මෙමගින් පිළිබිඹු කරයි.

සයවන ආඥාව වන්නේ

මිනි නොමරව

කිතුනුවන්ව විනිශ්චය කරනු ලබන්නේ තම සහෝදරයා සමඟ අමනාප නොවී සිටීමේ උසස් නීතිය මගිනි. කෝපය සිතෙහි රඳවා ගැනීම යනු ඔබගේ අසල්වැසියාට ප්‍රචණ්ඩත්වය කිරීමයි. තම සහෝදරයා සමඟ කෝප වන කවරෙක් නමුදු විනිශ්චයට සුදුස්සෙක් වන්නේය. යමෙක් තම සහෝදරයාට 'මෝඩයා' කියා පවසන තැනැත්තා මන්ත්‍රණ සභාවෙන් දඬුවම් ලැබීමට සුදුසුය. ජඩයා කියා ගරහන කවරෙකු නමුත් නිරාගින්නට (හෝ නිරයට) සුදුස්සෙක් වන්නේය (ශු. මතෙව් 5:22).

සත්වන ආඥාව වන්නේ

කාමමිථ්‍යාවාරය නොකරව

කිතුනුවන් විනිශ්චය කරනු ලබන්නේ වෙනත් පුද්ගලයෙකුගේ සහකරු හෝ සහකාරිය කෙරෙහි ඇති ආශාව පිළිබඳ දක්වා ඇති ආඥාව මගිනි (ශු. මතෙව් 5:28).

අටවන ආඥාව වන්නේ

සොරකම් නොකරව

සොරකම් කිරීම යනු ඔබේ අසල්වැසියාට එරෙහිව සැහැසිකම් කිරීම සහ දෙවියන් වහන්සේ සමඟ ඇති ඔබේ සම්බන්ධතාවය කඩ කිරීමකි.

නමවන ආඥාව වන්නේ

නුඹේ අසල්වැසියාට විරුද්ධව බොරු සාක්ෂි නොකියව

ධර්මිෂ්ඨකම සහ යුක්තිය යන වචන හෙබ්‍රෙව් භාෂාවෙන් එකම අර්ථයක් ගෙන එන වචන නිසා ඒවා මගින් එකම අදහසක් ගෙනහැර දක්වයි. මේ අනුව, කිතුනුවකුට යුක්තිගරුක නොවී ධර්මිෂ්ඨ කෙනෙකු විය නොහැක. බොරු සාක්ෂි

මගින් යුක්තිය විකෘති කිරීම කිතුනුවාගේ ගැලවීමේ මාර්ගයට බාධා එල්ල කරයි.

දසවන ආඥාව වන්නේ

නුඹේ අසල්වැසියාගේ ගෘහයට නුඹ ඇළුම් නොකරව. තවද නුඹේ අසල්වැසියාගේ භාර්යාවට හෝ ඔහුගේ සේවකයාට හෝ සේවිකාවට හෝ ඔහුගේ ගවයාට හෝ කොටඵවාට හෝ නුඹේ අසල්වැසියා සතු වෙනත් කිසිවකට හෝ ඇළුම් නොකරව

තණ්හාව යනු දෙවියන් වහන්සේ සමඟ ඇති සම්බන්ධතාවයට වඩා ඉහළින් ද්‍රව්‍යමය දේ හෝ ලිංගික සබඳතාවයන් කෙරෙහි ඇති ඇල්මයි. මේ ආකාරයෙන් එය රූප වන්දනාවකි. එය වෙනත් වස්තුවක් වෙත අපගේ ආශාව යොමු කරවන අතර අනෙකුත් ආඥාවන්ට පටහැනි වේ. මෙම අදහස අනුව ගත් කල, ආඥාවන් එකිනෙක හා බැඳී පවතින අතර තණ්හාව අනෙකුත් ආඥා කඩකිරීමේ මූලික දෙය බවට පත්වේ. එබැවින් එක් ආඥාවක් හෝ කඩ කිරීම මුළුමනින් ආඥාව උල්ලංඝනය කිරීමකි. පාපයට සාපේක්ෂතාවයක් නැත. පාපය යනු ආඥා උල්ලංඝනය කිරීමයි. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ශු. මතෙව් 5:21-48 හි දක්වා ඇති පරිදි ආඥා පිළිබඳ සැබෑ පැහැදිලි කිරීමක් ලබා දුන්නේය. එය නික්මයාම 20:13; ද්විතීය කථාව 5:17, 16:18 සහ ශු. ලූක් 12:57-59 පද මගින්ද ගෙනහැර දක්වයි.

සෑම දෙමව්පියෙකු විසින්ම තම දරුවන්ට අණපනත් නොකඩවා ඉගැන්විය යුතුය. ඒවා අපගේ අත්වල සහ නළලේ (සිතුවිලි හා ක්‍රියාවන්හි) ලකුණක් විය යුතු අතර නිවසේ දොර කණු මත ලියා තැබිය යුතුය (ද්විතීය කථාව 11:18-20).

3.2.5 මිනිස් හැසිරීම් පාලනය කරන අනිකුත් අණපනත්

3.2.5.1 ආහාර සම්බන්ධ අණපනත්

ආහාර පිළිබඳ අණපනත් ලෙවී කථාව 11:1-47 සහ ද්විතීය කථාව 14:4-21 හි දක්වා තිබේ. ඒවායේ පදනම මිනිස් සිරුර නිසි සෞඛ්‍ය තත්ත්වයකින් නියාමනය කිරීම වන අතර ඉතා වටිනා කායික මූලධර්ම මත පදනම් වී ඇත. මෙම අණපනත ශුද්ධ වන අතර එමගින් ශුද්ධ ආත්මය සඳහා සුදුසු භාජනයක් ලෙස ශරීරය සුදානම් කරයි. ආහාර නීති සඳහා හොඳ විද්‍යාත්මක පදනමක් තිබේ. ද්විතීය කථාව 12:16 හි දක්වා ඇති පරිදි රුධිරය පරිභෝජනය තහනම් කර ඇති අතර මේදය සමඟ අනුභවයද ලෙවී කථාව 3:17 පදය මගින් තහනම් කර ඇත. ඉබේ මිය ගොස් සිටින හෝ මෘගයන් විසින් ඉරාදමනු ලැබූ කිසිවක් අනුභව නොකළ යුතුය (එසකියෙල් 44:31). පලතුරු අනුභවය පිළිබඳව දක්වන අණපනත්හි පලතුරු අනුභව කිරීමේ තහනම් කාලයන් පිළිබඳව ලෙවී කථාව 19:23-26 හි දක්වා ඇත. මෙම අණපනත්හි ආත්මික කරුණු අන්තර්ගතව ඇත.

3.2.5.2 සබත් දිනය

හත්වන දින සබත් පැවැත්වීම (නික්මයාම 20:8-11; ද්විතීය කථාව 5:12-15) ස්වාමීන් වහන්සේගේ දස පනතේ ප්‍රකාශිත ආඥාවලින් එක් ආඥාවක් වේ. මෙය සියළු මනුෂ්‍යයන් විසින් කඩ නොකළ යුතු ආඥාවකි. සබත් දවස ශුද්ධය. සබත් කෙලෙසන ඕනෑම කෙනෙක් මරණයට පත්කල යුතු අතර එදින වැඩ කරන යමෙක් වේද ඔවුන් සෙනහගෙන් තෙරපා දැමිය යුතුය (නික්මයාම 31:14-15). එය ඊශ්‍රායෙල් ජනයා අතර සදාකාලික ගිවිසුමක්ද, ඔවුන්ගේ මැවුම්කරු දෙවියන් වහන්සේ බව පිළිගන්නාවූ ඔවුන් සහ දෙවියන් වහන්සේ අතර ඇති සදාකාලික ලකුණක් වේ (නික්මයාම 31:15-16). සියලුම කිතුනුවන් ආත්මික ඊශ්‍රායලය වන අතර සියලුම අන්‍යාජාතිකයන් අවසානයේදී ඊශ්‍රායෙල් ජාතියට පැමිණීමට නියමිතය. එම නිසා, සබත් යනු දෙවියන් වහන්සේ සහ උන්වහන්සේගේ සෙනහ අතර සදාකාලික ලකුණකි. සබත් අපකීර්තියට පත් කිරීමේ දඬුවම නම්, ශුද්ධ ආත්මය අහිමි වීම මගින් වන මරණය සහ දෙවන නැවත නැඟීමේ තෙක් බලා සිටීමට සිදුවීමයි (එළිදරව් 20:5 බලන්න). සබත් ප්‍රීතියක් වන අතර එය ස්වාමීන් වහන්සේගේ ශුද්ධ වූ දිනය ලෙස ගෞරවයට පාත්‍ර විය යුතුය. එය නිෂ්ක්‍රීය විනෝදයේ දවසක් නොව පරිශුද්ධ රැස්වීමේ දිනයක් වේ (යෙසායා 58:13-14). එදින කිසිම වැඩක් හෝ බරක් නොදැරිය යුතුය (යෙරෙමියා 17:21-22).

අපගේ සම්පූර්ණ වහන්සේ එතුමාගේ ජීවිත කාලය තුළ සබත් පැවැත්වීය (ශු. මාක් 6: 2). අපෝස්තුළුවරුන් සබත් (සහ ශුද්ධ දින) පැවැත්වූ අතර අපද සබත් දින පැවැත්විය යුතුය. දෙවියන් වහන්සේ විසින් මෙසියස් වහන්සේගේ රාජ්‍යය යටතේ අවසාන දින සහසූ ප්‍රතිෂ්ඨාපනයේදී නීතියේ බලයෙන් සබත්, නව සඳ සහ ශුද්ධ දින නැවතත් හඳුන්වා දෙනු ඇත. එයට අවනත නොවන ජාතීන්ට දඬුවම් කිරීමද සිදුවේ (යෙසායා 66:22-23; සෙකරියා 14:16 -19).

3.2.5.3 නව සඳ

නව සඳද අණපනත් යටතේ පවතින්නකි (ගණන් කථාව 10:10, 28:11-15; 1 ලේකම් 23:31; 2 ලේකම් 2:4, 8:13, 31:3). සබත් දිනයෙහි මෙන්ම මෙහිදීද වෙළඳ කටයුතු නැවැත්විය යුතුය (ආමොස් 8:5). සියවස් ගණනාවක් පුරා සභාවේ කළාක් මෙන් ඊශ්‍රායලයද නව සඳ අනුගමනය කළහ (යෙසායා 1:13-14; එස්‍රා 3:5; නෙහෙමියා 10:33; ගීතාවලිය 81:3; හොසියා 2:11). සභාව විසින් සබත් සහ ශුද්ධ දින සමඟ නව සඳ තබා තිබුණි (කොලොස්සි 2:16). නව සඳ, සබත් දිනයක් ලෙස මෙසියස් වහන්සේ යටතේ නැවත ඇති කරනු ලැබේ (යෙසායා 66:23; එසෙකියෙල් 45:17, 46:1.3.6).

3.2.5.4 වාර්ෂික ශුද්ධ දිනයන්

වාර්ෂික ශුද්ධ දිනයන් පිළිබඳව ලෙවි කථාව 23:1-44 සහ ද්විතීය කථාව 16:1-16 හි දක්වා ඇත. මෙම වාර්ෂික ශුද්ධ දින සම්පූර්ණයෙන් වහන්සේගේ ගැලවීමේ සැලැස්ම පිළිබිඹු කරයි. එම ශුද්ධ දින වන්නේ:

- * පාස්කු උත්සවය සහ මුහුන් නොදැමූ රොටි මංගල්‍යය
- * පෙන්නකොස්ත දිනය
- * හොරණු මංගල්‍යය
- * සමගි කිරීමේ දිනය
- * කුඩාරම් හෝ කුටි මංගල්‍යය
- * අවසාන මහා දිනය.

ඉහත සඳහන් ශුද්ධ දින අනිවාර්යෙන් පැවැත්විය යුතු අතර දෙවියන් වහන්සේ සහ උන්වහන්සේගේ සෙනඟ අතර සම්බන්ධතාවය සලකුණක් ලෙස පෙන්වනු ලබයි. ශුද්ධවූ දිනයන් සබත් දිනයක් ලෙස සලකනු ලැබේ.

3.2.5.5 විවාහය

විවාහය ශුද්ධ වූ වාරිත්‍රයකි. එයින් දෙවියන් වහන්සේ යටතේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහ සභාවේ එකාබද්ධතාවය පිළිබිඹු කරයි (එපිදරව් 19:7,9). මෙය ශු. මතෙව් 22:2-14 හි සඳහන් උපමාවක් ආශ්‍රයෙන් සවිස්තරව පැහැදිලි කර ඇත. එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ ඉදිරියට යන්නාවූ ආත්මික සුදානම මත පදනම් වූ වාරිත්‍රයකි (ශු. මතෙව් 25:10). අවසාන සමගි කිරීමේ කාලයේ පටන් තව දුරටත් විවාහයක් සිදු නොවනු ඇත. විවාහය මිනිසා සඳහාම සාදන ලද දෙයක් වන අතර එය ස්වර්ගීය සේනාවන්ගේ වාරිත්‍රයක් නොවේ (ශු. මතෙව් 22:30). මේ අනුව, මිනිසුන් මළවුන්ගෙන් නැඟිටි පසු ඔවුන් විවාහ වන්නේවත් විවාහ කර දෙන්නේවත් නැත (ශු. මාක් 12:25). නැවත නැඟිටීම හරහා ඊළඟ යුගයට යාමට ඔවුන් සුදුසු යැයි ගණන් ගනු ලබන්නේ මෙහිදීය. එහිදී ඔවුන් දේවදූතයන්ට සමාන වන අතර දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයෝ වෙති (ශු. ලූක් 20:34-36).

මේ අනුව, විවාහය යනු මනුෂ්‍ය වර්ගයා වෙනුවෙන් නිර්මාණය කර ඇති වාරිත්‍රයක් වන අතර මනුෂ්‍යයා මැවීමේ අවධිය නිමවූ පසු එහි පැවැත්ම නතර වනු ඇත. ආදම්ව මැවූ අවස්ථාවේ සිටම මෙම වාරිත්‍රය පිහිටුවන ලද අතර එබැවින් මිනිසෙකු තම පියා සහ මව අත්හැර තම බිරිඳට ඇලුම් වන අතර ඔවුන් එක මාංසයක් බවට පත් වේ (උත්පත්ති 2:24).

භාර්යාවද ගිවිසුමක් අනුව භාර්යාවක් වන්නීය. මෙමගින් ස්වාමීන් වහන්සේ දේවභක්තික දරුවන් බිහිවීම අපේක්ෂා කරයි. සැහැසිකමක් වන දික්කසාදයට සම්පූර්ණයෙන් වහන්සේ වෙර කරන සේක (මලාකි 2:16). දික්කසාදය සඳහා මෝසෙස් අවසර දුන් නමුත් කිතුනුවන් තම සහකරු හෝ සහකාරිය ඉවත් කළ යුත්තේ පවිත්‍රතාවය නැතහොත් නිර්මලත්වය නැතිකර ගතහොත් පමණි (ශු. මතෙව් 5:31-32). දෙවියන් වහන්සේ විසින් එක් කරන ලද්දෝ මනුෂ්‍යයන් විසින් වෙන් නොකෙරේවා (ශු. මතෙව් 19: 3-12). නොඇදහිලිවත්ත කෙනෙකු ඇදහිලිවත්ත භාර්යාවක හෝ ස්වාමී පුරුෂයෙකු සමඟ ජීවත් වීමට එකඟ වන්නේ නම්, එම විවාහය පැවතිය යුතුය (1 කොරින්ති 7:10-16).

3.2.6 මූල්‍ය භාරකාරත්වය

3.2.6.1 දෙවියන් වහන්සේ වෙතට ඇති වගකීම

දෙවියන් වහන්සේ කෙරෙහි ඇති අපගේ මූල්‍ය වගකීම් පිළිබඳව ද්විතීය කථාව 12:5-19 පදයන්හි දක්වා ඇත. සභාවේ ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සහයෝගය දැක්වීම සෑම කිතුනුවකුටම ඇති වගකීමකි. මෙම ප්‍රතිපත්තියේ මූලාරම්භය ලෙස

සැලකෙන්නේ රිශ්‍රායල්වරු නව දේශයේ පදිංචිවූ පසු පූජකයින් සහ ලෙවිවරුන් හරහා උන්වහන්සේගේ වාසස්ථානයේදී දෙවියන් වහන්සේට පුදනු ලැබූ දසයෙන් කොටසෙහි (ද්විතීය කථාව 12:9-14). දේවමාළිගාව සඳහා බද්දක් අය කෙරුණේ තම වැරදි වෙනුවෙන් සමාව ගැනීමට පැමිණි අයවලුන්ගෙන්ය. නෙහෙමියා 10:32 හි දක්වා ඇති ආකාරයට අයබදු ද අය කරන ලදී. මෙයින් වහන්සේගේ සහසු පාලනය පිහිටුවීමේ කාලයේදීද මෙම කටයුතු මෙලෙසම සිදුවේ (මලාකි 3:1-6). මලාකි 3:7 හි දක්වා ඇති පරිදි, තමන් වෙතට නැවත හැරී එනලෙස දෙවියන් වහන්සේ ජනතාවට අණ කරන අතර එතුමාද ඔවුන් වෙත නැවත පැමිණෙන බව සඳහන් වේ. එලෙස හැරී ඒම මගින් දෙවියන් වහන්සේගේ කාර්යයන් සඳහා අප යෙදවෙන අතර ඒ වැඩ වලට අවශ්‍ය අරමුදල් වන්නේ අප දෙන දසයෙන් කොටසයි (මලාකි 3:7). දසයෙන් කොටස ගෙවීමට අපොහොසත් වීම දෙවියන් වහන්සේගෙන් සොරකම් කිරීමට හා සමාන වේ (මලාකි 3:8-10).

සියල්ලන් විසින් දෙනු ලබන දසයෙන් කොටස මගින් දෙවියන් වහන්සේගේ කාර්යයන් දිගටම කරගෙන යා හැකි බවත්, එලෙස උන්වහන්සේ වෙනුවෙන් දෙන්නන් කෙරෙහි දේශයේ ඵලදාව මත දෙවියන් වහන්සේ ආශීර්වාද කරන බවටත් උන්වහන්සේ සහතික කරයි (මලාකි 3:10-12).

සෑම අවස්ථාවකම ක්‍රියාත්මක නොවුවත්, දේව සේවකයින් විසින් එය අත්හරිනු ලැබ තිබුනත්, දෙවියන් වහන්සේ කෙරෙහි සභාවේ ඇති වගකීම අපෝස්තුළුවරුන්ගෙන් විද්‍යාමාන වේ (2 කොරින්ති 12:13-18). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වැඩිමහල්ලන් දෙදෙනෙකු බැගින් පිටත් කර හැරිය අතර, ඔවුන්ගේ සේවාවන් සාර්ථකව කරගෙන යාමට උපකාර කිරීම ඔවුන් සේවය කරන්නාවූ සභාවේ සාමාජිකයන්ගේ සාමූහික වගකීම වේ (ශු. ලුක්. 10:1-12). දේවමාළිගාවේ සේවයේ යෙදී සිටින සේවකයින් සහ ශුභාරංචිය ප්‍රකාශ කරන තැනැත්තන්, ශුභාරංචියේ සේවය මගින් තම දිවිපෙවෙත සලසා ගත යුතුය (1 කොරින්ති 9:13-14). පූර්ණ කාලීන පදනමින් දේව වචනය ඉගැන්වීමේ සහ එවැන්ජලිස්ත සේවයේ යෙදී සිටින අයවලුන්ට සැපයීම සභාවේ වගකීමකි (1 තිමෝති 5:17-18; ද්විතීය නීති සංග්‍රහය 24:14-15 සසඳා බලන්න).

වංක ලෙස උපයාගත් ලාභයෙන් ධූරෙහි එනු ලබන හෝ පිළිමවලට පූජා කරන ලද දේ බව පැහැදිලිව පෙනෙන්නට ඇති අවස්ථාවන්හිදී හෝ හැර, දෙවියන් වහන්සේට දසයෙන් කොටස පිළිගත හැකි ය (1 කොරින්ති 10:27). සභාවට දසයෙන් කොටස දෙනු ලබන්නේ සභාවේ සිටින අවශ්‍යතා ඇති අයට උපකාර කිරීම සඳහාය (1 තිමෝති 5:9-10,16). දසයෙන් කොටස එකතු කළ යුත්තේ ප්‍රාදේශීය සම්මන්ත්‍රණ මට්ටමින් වන අතර ගණන් කථාව 18:26 හි සහ නෙහෙමියා 10:37-39 හි දක්වා ඇති ලෙස ලැබුනාවූ දසයෙන් කොටසින් දසයෙන් කොටසක් මූලස්ථාන සමුළුවට ගෙවිය යුතුය. පලතුරු අස්වැන්නේ ප්‍රථම පිදිමද ඉක්මනින් කළ යුතුය (නික්මයාම 22:29). මංගල්‍යය ආරම්භයේදීම ප්‍රථම ඵලවලින් පළමුවැන්න දෙවියන් වහන්සේ ඉදිරියට ගෙන ආ යුතු ය; විශේෂයෙන්ම පළමු අස්වැන්න නෙලීමේ දිනයේ සවස් කාලයේදීම (නික්මයාම 23:19). උපන් කුලුඳුලන්ද ස්වාමීන් වහන්සේට ශුද්ධය (ගණන් කථාව 18:15-18).

3.2.6.2 අන් අය වෙතට ඇති වගකීම

තම ඥාතීන්ට සහ විශේෂයෙන්ම තම පවුලේ අවශ්‍යතා නොසපයන තැනැත්තා ඇදහිල්ල ප්‍රතික්ෂේප කරන අතර අවිශ්වාසවන්තයෙකුට වඩා නරක තැනැත්තෙකු වේ (1 තිමෝති 5:8).

කිසිම කිතුනු ඇදහිලිවන්තයෙකු තවත් කෙනෙකුගේ චේතනය මත පීඩාවක් පැටවීම හෝ එය නොදී නවත්වා ගැනීම නොකළ යුතුය (ද්විතීය කථාව 24:15). ගෙවිය යුතු සියලුම ණය මුදල් ඔවුන් ගෙවිය යුතු අතර, සබත් අවුරුද්දේදී, එකම ඇදහිල්ලක් ඇති කෙනෙකු විසින් ගත් ණයට සමාව දිය යුතුය (ද්විතීය කථාව 15:1-3; නෙහෙමියා 10:31).

මංගල්‍යය සඳහා වූ දසයෙන් කොටස පිළිබඳව වගන්ති ගණනාවකින් පෙන්වා දී තිබේ. දෙවන දසයෙන් කොටස පරිභෝජනය කළ යුත්තේ වාසස්ථානය තුළදී නොව ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් තෝරා ගන්නා ලද ස්ථානයේය (ද්විතීය කථාව 12:17-19).

සබත් වක්‍රයේ තුන්වන වසරේදී දිළිඳුන්ගේ සුභසාධනය සඳහා දසයෙන් කොටස ගෙවිය යුතුය (ද්විතීය කථාව 14:28, 26:12). තුන්වන දසයෙන් කොටස දියයුතු වර්ෂයන් 1994-95, 2001-02, 2008-09, 2015-16, 2022-23, 2030-31 යන කාල පරිච්ඡේදයන්හි යෙදී ඇත. පූජනීය වසර 2030-31 යනු නව ජුබිලි වක්‍රයේ නැතහොත් නව සහස්‍රයේ පළමු දසයෙන් කොටසේ තුන්වන කාලපරිච්ඡේදයයි. මෙය පදනම් වී ඇත්තේ එසකියෙල් 1:1 හි සඳහන් 27-28 සහ 77-78 වසර තුළ යෙදී ඇති ජුබිලි වසර මත වේ. සමාජ ආරක්ෂණ පද්ධතිය ප්‍රමාණවත් ලෙස ස්ථාපනය වී ඇති ප්‍රදේශවල, සභාවේ

ව්‍යවස්ථාව අනුව තුන්වන දසයෙන් කොටසේ වගකීම අතහැර දැමීමට හෝ එය වෙනස් කිරීමට හෝ හැකියාව ඇත.

සබත් අවුරුද්ද යනු භූමිය, මිදි වතු සහ පළතුරු වතු සඳහා විවේකය දෙන වසර වන අතර එමඟින් දුප්පත් මනුෂ්‍යයන්ට එම කෙත්වතු වලින් කන්නටත් වන මාගයන්ට එයින් කන්නටත් හැකිවේ (නික්මයාම 23:10-11). සබත් වර්ෂ 1998-99, 2005-06, 2012-13, 2019-20, 2026-27 යන පූජනීය වර්ෂවලට යෙදෙන අතර ජුනිලි වර්ෂය 2027-28 හි යෙදේ.

දුප්පතුන්ට කරුණාව දක්වන තැනැත්තා සම්පූර්ණ වහන්සේට ණයට දෙන තැනැත්තෙක් වන අතර ඔහුගේ ක්‍රියාව සඳහා ඔහුට නැවත වැඩියෙනුත් උන්වහන්සේ දෙන අතර (හිතෝපදේශ 19:17) එම තැනැත්තාට කිසිදු හිඟයක් නොවනු ඇත (හිතෝපදේශ 28:27). ඔහු ස්වර්ගයේ වස්තු රැස්කර ගනියි (ශු. මාක් 10:21). ඔබගේ සෑම යහපත් ක්‍රියාවක් වෙනුවෙන් ඔබට සැපයීමට දෙවියන් වහන්සේට හැකියාව තිබේ. එමනිසා ඔබට සියලු ශුද්ධවත්තයන්ගේ අවශ්‍යතා පිරිමසාලන්ටද, අනිකුත් සියලු වැඩ සඳහා සපයන්නටද ඔබට හැකියාව ලැබෙනවා පමණක් නොව, දෙවියන් වහන්සේට බොහෝ ස්තූති දීම්ද ඔබ තුල ඉපදෙනු ඇත (2 කොරින්ති 9:6-12).

3.2.7 යුද්ධමය තත්වයන් සහ ඡන්දය

3.2.7.1 යුද්ධමය තත්වයන්

ශුද්ධවත්තයන් අති උසස් දෙවියන්ගේ පූජකයෝය. කිසිම කිතුනුවකු විසින් වෙනත් කෙනෙකුගේ ජීවිතය නැති කර දැමීම නොකළ යුතුය (නික්මයාම 20:13; ශු. මතෙව් 5:38-48; ශු. ලූක් 6:27-36). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සේවකයන් ලෝකයට අයත් අය වුවා නම් එතුමාව ලෞකික බලධාරීන්ට අසු නොවන ලෙස ඔවුන් සටන් කරනු ඇත (ශු. යොහාන් 18:36). ඔවුන් මේ ලෝකයේ ජීවත් වුවද, ඔවුන් ලෞකික යුද්ධයක් නොකරයි. (2 කොරින්ති 10:3). තෝරාගත් අය විසින් භාවිතා කරන ආයුධවලට බලකොටු විනාශ කිරීමට හැකි දිව්‍යමය බලය ඇත (2 කොරින්ති 10:4). මේ අනුව, කිතුනුවන්ගේ වගකීම වන්නේ තම රටේ රජයට සහයෝගය දැක්වීම සහ දෙවියන් වහන්සේ තම බලය තුළින් ඔවුන්ව ආරක්ෂා කරන පිණිසත් ඔවුන්ගේ ජාතියේ යහපැවැත්ම පිණිසත් යාවිඤ්ඤාවෙන් යුතුව සිටීම සහ අවංකව කීකරු වීමයි.

3.2.7.2 ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම

බයිබලයේ දක්වා ඇති නීති වලට සෘජුව විරුද්ධව වන අවස්ථාවන් වලදී හැර කිතුණුවන් විසින් රටෙහි පවතින නීති ආරක්ෂා කළ යුතුය. නීතියට අනුකූලව ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාව ලද විට, බයිබලානුකූල ප්‍රතිපත්තිවලට පටහැනි නොවන අවස්ථා වලදී ඡන්දය දීමෙන් කිතුනුවන්ට සාක්ෂි දැරීමට හැකිය. මැතිවරණයක් මාර්ගයෙන් නායකයින් තෝරා ගැනීම, ද්විතීය කථාව 1:9-14 පදයන්හි සහ අවසාන කාලයේ හෝ සහස්‍ර කාලයේ අනාවැකි දක්වා ඇති භොසියා 1:11 පද වලින් දක්වා ඇත. දේශපාලන අරගලයන්ට සම්බන්ධ වීම යුද්ධයේ දිගුවක් ලෙස සැලකේ.

4 වන පරිච්ඡේදය.

මෙසියස් වහන්සේ පිළිබඳ ධර්මය

4.1 පූර්වයේ සිට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පැවැත්ම

යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ආත්මයක් ලෙස පූර්වයේ සිට පැවැත්මක් තිබුණි. එතුමා මැවිල්ලේ ආරම්භයේ සිටම (ශු. යොහාන් 1:1) මැවිල්ලේ පළමු උපත ලෙස (කොලොස්සි 1:15) සිටි අතර, එබැවින් දෙවියන් වහන්සේගේ මැවීමේ පළමු ඵලය තුමා වේ (එළිදරව් 3:14). එතුමාව පුරාණ ගිවිසුමේ යෙහෝවාගේ දූතයා, පැමිණෙන්නට සිටින දූතයා නැතහොත් ගිවිසුමේ දූතයා ලෙස හඳුන්වා ඇත. එතුමා ඊශ්‍රායෙල්වරුන්ව ඊජිප්තුවෙන් සහ රතු මුහුද හරහා ගෙන ආ දූතයාය. එතුමා වලාකුළෙහි දූතයා සහ සිනයිහිදී මෝසෙස් සමඟ කතා කළ දූතයා විය (ක්‍රියා 7:35-38). එතුමා එල් බෙතෙල් හෝ එල් වන අතර දෙවියන්ගේ ගෘහයේ දෙවියන් නැතහොත් උත්තම පූජකයා විය (උත්පත්ති 28:17,21-22, 31:11-13; හෙබ්‍රෙව් 3:1). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ භාඵලෝහිම් ගේ දූතයා විය (උත්පත්ති 31:11-13). දෙවි පියාණන් වූ එතුමාගේ එලොහිම් (ගීතාවලිය 45:6-7) විසින් එලොහිම් ලෙස එතුමාව පත් කරන ලදී. මෝසෙස් දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාවේ

විශ්වාසවන්තව සිටියා සේම (හෙබ්‍රෙව් 3:2), එතුමාව පුත්‍රයෙකු ලෙස පත් කළ තැනැත්තාට එතුමා විශ්වාසවන්තව සිටියේය. එසේ නමුත් එතුමා සිටියේ සේවකයෙකුගේ ස්වභාවය දරමිනි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙලොවට පැමිණියේ සත්‍යය වෙනුවෙන් සාක්ෂි දැරීමටය (ශු. ජොහාන් 18:37). එතුමාගේ රාජ්‍යය පොළොවට පැමිණීමට නියමිතව තිබේ. එතුමාගේ ජීවිතය ලෝකයේ අත්තිවාරම දැමීමට පෙර පටන් ලියා තිබුන නමුත් අප උදෙසා අවසාන කාලයේදී ප්‍රකාශ වන සේක (1 පේදුරු 1:20).

4.2 කුරුසි පත්වීම සහ නැවත නැඟිටීම

බැටළු පැටවා ලෙස (එළිදරව් 5:6-8) මේ ලෝකයේ පාපය (ශු. මතෙව් 1:21, 9:6; ශු. මාක්. 3:28) ඉවත් කරමින් මනුෂ්‍ය වර්ගයා ගලවා ගැනීමට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව මේ ලෝකයට එවන ලදී. දෙවියන් වහන්සේගේ දිව්‍යමය පූර්වඥානයේ අභ්‍යාසයක් ලෙස එතුමාව ලෝකය පටන් ගැන්මේ සිට මරණ ලදී (එළිදරව් 13:8).

මනුෂ්‍ය වර්ගයා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙසියස් වහන්සේ බව විශ්වාස නොකරන්නේ නම්, ඔවුන් ඔවුන්ගේ පාපයෙන් මරණයට පත්වනු ඇත (ශු. යොහාන් 8:24).

ශුද්ධ ලියවිල්ලට ප්‍රකාරයට අපගේ පව් උදෙසා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මරණයට පත්වූ අතර, එතුමාව තැන්පත් කර තුන්වන දින ශුද්ධ ලියවිල්ලේ සඳහන් ආකාරයට නැවත උත්ථාන කරන ලද (1 කොරින්ති 15:3-4) අතර, සහෝදරයන් පන්සියයකට වැඩි පිරිසකට දර්ශනය වූ සේක (1 කොරින්ති 15:5-6). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ඒ වන විටත් ඉරිදා නැතහොත් සතියේ පළමු දිනය ලෙස සඳහන් දිනයට පෙර උත්ථාන වී සිටියේක (ශු. යොහාන් 20:1; එලෙසම ප්‍රශ්නකාරී ශු. මාක් 16:9-10 පද බලන්න. එතුමා නැඟිටීමෙන් පසු යන වචන සැලකිල්ලට ගන්න). යෝනාගේ ලකුණ ලෙස එතුමා පොළොව ගැබේ දින තුනක් සහ රාත්‍රී තුනක් සිටි බව ප්‍රකාශ විය (ශු. මතෙව්. 12:39-40; එලෙසම ශු. ලූක්. 24:6-8 පදයන්ද බලන්න).

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබුවේ (ශු. මතෙව් 27:32-50; ශු. මාක් 15:24-37; ශු. ලූක් 23:33-46; ශු. යොහාන් 19:23-3) තුන්වන පැය පමණ, එනම් පෙ.ව. 9 ට (ශු. මාක් 15:25) වන අතර නිසාන් 14 හි නවවන පැය දක්වා, එනම් සවස 3 (ශු. මාක් 15:33) දක්වා එතුමා කුරුසියෙහි සිටි සේක. මෙය තනි කණුවක් මත සිදු වූවක් ද නැතහොත් පසුව වර්ධනයවූ ආකාරයට වී හැඩය ගත් කුරුසියක ද යන්න පිළිබඳ කිසිදු සාක්ෂියක් නොමැත. කෙසේ වෙතත්, පුරාණ ක්‍රිස්තියානි නොවන මිථ්‍යා විශ්වාසවලින් පැමිණි සංකේතයක් වන කුරුසිය, ඇදහිල්ලේ සංකේතයක් ලෙස සලකනු නොලබයි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබූ අතර එතුමා උත්ථාන වූ සේක (ශු. මාක් 16: 6). එතුමාගේ නැවත නැඟිටීමෙන් පසු එතුමා තම පියා සහ අපගේ පියා එමෙන්ම එතුමාගේ දෙවියන් වහන්සේ සහ අපගේ දෙවියන් වහන්සේ වෙතට නැඟී ගියේය (ශු. යොහාන් 20:11-18). එතුමා දෙවියන් වහන්සේගේ දකුණු පැත්තේ හිඳගෙන සිටින්නේ එතුමාට යටත් දේවදූතයන්, බලධාරීන් සහ දෙනලද බලතල හා සම්භය (1 පේතෘස් 3:22).

ප්‍රේරිතයන් මාර්ගයෙන් සභාවට පව් කමා කිරීමට බලය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලබා දුන් සේක (ශු. යොහාන් 20:22-23).

4.3 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ දෙවන පැමිණීම

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ප්‍රථමයෙන් පැමිණියේ පාපයෙන් මුදවා ගැනීමේ පූජාව වශයෙනි. එතුමා පළමුව පැමිණෙන විට මෙසියස් නම් නාමය දරන රජු ලෙස නොපැමිණි අතර එතුමාගේ කාලයේ සිටි යුදෙව්වන් විසින් මෙය වරදවා වටහා ගත්හ. ඔවුන් අපේක්ෂා කළේ විජයග්‍රාහී රජෙකුගේ සම්ප්‍රාප්තියයි (ශු. මතෙව්. 27:11,29,37; ශු. ලූක්. 23:2-3, 37-38; ශු. යොහාන් 19:14-16). එසේ වුවද, ශුද්ධ ආත්මය කරණකොටගෙන ඇතැමුන් එතුමා ඊශ්‍රායෙල්හි රජු (ශු. යොහාන් 1:49, 12:13-15) ලෙස පිළිගත්හ (සෙකරියා 9:9).

සියළු ස්වර්ගික සේනාවන් සමග යේසුස් වහන්සේ මහත් බලයෙන් යුක්තව නැවත පැමිණෙනු ඇත (ශු. මතෙව් 25:31) එතුමා පැමිණෙන්නේ මෙසියස් නම්වූ රජු ලෙසය (එළිදරව් 17:14). එතුමාගේ පැමිණීම අහස් ගැබ සිසාරා යන විදුලි

කෙටීමක් මෙන් පැහැදිලිව දැක්වෙන වනු ඇත (ශ්‍රී. මතෙව් 24:27). නැවත නැතිවුවනු ලැබූ ශුද්ධවන්තයින් සමඟ එතුමා රජකම් කරනු ඇත (එළිදරව් 20:4).

එතුමාගේ නැවත පැමිණීමේදී පාපයේ ගැලී සිටින මනුෂ්‍යයන්ව විනාශ කරනු ලබයි (2 තෙසලෝනික 2:8) එලෙසම ලෝක බලවතුන්ද විනාශ කරනු ලබයි. නොපනත්කමේ මනුෂ්‍යයා සාතන්ගේ බලයෙන් යුක්තව පැමිණ සියලු ආකාර ප්‍රබල ක්‍රියා, ව්‍යාජ ප්‍රාතිහාර්යන් සහ අරුම පුද්ගල දේද කරනු ඇත (2 තෙසලෝනික 2:9). මෙම අසත්‍යය දේව මලිගාවටද යවනු ලැබේ. එමනිසා, ඔවුන් මුලින්ම සත්‍ය දේ තදින් අල්ලාගෙන නොසිටි බැවින්, අසත්‍ය දේ විශ්වාස කරන පිණිස දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන් වෙත ප්‍රබල මුළාවේ බලයක් එවන සේක (2 තෙසලෝනික 2:10-12). ස්වාමීන් වහන්සේ මෙම ඇදහිල්ල අත්හළ තැනැත්තන් එතුමාගේ මුඛයෙන් නික්මෙන හුස්මෙන් සහ එතුමාගේ නැවත පැමිණීමේ තේජශ්‍රියෙන් විනාශ කරනු ඇත (2 තෙසලෝනික 2:8).

4.4 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහසු පාලනය

නැවත නැතිවුවනු ලැබූ ශුද්ධවන්තයන් සමඟ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වසර දහසක කාලයක් පුරාවට මේ ග්‍රහලෝකයේ පාලනයක් පිහිටුවනු ඇත (එළිදරව් 20:3-4). සාතන්ව අවුරුදු දහසකට බැඳ තබනු ලබන අතර, පාපයෙන් වැටුණු දේවදූතයන්ගේ ස්ථානය වන ටාටරෝ නමැති පතුලක් නොමැති අගාධය තුළ ඔහුව මුද්‍රා තබනු ඇත (2 ජේතෘස් 2:4). ශුද්ධවන්තයින්, එනම් යෙසුස් වහන්සේ වෙනුවෙන් සාක්ෂි දැරීම නිසා සහ දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය ප්‍රකාශ කිරීම නිසා භීෂ ගසා දැමූ අය සහ මාගයාට සහ සත්ත්වයාගේ රූපයට නම්ස්කාර නොකළ නැතහොත් තම නළලෙහි හෝ අත්වල මාගයාගේ සලකුණ නොමැති අය, නැවත නැතිවුවනු ලබන අතර වසර දහසක් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ රජකම් කරනු ඇත (එළිදරව් 20:4). මෙය පළමු නැවත නැතිවීමයි (එළිදරව් 20:5). මළාවූ ඉතිරි අය අවුරුදු දහස අවසන් වන තුරු නැවත ජීවයට නොපැමිණෙන්නෝය (එළිදරව් 20:5). මෙය දෙවන හෝ සැමට පොදු නැවත නැතිවීමයි.

මෙම වසර දහසක කාලය තුළ, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සීනයිහිදී එතුමා දුන් බයිබලානුකූල නීතිවලට අනුව රාජ්‍යය නැවත පිහිටුවනු ඇත. එතුමා ඔලිව කන්ද මත නැගී සිටින දින සිට මෙය ආරම්භ වනු ඇත (සෙකරියා 14:4,6 සහ එයට පසු පදය). සකල ජාතීන් යෙරුසලමට විරුද්ධව යුද්ධ කර විනාශ වනු ඇත (සෙකරියා 14:12). යෙරුසලමට විරුද්ධව සටන් කරන සියලු ජාතීන්ගෙන් ඉතිරි වන සියල්ලෝම සේනාවල ස්වාමීන් වහන්සේට නම්ස්කාර කිරීමට සහ කුඩාරම් මංගල්‍යය පැවැත්වීමට සෑම වසරක් පාසා වසරකම යෙරුසලමට නැගී යා යුතුය (සෙකරියා 14:16). සබත් දිනය පැවැත්වීම, නව සඳ සහ ශුද්ධ දින අනිවාර්ය වන අතර ජෙරුසලමේ සිට ව්‍යවස්ථාව නිකුත් කරනු ඇත. කුඩාරම් මංගල්‍යය සඳහා තම දූතයින් ජෙරුසලමට නොයවන ජාතීන් හට නියමිත කාලයේදී වර්ෂාව නොලැබෙනු ඇත (සෙකරියා 14:16-19).

සහසුය අවසානයේදී, මුළු පොළොව පුරා සිටින ජාතීන් රවටනු ලැබීමට සාතන්ව නැවතත් නිදහස් කරනු ලැබේ (එළිදරව් 20:7-8). ඔවුන් සියල්ලෝම නැවතත් සටන සඳහා ඒකරාශී වන අතර ගින්නෙන් විනාශ වනු ඇත (එළිදරව් 20:9); එවිට සාතන්ද විනාශ වනු ඇත. එවිට පොදු නැවත නැතිවීම සිදුවන අතර විනිශ්චයද සිදුවේ (එළිදරව් 20:13-15).

5 වන පරිච්ඡේදය.

නපුර සම්බන්ධ ගැටලුව

5.1 ස්වර්ගීය සේනාවන්ගේ කැරලිකාරකම හරහා නපුරේ පැවැත්ම

කැරලි ගැසීමේ පාපය නිසා සාතන්ව ස්වර්ගයෙන් පහතට තෙරපා හරින ලදී. එසේ වූයේ පියවූ දෙවියන් වහන්සේ හා සමානකමක් හෝ උන්වහන්සේට වඩා උසස් තත්ත්වයක් හෝ ඇතිකර ගැනීමට සාතන් අභිප්‍රාය කල බැවිනි. එය රූප වන්දනාව හා සමකල හැකිය (නැතහොත් 1 සාමුවෙල් 15:23 හි සඳහන් කර ඇති පරිදි මායාකර්මයන් වේ). සාතන් උත්සාහ කළේ තමන්ව මහෝත්තමයාණන් ලෙස නැතහොත් පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ හා සමාන කරගැනීමටයි. කෙසේ නමුත්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, දෙවියන් වහන්සේ හා සමාන වීමට උත්සාහ නොකළේ, සියල්ල පියාණන්ගේ කැමැත්තට යටත් කරමිනි (ශ්‍රී. යොහාන් 4:34).

උන්වහන්සේ, දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වරූපය දැරූ නමුත්, දෙවියන් වහන්සේ හා සමානත්වය තමන්

විසින් බදාගෙන ම තබාගත යුතු වස්තුවක් යයි නොසිතා, තමන් වහන්සේම ත්‍යාජ කරගනිමින්, වහලෙකුගේ ස්වරූපයක් ගෙන, අප හා සමාන මිනිස් කෙනෙක් වූ සේක. මනුෂ්‍යාකාරයෙන් සිටිමින්, උන් වහන්සේ, මරණය, එනම්, කුරුසියේ මරණය දක්වා, පහත වී කීකරු වූ සේක. එබැවින් දිවියන් වහන්සේ උන් වහන්සේ අති උසස් තැනට නංවා, සියලු නාමයන්ට වඩා අග්‍ර නාමය උන් වහන්සේට දුන් සේක... (පිලිප්පි 2:6)

මෙසේ දෙවියන් වහන්සේ, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ තිබූ කීකරුකම නිසා එතුමාට උසස් කළ සේක. එසේ කළේ එතුමා එලෝහිමිහි තුනෙන් එකක් සහ එලෝහිමිගේ පුත්‍රයන් කිරීමට උත්සාහ කළ, දෙවියන් වහන්සේ හා සමාන වන්නට හෝ දෙවියන් වහන්සේට තෙරපා හැරීමට උත්සාහ නොකළ නිසාත්ය.

ශු. ලුක් 10:18 පදයෙහි දක්වා ඇති ආකාරයට, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පැවසුවේ සාතන් විදුලියක් මෙන් ස්වර්ගයෙන් වැටෙනු දුටු බවයි. සාතන් විසින් ස්වර්ගයේ තරු නැතහොත් දේවදූතයින් තුනෙන් එකක් තමා වෙතට ලඟා කරගත්තේය (එළිදරව් 12:4). මෙම දේවදූතයන් සාතන් සමඟ පොළොවට හෙළනු ලැබීය (එළිදරව් 12:9). මෙම විනාශවීම මගින් සංකේතවත් වන්නේ එළිදරව් 8:10 හි සඳහන් විනාශවීමයි. එහිදී තුන්වන දේවදූතයා විසින් පෙන්නුම් කරන්නේ ස්වර්ගීය සේනාවන්ගේ එක් තාරකාවක් පොළවට වැටීමෙන් මැවිල්ලෙන් තුනෙන් එකක් විනාශ වීමයි. කැරැල්ල මගින් ස්වර්ගීක සේනාවන් විනාශ විය. ස්වර්ග සේනාව යනු ස්වර්ගයේ දෙවියන් වහන්සේගේ මණ්ඩපයයි. කැරැල්ලෙන් එම මණ්ඩපයෙන් තුනෙන් එකක් ඉවත් වූ අතර පෘථිවියේ පද්ධතිය දෙවියන් වහන්සේගේ නාමයට සහ එතුමාගේ වාසස්ථානයට, එනම් ස්වර්ගය වාසීන්ට අපහාස කරන පිණිස තම මුඛය විවෘත කළේය (එළිදරව් 13:6). මේ අනුව, දෙවියන් වහන්සේ ස්වර්ගීය සන්කාරක සේනාවන්ගෙන් යුත් මණ්ඩපය තුළ සහ දෙවියන් වහන්සේගේ භූමික වාසස්ථානය වන තෝරාගන්නා ලද්දවුන් තුළ යන ස්ථාන දෙකෙහිම වාසය කරයි.

5.2 දෙවිය පිළිබඳ මූලධර්ම

ප්‍රේරිතයන්ගේ සිට ආරම්භ වන සියලුම තෝරාගත් මනුෂ්‍යයන්ගේ සිත විවර කරමින් ඔවුන්ට ශුද්ධ ලියවිල්ල තේරුම් ගැනීමට ඉඩ සලස්වා දෙන්නේ ශුද්ධ ආත්මයේ මග පෙන්වීමෙන් යුතුව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් දෙවියන් වහන්සේය (ශු. ලුක් 24:45). තෝරා නොගත් මනුෂ්‍යයන්ට තේරුම් ගැනීම අපහසු නිසා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ උපමා යොදාගෙන කථා කළ සේක. ඒ, ඔවුනට ඒවා තේරුම් ගෙන, විනිශ්චය ලැබීමට පෙර හැරී ගැලවීම ලබන පිණිසය (ශු. මතෙව් 13:10-17). දෙවියන් වහන්සේ කරුණාවන්ත තැනැත්තෙක් වන අතර කිසිවෙකු විනාශ වෙනවා දැකීමට උන් වහන්සේ අකමැතිය. මේ අනුව එතුමාගේ දිව්‍යමය පූර්වාදර්ශය මගින් සෑම කෙනෙකුම උන් වහන්සේගේ අරමුණ අනුව කැඳවනු ලැබේ. උන් වහන්සේ කලින් තෝරාගත් අය, ඔවුන් ඔවුන්ගේ බොහෝ සහෝදරයන් අතර කුලසුලා වන පිණිස එතුමාගේ පුත්‍රයාගේ හැඩරුවට අනුගත වීමට එතුමා කලින් සිටම නියම කළ සේක. තවද උන් වහන්සේ කලින් තෝරාගත් අය ද උන් වහන්සේ කැඳවා ගත් සේක. තවද උන් වහන්සේ කැඳවා ගත් අය උන් වහන්සේ දමිටු බවට පැමිණෙවූ සේක. දමිටු බවට පැමිණෙවූ අය උන් වහන්සේ මහිමයට පැමිණෙවූ සේක. කරුණු මෙසේ නම්, අපි කුමක් නිගමනය කරමුද? දෙවියන් වහන්සේ අප වෙනුවෙන් නම්, අපට විරුද්ධ වන්නේ කවුද? (රෝම 8:28-31).

5.3 මළවුන්ගේ තත්වය

මළවුන්ගේ තත්වය නිශ්ශබ්දතාවය (ගීතාවලිය 115:17) සහ අන්ධකාරයයි (ගීතාවලිය 143:3). සදාකාලිකව පවතින ආත්මයක් නැත. සියලු මිනිසුන්ට එක් ඉරණමක් පැමිණේ (දේසනාකාරයා 9:3). මියගිය අය කිසිවක් නොදනිති (දේසනාකාරයා 9:5).

පුරාතනයේ මළවුන්ගෙන් සමහරෙකුට නැවත නැඟිටීමක් නොමැත (යෙසායා 26:14; සහකාර බයිබල් අංකනය සහ පේලි අතරේ බලන්න).

මියගොස් සිටින්නාවූ ශුද්ධවන්තයින් හඳුන්වනු ලබන්නේ නිදාගෙන සිටින හෝ නින්දට වැටුණු අය ලෙසිනි (ශු. මතෙව් 9:24; ශු. යොහාන් 11:11; 1 කොරින්ති 11:30, 15:6, 18, 51; 1 තෙසලෝනික 4:13-15; 2 ථේතෘස් 3:4 බලන්න).

5.4 මළවුන්ගේ නැවත නැඟිටීම

මිය ගියවුන් උදෙසා දෙවියන් වහන්සේ මහත් දේ කරන අතර මියගිය අය උන් වහන්සේට ප්‍රශංසා කිරීමට නැවත

නැඟිටිනු ඇත (ගීතාවලිය 88:10). මියගිය අයව නැවත නැඟිටුවන විට එතුමාගේ ස්ථිර ආදරය මිනිවලේ සිට ප්‍රකාශ කරනු ඇත (ගීතාවලිය 88:11). මක්නිසාද යත් තමාගේ මිදුම්කරු ජීවත් වන බවත් (යෝබ් 19:25) අවසානයේ තමා පොළොව මත සිටින බවත් යෝබ් දැන සිටියේය. යෝබ් විනාශ වූ පසු, ඔහු මාංසයෙන් සිටියදීම තමා සමගම තමාගේ පැත්තේ සිටින දෙවියන්ව තමා දකින බවත්, එතුමාව දැකිය යුත්තේ ඔහුගේ දෑස් මිස වෙන අයෙකුගේ [දෑස් මගින්] නොවන බවත් ඔහු දැන සිටියේය (යෝබ් 19:25-27).

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මිනිසුන්ව මළවුන්ගෙන් උත්ථාන කරනු ලැබුවේ එතුමා මෙසියස් වහන්සේ බව අප දැන ගන්නා පිණිසය (ශු. මතෙව් 11:4-5). එතුමාගේ මෙම බලය සඳහා ලාසරුස් උදාහරණයක් විය (ශු. යොහාන් 11:11). මෙසියස් වහන්සේට ආරෝපණය කරන ලද නැවත නැඟිටීම පිළිබඳ මෙම සංකල්පය එතුමාගේ කාලයේ බලධාරීන් විසින් හොඳින් දැනසිටි සහ අපේක්ෂා කරන ලද කරුණක් විය (ශු. මතෙව් 14:2).

අප සියල්ලන්ම නොමැරෙන්නෙමු, එහෙත් අන්තිම භොරණුව පිඹින කල අප සියල්ලන්ම වෙනස් කරනු ලබන්නෙමුව (1 කොරින්ති 15:51). මේ අනුව, පරම්පරා ගණනාවක සහෝදරයින් මියයන අතර අවසාන දිනවලදී ගැලවුම්කරු පැමිණෙන අතර අනෙකුත් ශුද්ධවන්තයින් ඒ කාලයේදී ජීවත් වේ. මෙසේ සියල්ලෝ අමරණීය අධ්‍යාත්මික ශරීර බවට පත්වනු ඇත (1 කොරින්ති 15:44 සහ එයට පසු පදය බලන්න). මෙසේ, මරුනාවූ අය නැගිටවනු ලබයි. සම්ආණන් වහන්සේගේ පැමිණීම දක්වා ඉතිරිව සිටින ජීවමාන අය පෙර මියගිය අය මෙන් මිය නොයනු ඇත (1 තෙසලෝනික 4:13-15). මන්ද, සම්ආණන් වහන්සේගේම අණ දීමේ ශබ්දය ද, අග්‍ර දේව දූතයෙකුගේ හඬද, දෙවියන් වහන්සේගේ භොරණු නාදයද ඇතිව ස්වර්ගයෙන් බැස වදාරන සේක. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අදහමින්, උන් වහන්සේ තුල සැතපුන අය පළමුකොට නැගිටින්නෝය. එවිට ජීවතුන් අතර සිටින අපි, ඔවුන් සමග සම්ආණන් වහන්සේ හමුවන පිණිස වලාකුළුවලින් අහසට ඔසවාගනු ලබන්නෙමු. මෙසේ අපි නිතරම සම්ආණන් වහන්සේ සමග සිටින්නෙමු (1 තෙසලෝනික 4:16-17).

නැවත නැඟිටීමෙන් පසු, ආශීර්වාද ලද්දන්ගේ සහසු පාලනය ආරම්භ වේ. ඔවුහු යගදාවකින් ජාතීන් පාලනය කරනු ඇත (එළිදරව් 2:26-27).

නැවත නැඟිටීමේදී විවාහයන් සිදු නොවනු ඇත (ශු. මතෙව් 22:30). ශුද්ධවන්තයින් අධ්‍යාත්මික වස්තූන් ලෙස නැගිටවනු ලැබිය යුතුය. අප අවදිව සිටියත්, නිදා සිටියත්, තමන් වහන්සේ සමග එක්ව ජීවත් වන පිණිස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අප වෙනුවෙන් මළ සේක (1 තෙසලෝනික 5:10).

පළමු උත්ථානයට අයිති වන්නේ ධර්මිෂ්ඨයන් පමණක් බව අප තේරුම් ගැනීම වැදගත්ය. හෙබ්‍රෙව් භාෂාවෙන් ධර්මිෂ්ඨකම සහ යුක්තිය සඳහා ඇත්තේ එකම වචනයයි (සෙඩෙක්). ඒ වචන දෙකින් කියවෙන්නේ එකම දෙයක් බව වැටහෙනු ඇත. මේ අනුව, කල වරදට පසුතැවිලි නොවීමත්, තම ධර්මිෂ්ඨකම අයුතු ලෙස යෙදවීමත් නිසා තේරී පත්වූවන් පළමුව උත්ථානය ලැබීමෙන් වලක්වාලයි.

5.5 දුෂ්ටයන්ට ලැබෙන්නාවූ විපාකය

මනුෂ්‍ය වර්ගයා ධර්මිෂ්ඨකම පිළිබඳ පුහුණු පද්ධතියකට නිරතුරු යටත් වේ. දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත වන්නේ කිසිදු මාංසයක් විනාශ නොවන පිණිස සියල්ලෝම පසුතැවිලි වීමයි (2 පේතෘස් 3:9).

දෙවියන් වහන්සේගේ එතුමාගේ ප්‍රාණය අපගෙන් නැවත ලබාගත හොත්, සියලු මාංසයන් එක්ව විනාශ වී මිනිසා නැවත දුවිල්ල බවට හැරෙනු ඇත (යෝබ් 34:15), එවිට ආත්මයකට පැවතිය නොහැක.

වඩාත් හොඳ නැවත නැඟිටීමේ අවස්ථාවක් (හෙබ්‍රෙව් 11:35) වන පළමු නැවත නැඟිටීමේදී උත්ථාන නොවූ මුළු මනුෂ්‍ය වර්ගයාම මෙසියස් වහන්සේගේ සහසු පාලනයෙන් පසු පැමිණෙන දෙවන නැවත නැඟිටීමේදී මළවුන්ගෙන් උත්ථාන කරනු ලැබේ. මෙම ක්‍රියාවලිය වසර සියයකට වඩා දිගු වන විනිශ්චය කාලයකි (යෙසායා 65:20). විනිශ්චයේ නැවත නැඟිටීම (ශු. යොහාන් 5:29) සියලු මනුෂ්‍ය වර්ගයා සදාකාල ජීවනය ලබා ගැනීමට සූදානම් වන පිණිස වන්නාවූ නිවැරදි කිරීමේ සහ ඉගැන්වීමේ අවස්ථාවක් වනු ඇත. විනිශ්චය සඳහා වන වචනය (ක්‍රිස්ටියානි) (ජේම්ස් රජතුමාගේ අනුවාදනයෙහි, ශාප කිරීම) සඳහා තීරණය කිරීම යන අර්ථය ඇත.

එනම්, ක්‍රියාවන් පිළිබඳ දුන්නාවූ අදහස් හෝ තීරණයන්ගෙන් පැන නගින්නාවූ හරි මගට යොමු කිරීමේ අර්ථයයි. එමගින් දඬුවම් හෝ පළිගැනීමේ සංකල්පය ද අදහස් විය හැක. කෙසේ වෙතත්, දෙවියන් වහන්සේ පිළිබඳ දැනගැනීමට අවස්ථාවක් නොලැබුණු පොදු ජනතාවට එම නොදැනීම සම්බන්ධයෙන් දඬුවම් කළ නොහැකිය. දුෂ්ටයන් දැඩි පුහුණුවකට යටත් කරනු ලැබේ. දෙවන නැවත නැතිවීමෙන් වසර සියයකට පසුවත් ඔවුන් පසුතැවිලි නොවන්නේ නම්, ඔවුන්ට මිය යාමට ඉඩ දෙනු ලබන අතර ඔවුන්ගේ සිරුරු ගෙහෙන්නා ගින්නෙන් විනාශ කරනු ඇත (නිරය යනුවෙන් පරිවර්තනය කර ඇත) (ශු. මතෙව් 5:22,29,30, 10: 28, 18:9, 23:15,33; ශු. මාක්. 9:43,45,47; ශු. ලූක්. 12:5; යාකොබ් 3:6).

නව ගිවිසුමේ නිරය ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචන තුනක් ඇත. මේවා SGD 86 හේඩ්ස් වන අතර එය SHD 7585 ඡෙයෝලය හෝ වළ හෝ මිනිවළ, මළ සිරුරු තැන්පත් කරන ස්ථානය යන අදහස දේ. අනෙක් දෙවන පාඨය SGD 1067 ගෙහෙන්නා වේ, එය හෙබ්‍රෙව් බසින් හින්තොම් නිමනය හැඳින්වීමට භාවිතා වන වචනයයි. මෙය වනාහි යෙරුසලමේ කසළ සහ මළ සතුන් පුළුස්සා දැමීමට භාවිතා කළ කුණු වළකි. මේ අනුව, විනිශ්චය කිරීමෙන් පසු මළවුන් බැහැර කිරීම, එනම් ශරීරය සහ ආත්මය යන දෙකම (ශු. මතෙව් 10:28) පිළිබඳව සඳහන් කිරීමේදී ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ එය සංකේතාත්මකව භාවිතා කළේය. තුන්වැන්න SGD 5020 ටාටරෝස් වන අතර එය කැරැල්ලෙන් පසු දේවදූතයන් සිර කොට තැබූ අගාධයයි.

ශු. මතෙව් 25:46 හි සඳහන් වන සදාකාලික දඬුවම (කොලසින්, දණ්ඩනයට යටත් කිරීම) සදාකාල ජීවනයට ප්‍රති විරුද්ධ දෙයකි. සරලවම කිවහොත් එය මරණයයි. හෙබ්‍රෙව් 10:29 හි සඳහන් ටිමෝරියා වැනි දඬුවම් පිළිබඳ හැඟීම, නිදොස් කිරීමේ හැඟීමෙන් පැන නගී. 2 කොරින්ති 2:6 හි එජ්ටිමා යන වචනය භාවිතා කරන විට එයින් අර්ථවත් වන්නේ ගරුබුහුමන් දැක්වීමයි. එබැවින්, දඬුවම ලෙසට මෙහි හඳුන්වන්නේ පුරවැසියෙක් ලෙසට ගරුබුහුමන් නොලැබෙන බවය.

මේ අනුව, මළවුන්ට සදාකාලික වධ නිසා කිරීමේ ස්ථානයක් නොමැත. සහසුයේදී ඉගැන්වීමේ කාර්යයන් කිරීමට ශුද්ධවත්තයින්ව පළමු නැවත නැතිවීම සඳහා කැඳවනු ලැබේ. එවිට අමනුෂ්‍යයින්ව, ඔවුන්ගේ ක්‍රියාකාරකම් වලට එරෙහිව විනිශ්චය කරනු ලබන අතර එහි ප්‍රතිඵල මැනිය හැකි සංසන්දනාත්මක ප්‍රමිතියක් ලෝකයට තිබේ. දැන් විනිශ්චය කරනු ලැබේ, යන අර්ථයෙන් ඔවුන් මිය නොයනු ඇත. ඔවුන් නින්දට වැටී ඇති ලෙස හැඳින්වේ.

තෝරාගත් අයගේ කොටසක් නොවූ සෙසු ලෝකය, මේ මොහොතේ විනිශ්චය නොකෙරේ. දෙවන නැවත නැතිවීමේදී (එළිදරව් 20:12-13) සෙසු ලෝකය නැතිවුවනු ලබන අතර ඔවුන්ව නිවැරදි මගට යොමු කරනු ද ලැබේ. දෙවන හෝ සාමාන්‍ය නැවත නැතිවීම හැර වෙනත් නැවත නැතිවීමක් හෝ දඬුවමක් නොමැත. පසුතැවිලි වූවන්ට පළමු නැවත නැතිවීමේ ශුද්ධවත්තයින් සමඟ සදාකාල ජීවනය ලබා දෙන අතර පසුතැවිලි නොවූ අය නිකරුනේ මිය යන අතර ඔවුන්ගේ සිරුරු පුළුස්සා දමනු ලැබේ. මෙයින් පසු, මරණයේ තත්වය හෝ අවස්ථාව සහ මිනිවළ නැතහොත් හේදිසිය ඉවත් කරනු ලැබේ (එළිදරව් 20:14). මෙයින් ස්වභාවයෙන්ම නැවත පැමිණීමේදී ජීවත්ව සිටින දුෂ්ටයන් මරා දමනු ලබන අතර (මලාකි 4:3) දෙවන නැවත නැතිවීම සඳහා වෙන් කරනු ලැබේ.

දෙවන නැවත නැතිවීම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව ප්‍රතික්ෂේප කිරීම නිසා යුදා හට දුන් දඬුවමයි. ඔවුන් පිටත අන්ධකාරයට හෙළනු ලැබූ රාජ්‍යයේ පුත්‍රයෝය (ශු. මතෙව් 8:12). ඔවුන් දිව්‍යමය ස්වභාවයට (2 පේතෘස් 1:4) සහ පළමු නැවත නැතිවීමට පංගුකාරයින් වනවා වෙනුවට දෙවන නැවත නැතිවීමට ජාතියක් ලෙස භාර දෙන ලදී. තෝරාගත් අය අතරේ ගෝත්‍රයක් ලෙස වෙන් කිරීම හැර (එළිදරව් 7:5), පළමු නැවත නැතිවීමට පංගුකාර වීමට යුදාව තෝරාගෙන නොමැත. බොහෝ දෙනෙක් කැඳවනු ලැබුවද මෙම කාර්යය භාර ගැනීමට තෝරාගනු ලබන්නේ ස්වල්ප දෙනෙකි (ශු. මතෙව් 22:13-14). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව සරණ පාවා ගන්නා නමුත්, එතුමාගේ තෝරාගත් පිරිසට හිරිහැර කරන, නැතහොත් නිෂ්ප්‍රයෝජනවත් (ශු. මතෙව් 25:30) බොහෝ අයවලුන්ව දෙවන නැවත නැතිවීමට (ශු. මතෙව්. 24:51, 25:30) භාර දෙනු ඇත. මන්ද බොහෝ අය බැහැර කරනු ඇත (ශු. ලූක්. 13:26-28). එලෙසම පළමු නැවත නැතිවීම සඳහා තෝරාගත් අය පවා ප්‍රමුඛතා අනුපිළිවෙලට නැවත ස්ථානගත කරනු ලැබේ (ශු. ලූක් 13:30).

6 වන පරිච්ඡේදය.

සභාව

6.1 සභාව යනු කවරෙක්ද? නැතහොත් ඉන් අදහස් කරන්නේ කුමක්ද?

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පැවසුවේ පර්වතය මත තම සභාව ගොඩනගන බවත් මරණයේ බලය එයට එරෙහිව නොපවතින බවත්ය (ශු. මතෙව් 16:18). සභාව ගොඩනගා ඇත්තේ දෙවියන් වහන්සේ නමැති පර්වතය මත වේ. සභාව යනු පුද්ගලයන්ගේ එකතුවකි. එය ගොඩනැගිල්ලක් හෝ ආයතනික ව්‍යුහයක් හෝ නොවේ. දෙවියන්ගේ සභාව යනු එක් එක් සභාවන් හඳුන්වනු ලබන නමයි (1 කොරින්ති 1:2; 2 කොරින්ති 1:1 සහ 1 කොරින්ති 11:22, කොරින්තියේ සභාවට අදාළව). සාමූහිකව ඔවුන් දෙවියන් වහන්සේගේ සභාව (ක්‍රියා 20:28; ගලාති 1:13; 1 තිමෝති 3:5) සහ දෙවියන් වහන්සේගේ සභාවන් (1 කොරින්ති 11:16; 1 තිතස් 2:14; 2 තෙසලෝනික 1:4) යන නම් දෙවර්ගයන්ම පොදුවේ හඳුන්වනු ලබයි. 1 කොරින්ති 14:33 පදයෙහි ශුද්ධවන්තයගේ සභාවන් යනුවෙන් සඳහන් වන්නේ, එම සභාවන් හට අයත් පුද්ගලයන් ගැන සඳහන් කරමිනි. සභාවන් විවිධ ස්ථානවල පිහිටා ඇති අතර ඒ සෑම සභාවක්ම තමන්ගේ කටයුතු පිළිබඳ වගකීම දැරිය යුතුය.

දෙවියන් වහන්සේ විසින් පුද්ගලයින්ව කැඳවනු ලැබ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට භාර දෙනු ලැබේ (ශු. යොහාන් 17:11-12; හෙබ්‍රෙව් 2:13, 9:15). ගැලවීම ලබන සංඛ්‍යාව අනුව සම්ආණන් වහන්සේ දිනෙන් දින සභාවට මිනිසුන් එකතු කරන සේක (ක්‍රියා 2:47). සභාවන් ඒවා පිහිටි ස්ථානය හෝ ප්‍රදේශය අනුව හඳුනාගෙන තිබූ අතර (රෝම 16:1; 1 කොරින්ති 1:2; 1 තිතස් 1:1; 2 තෙසලෝනික 1:1; 1 පේදුරු 5:13) ඒවා බොහෝ විට කුඩා හෝ ගෘහ නමස්කාර ස්ථාන විය (රෝම 16:5, 23; 1 කොරින්ති 16:19; කොලොස්සි 4:15; පිලිමොන් 1:2). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සභාවේ සියලු දේ හි හිස වේ (එපීස 1:22). දෙවියන් වහන්සේගේ බලය, එතුමාගේ ප්‍රඥාව සභාව හරහා දන්වනු ලබයි (එපීස 3:10). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සභාවේ හිස වන අතර සභාව එතුමාගේ ශරීරය වීමෙන් එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට යටත් වේ. එක් එක් ගෘහයේ ප්‍රධානියා එම ගෘහ ඒකකය සඳහා ඉටුකළ යුතු පරිදි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සභාව සඳහා තමන්ව කැප කළ සේක (එපීස 5:23-26). සභාව කිසිදු කැළලක් හෝ රැල්ලක් නොමැතිව, ශුද්ධව හා නිකලෙස්ව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ඉදිරිපත් කළ යුතුය (එපීස 5:27). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ විසින් සභාව පෝෂණය කරනු ලැබේ (එපීස 5:29). සභාවේ ප්‍රධානියා ලෙස ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ මෙවුන්ගෙන් කුලුණුලා වූයේ එතුමාට අත් සියල්ලන් අභිබවා උසස් ස්ථානය ලැබීමටය. මෙලෙස සභාව, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ශරීරය ලෙස, මනාලයා පැමිණෙන විට සුදානම්ව සිටින්නාක් මෙන් පළමු නැවත නැගිටීමේදී කණ්ඩායමක් ලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ විවාහ වී ඇත (ශු. මතෙව්. 25:1-10; කොලොස්සි 1:18, 24). සභාව සමන්විත වන්නේ ඔවුන්ගේ නාමයන් ස්වර්ගයේ ලියා ඇති කුළුණුලන්ගේ සභාවය (හෙබ්‍රෙව් 12:23). දෙවියන් වහන්සේගේ ගෘහය යනු ජීවමාන දෙවියන්ගේ සභාව වන අතර එය සත්‍යයේ ස්ථම්භය සහ භූමිය වේ. මේ අනුව, දෙවියන් වහන්සේගේ සභාව සත්‍යය මත පිහිටුවා ඇත (1 තිමෝති 3:15).

6.2 සභා සංවිධානය

සභාව ආයතනයක් ලෙස එයට අයත් ජනතාවගේ සුභසාධනය සඳහා වගකිව යුතුය (1 තිමෝති 5:16). මෙය සිදුවිය යුත්තේ දේශීය පදනමක් මතය.

සභාව පාලනය කළ යුත්තේ සහෝදරත්වය විසින් පත් කරනු ලබන වැඩිමහල්ලන් සහ දේව සේවකයින් විසින් (ක්‍රියා 1:22, 26, 6:3, 5-6, 15:22; 1 කොරින්ති 16:3; 2 කොරින්ති 8:19, 23) වන අතර අසනීප වූ සහෝදරයන් හට සම්ආණන් වහන්සේගේ නාමයෙන් යාවිඤා කර ඔවුන් අභිෂේක කළ යුතුය (යාකොබ් 5:14). දෙවියන් වහන්සේගේ සභාව නමැති රැළේ අධීක්ෂකයින් බවට ඔවුන්ව ශුද්ධ ආත්මය විසින් ආලේප කරයි (ක්‍රියා 20:28). සභාවන්ට මහත් ස්වාධීනත්වයක් ඇත (3 යොහාන් 1:9-10). සභාවේ පරිපාලන කටයුතු සිදු කළ යුත්තේ උපස්ථායකයින් සහ උපස්ථායිකාවන් විසින් (රෝම 16: 1) වන අතර ඔවුන්ව මෙම කාර්යාලයෙන් පත් කරනු ලැබේ (පිලිප්පි 1:1; 1 තිමෝති 3:8-13). සභාව තුළ, අනාගතවක්තෘවරුන් සහ ගුරුවරුන් (ක්‍රියා 13:1) හට අයත් කාර්යයන්ට අමතරව ආශ්වර්යයන් දැක්වීම්, සුව කිරීම්, උපකාර කිරීම්, පරිපාලනය කිරීම් සහ විවිධ භාෂා කථා කිරීම් (1 කොරින්ති 12:28) ඇතුළු විවිධ ආකාරයේ කාර්යයන් තිබේ. සභාවේ ඉගැන්වීම් කලයුත්තේ සියල්ලෝම දන්නා භාෂාවෙන් විය යුතු අතර සභාවේ සිටින්නාවූ අය විසින් පිළිවෙළකට සහ තේරුම් ගත හැකි අන්දමට ඒවා පහදා දිය යුතුය (1 කොරින්ති 14:4-5).

තනිව පිහිටි සභාවලට වඩා, විශාල ප්‍රදේශයක වැඩ කිරීමට පත් කරන ලද ගෝලයන්ගේ හෝ එවැන් ජලිස්තවරුන්ගේ කටයුතු සඳහා උපකාර කිරීම සභාවේ වගකීම වේ (ක්‍රියා 14:23, 27, 15:3, 4, 22, 18:22, 20:17; 1 කොරින්ති 4:17).

තෝරාගන්නා ලද්දවුන්ට ආදර්ශයක් වන ලෙස සේවය කිරීම සඳහා එක් එක් සභාවට සහ ඒවා භාරව සිටින දේවදූතයන් හට කිස්තුස් වහන්සේ විසින් නිශ්චිත පණිවිඩ ලබා දෙන ලදී (එළිදරව් 2:1,8,12,18, 3:1,7,14).

විනිශ්චය කිරීමේ කටයුතු සහ එදිනෙදා කාර්යයන් තීරණය කිරීම සභාවට අයත් සාමාන්‍ය සාමාජිකයන් විසින් සිදු කළ යුතු අතර, මෙමගින් ඔවුන් හට ස්වර්ගීය සේනාවන්ගේ විනිශ්චය කිරීමේදී ඔවුන්ගේ භූමිකාවන් සඳහා වර්ධනය විය හැක (1 කොරින්ති 6:4).

6.3 සභාවේ අරමුණු සහ ඉලක්කයන්

සභාවේ පළමු පරමාර්ථය වන්නේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට පවරා තිබූ ආකාරයටම දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය පිළිබඳ ගුහාරංචය සැමට ප්‍රකාශ කිරීම දිගින් දිගටම කරගෙන යාමයි (ශු. මතෙව් 4:17, 10:7, 11:1; ශු. මාක්. 1:38-39; ශු. මාක් 3:14, 16:15; ශු. ලූක් 4:43, 9:60).

සභාව ඇත්තේ දිළිඳුන්ට සුඛ අස්න දෙසීමටද, බිදුණු සිත් ඇත්තන්ට සුව සෙන දීමටද, වහලුන්ට මිදීම දානය කරන්නද, සිරකරුවන්ට (හෝ තැළුණු පෙළුණු) නිදහස දන්වනට (යෙසායා 61:1) සහ අන්ධයන්ට පෙනීම ලැබෙන බව දන්වනටත් (ශු. ලූක් 4:18) වේ. එලෙසම ලෙඩුන් සුව කරන පිණිසත්ය (ශු. ලූක්. 9:2).

එයට, ස්වාමීන් වහන්සේගේ ප්‍රසාදය ලත් වසර ප්‍රකාශ කරන්නටත් (ශු. ලූක් 4:19) ජීවත්ව සිටින අයගේ සහ මළවුන්ගේ විනිශ්චයකරු ලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව පත් කරනු ලැබුවේ දෙවියන් වහන්සේ විසින් බව සාක්ෂි දැරීමටත් (ක්‍රියා 10:42) තිබේ.

සභාවන් පෝෂණය කිරීම වැඩිහිටියන්ගේ දෙවන අරමුණයි (ක්‍රියා 20:28). ඔවුන් සෑම තැනකම, සෑම සභාවකම ඉගැන්වීමට උත්සාහ කරයි (1 කොරින්ති 4:17). 1 කොරින්ති 12:28 හි සඳහන් දීමනාවන් සභාවේ දියුණුව සඳහා යොදා ගනී. මෙම අධ්‍යාත්මික දීමනා සභාවේ වර්ධනය උදෙසා මහත් උද්‍යෝගයෙන් වැඩි වර්ධනය කරගත යුතුය (1 කොරින්ති 14:12). පුද්ගලයෙකු විසින් තම නිවසේ පාලනය ගෙනයන ආකාරය මගින් දෙවියන් වහන්සේගේ සභාවේද එලදායී පාලනය සඳහා මාර්ගෝපදේශයක් සපයයි (1 තිමෝති 3:5).

6.4 විශුද්ධිකරණය

ශුද්ධාත්මයාණන් විසින් (රෝම 15:16) ශුද්ධවන්තයන් ලෙස හඳුන්වනු ලැබීමට කැඳවනු ලැබූ සභාවේ තැනැත්තන් පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ විසින් විශුද්ධ කරනු ලබන අතර (1 කොරින්ති 1:2) යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ ආරක්ෂා කරනු ලැබේ (යුද් 1).

දෙවියන් වහන්සේ විසින් ශුද්ධවන්තයින්ව විශුද්ධ කර තිබෙන්නේ ගිවිසුමේ රුධිරය (හෙබ්‍රෙව් 10:29) සහ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ශරීර පූජාව තුළිනි (හෙබ්‍රෙව් 10:9-10). පසුව බවිතිස්මයෙන් ශුද්ධවන්තයින් ගැලවීම ලබයි (1 කොරින්ති 6:11). මේ අනුව ශුද්ධ ආත්මය අපගේ දෙවි ස්වාමීන් වහන්සේගේ ආත්මයක් වන අතර, ඉන්පසු තෝරාගත් අයවලුන් යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ නාමයෙන් විශුද්ධ කොට දෙවියන් වහන්සේ තුළ දිගටම පවතින එතුමාගේ පූජාවෙන් සෝදා හරිනු ලැබේ (ක්‍රියා 26:18).

තෝරාගත්වුන් කරුණාව තුළින් සමාව ලබා දෙන අතර ඇදහිල්ල තුළින් ඔවුන්ගේ තත්වය පවත්වා ගෙන යමින් සභාවේ සහ පවුල්වල එකිනෙකා විශුද්ධ කරයි (1 කොරින්ති 7:14). මේ අනුව, නොඇදහිලිවන්ත කාලත්‍රයා සහ දරුවන්, තෝරාගත් අය තුළින් විශුද්ධ වේ. තෝරාගත් අය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ශරීරය තුළට විශුද්ධ කරනු ලබන්නේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ එක් ශරීරයක් වීමෙනි (රෝම 12:5; 1 කොරින්ති 12:20-27). මේ අනුව, විශුද්ධිකරණය ආයතනික ව්‍යුහයන් මත රඳා නොපවතී.

දේව රාජ්‍යය

7.1 දේව රාජ්‍යය පිහිටුවීම

දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය පිහිටුවීම යනු යුගය අවසානයේ මෙසියස් වහන්සේගේ පැමිණීමෙන් මේ ලෝකයේ පවතින පාලනයන් තුරන් කිරීමක් ලෙස පුරෝකථනය කරන ලදී (දානියෙල් 2:44). දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය පිළිබඳ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දේශනා කරමින් පැවසුවේ එය ඉතා ආසන්න බවය (ශු. මාක්. 1:14-15). මෙසේ රාජ්‍යයට අදියර දෙකක් ඇත; පළමුව, ආත්මික රාජ්‍යය, සහ දෙවනුව මෙසියස් වහන්සේ යටතේ භෞතික සහස්‍ර රාජ්‍යය.

7.1.1 අධ්‍යාත්මික රාජ්‍යය

ක්‍රි.ව. 30 දී පෙත්තකොස්ත දවස දක්වා ඊශ්‍රායෙල්හි අනාගතවක්තෘවරුන් සහ නායකයන් කිහිප දෙනෙකුට පමණක් ශුද්ධ ආත්මය ලබා දුන්නේ විශේෂිත වූ අරමුණු උදෙසා විය. ක්‍රි.ව. 30 සිට අන්‍යජාතිකයන් සභාවට ඇතුළත් වන තෙක් වෙනත් කිසිම ජාතියකට ශුද්ධ ආත්මය ලැබී නොතිබුණි. මෙලෙස සියල්ලන්ම එළිදරව් 20:4 සහ එයට පසු පදයෙහි සඳහන්, දෙවන නැතහොත් සාමාන්‍ය නැවත නැතිවීමට සීමා වී සිටියහ.

ක්‍රිස්තු වර්ෂ 30 දී පෙත්තකොස්ත දින සිට (ක්‍රියා 2:1-4) දේව රාජ්‍යයේ පළමු අදියර ලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ මරණයෙන් පසු ශුද්ධ ආත්මය මනුෂ්‍ය වර්ගයාට ප්‍රධානය කරන ලදී. ශුද්ධ ආත්මය ඉතා බලවත් ආකාරයකින් පැමිණි බව ඔවුහු දුටුවේය (ශු. මාක් 9:1). එය ඉතා නිහතමානීව සහ කුඩා දරුවෙකු ලෙස දැනුම සඳහා ජීවලිඛයකින් ලැබිය යුතුය (ශු. මාක් 10:15). පුද්ගලයෙකු නැවත ජලයෙන් සහ ආත්මයෙන් නූපන්නොත් ඔහුට දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය දැකිය නොහැක (ශු. යොහාන් 3:3-5).

දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ අභිරහස් තෝරාගත් අයට පමණක් එළිදරව් කල අතර ශුද්ධ ආත්මයෙන් ඒ පිළිබඳ අවබෝධය ලබා දුනි. එබැවින් බයිබලය ලියා ඇත්තේ උපමා වලිනි (ශු. ලූක් 8:10). දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය කා බී ප්‍රීති මක් නොව, යුක්තියද, සාමයද, ශුද්ධ ආත්මයෙන් පැමිණෙන ප්‍රීතිය ද වේ (රෝම 14:17). එය වචනයෙන් නොව බලයෙන් ක්‍රියා කරන්නකි (1 කොරින්ති 4:20).

දේව රාජ්‍යයට ඇතුළත් වීම සඳහා පසුතැවිලි වීම පරම පූර්ව අවශ්‍යතාවයකි. තමන් ධර්මිෂ්ඨයෙහි සිත්ත මනුෂ්‍යයන්ට පෙර, පසුතැවිලි වන පවිකාරයන්ව පිළිගනු ලැබේ (ශු. මතෙව් 21:31-32). තෝරාගත් තැනැත්තන්ගේ කැඳවීම සමාන කර ඇත්තේ වපුරන්නෙකු බීජයක් වපුරන ආකාරයටයි (ශු. මතෙව් 13:3-9). එය විසිරී ඇති අතර ආත්මය තුළින් මහත් ජීවලිඛයකින් පිළිගනු ලැබේ (ශු. මතෙව් 13:44-46). එබැවින්, බොහෝ දෙනෙක් කැඳවනු ලැබුවද, ඇත්ත වශයෙන්ම තෝරාගනු ලබන්නේ ස්වල්ප දෙනෙකි (ශු. මතෙව් 20:16, 22:14). මෙම කැඳවීම සඳහා අන් අයද එකතුවෙනු ඇත. නමුත් තෝරාගත් අයව, මෙසියස් වහන්සේගේ නැවත පැමිණීමේදී නැතහොත් මරුනාවූ අය සඳහා නැවත නැතිවීමේ අවස්ථාවේදී, උන්වහන්සේ පෙනෙරයකින් පිටි හලන්තාක් මෙන් හලා තෝරාගනු ඇත (ශු. මතෙව් 13:25-30, 36, 38-40, 47-50). තෝරාගත් අයව කැඳවීමට පෙර සිටම වෙන්කර තබා ඇති අතර එම නිසා ඔවුන් මිහිමයට පාත්‍ර වේ (රෝම 8:29).

ශුද්ධ ආත්මය කරණකොටගෙන දේවරාජ්‍යය ප්‍රධානය කරන විට, එය ශක්තිමත් ගසක් දක්වා වැඩෙන අබ ඇටයක් හා සමානය, එලෙසම පිටි නැලියක් පිපීමට දමන මුහුන් ස්වල්පයක් හා සමානය (ශු. මතෙව් 13:31-32), එමගින් දෙවියන් වහන්සේට සියල්ලේ සියල්ල බවට පත්වීමට හැකි වේ (1 කොරින්ති 15:28) (මාෂල්ගේ ජෙලි අතරින් ලියූ ග්‍රීක-ඉංග්‍රීසි අනුවාදය බලන්න (එපීස 4:6)).

මූලික අවශ්‍යතාවය නම් පළමුව දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය සහ එතුමාගේ ධර්මිෂ්ඨකම සෙවීමයි. එවිට අනෙකුත් සියලු දේ ඔබට දෙනු ලැබේ (ශු. මතෙව් 6:33). පුද්ගලයෙකු තුළ යක්ෂයන්ට එරෙහිව ඇති බලය එම පුද්ගලයා තුළ ඇති දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ සලකුණකි (ශු. මතෙව් 12:28). දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත ක්‍රියාත්මක කිරීම යනු ශුද්ධ ආත්මය තුළින් දේව රාජ්‍යය අත්නොහැර තබා ගැනීමට අත්‍යවශ්‍ය පූර්ව අවශ්‍යතාවයකි. එය නිසි ලෙස ප්‍රයෝජනයට නොගන්නේ නම්, එය රැගෙන එළ දැරීමට හැකි අන් අයට දෙනු ලැබේ (ශු. මතෙව් 21:31, 43).

රාජ්‍යය පැමිණෙන්නේ බලාසිටීමෙන් නොව පුද්ගලයා තුළමය (ශු. ලුක් 17:20-21). දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය, එනම් ස්වර්ග රාජ්‍යය ලෙසද හඳුන්වනු ලබන රාජ්‍යය ලබන්නේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තෝරාගනු ලැබුවන්ගේ එක් අංගයක් වන ස්වාමීනී, ස්වාමීනී කියා ප්‍රකාශ කිරීමෙන් පමණක් නොව, පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත ඉටු කිරීමෙනි (ශු. මතෙව් 7:21). දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත නිහතමානීව, යටත්ව ඉටු කිරීම තුළින් කෙනෙකු දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ උතුම් කෙනෙකු බවට පත් වේ (ශු. මතෙව් 18:3-4).

1 කොරින්ති 6:9-10, ගලාති 5:21 සහ එපිස 5:5 පදයන් හි විශේෂයෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ දේව රාජ්‍යයට ඇතුළුවීම වලක්වනු ලැබූ මනුෂ්‍ය කොට්ඨාශයන් පිළිබඳවයි.

7.1.2 ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහසු පාලනය

එළිදරව් 20:2-7 පදයන්හි මෙසියස් වහන්සේගේ දහස් අවුරුදු පාලන කාලය පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. වසර දහසක කාල පරිච්ඡේදය සහසුය නැතහොත් විලියඩ් ලෙස හැඳින්වේ.

7.1.2.1 මෙසියස් වහන්සේගේ නැවත පැමිණීම

මෙසියස් වහන්සේගේ නැවත පැමිණීම තුළින් බයිබලානුකූල ක්‍රමය ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීම සෙකරියා 14:4 පදයෙහි දක්වා ඇත. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ උපමාවකින් පැවසුවේ එතුමා ගොස් නැවත පැමිණෙන බවයි (ශු. ලුක් 19:12).

මෙසියස් වහන්සේ ඔලිව් කන්දට පැමිණෙනු ඇත. එතුමා විසින් තෝරාගත්තවුන් සමග, එතුමා තම රජය පිහිටුවනු ඇත. එතුමා දේවමාළිගාව නැවත ගොඩනගන්නේය (ක්‍රියා 15:16). සබත් දිනය, නව සඳ සහ වාර්ෂික ශුද්ධ දින කාල සීමාවන් ඇතුළුව බයිබලානුකූල ක්‍රමය එතුමා විසින් නැවත හඳුන්වා දෙනු ඇත. සියලුම ජාතීන් හට තම දුකයින්ව කුඩාරම් මංගල්‍යය සඳහා පෙරැසලමට යැවීමට සිදුවනු ඇත. එසේ නොවුවහොත් නියමිත කාලයේදී ඔවුන්ට වර්ෂාව නොලැබෙනු ඇත (සෙකරියා 14:16-19).

එතුමාගේ පැමිණීම මහත් ලකුණු හා ආශ්චර්යයන් සහිතව, බලයෙන් හා මහත් තේජසින් යුක්තව සිදුවනු ඇත (ශු. මතෙව් 24:27,30; එළිදරව් 1:7). එතුමාගේ නැවත පැමිණීම පැහැදිලිව පෙනෙන අතර ස්වර්ගීය ලකුණු සමඟින් එය සිදුවනු ඇත (එළිදරව් 6:12). පොළවේ බලපරාක්‍රමයන් සෙලවෙනු ඇත. සූර්යයා අඳුරු වන තර වන්ද්‍රයා සිය ආලෝකය ලබා නොදෙනු ඇත (ශු. මතෙව් 24:29; ක්‍රියා 2:20). එතුමා පරාක්‍රමයාණන්ගේ දකුණු පස වැඩ හිඳිමින් අහසේ වලාකුළු මතතින් වඩිණු ඇත. දෙවියන් වහන්සේ මෙසේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට බලය ලබා දෙයි (ශු. මතෙව් 26:64; ශු. මාක් 14:62; ශු. ලුක්. 21:27; ක්‍රියා 1:11).

අග්‍ර දේව දූත මයිකල්ගේ මහත් මොරගැසීම සහ අවසාන භාරණැ පිඹීම මධ්‍යයේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පැමිණෙනු ඇත (1 තෙසලෝනික 4:16-17; එළිදරව් 11:15).

මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා එතුමාගේ දූතයන් සමග සියලු තේජසින් යුක්තව, තම ශුද්ධවන්තයන් තුළ මභීමයට පත් වීමට (2 තෙසලෝනික 1:10) පැමිණි විට එතුමා මිනිසුන් වෙන් කර ඔවුන් සමඟ කටයුතු කරනු ඇත (ශු. මතෙව් 25:31-46).

පසුතැවිලි වීම සහ වැඩිහිටි බවකිස්මය තුළින් ශුද්ධ ආත්මය ලැබූ, දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා පිළිපදින්නාවූ, තෝරාගනු ලැබූ, දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ පුද්ගලයින්ව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පැමිණීමේදී නැවත නැඟිටුවනු ලැබේ. මෙය පළමු නැවත නැඟිටීම වේ. මළවුන්ගෙන් ඉතිරි අය සහසුයේ අවසානය දක්වා ජීවත් නොවනු ඇත. මෙය දෙවන නැවත නැඟිටීමයි (එළිදරව් 20:4 සහ එයට පසු පදය). මෙසියස් වහන්සේගේ පැමිණීමේ බලාපොරොත්තුව සහ හේතුව තෝරාගත් අයවළුන් වේ (1 තෙසලෝනික 2:19; එළිදරව් 22:20). තෝරාගත් තැනැත්තන්ව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහ ස්වර්ග සේනාවන්ගේ නැවත පැමිණීම සඳහා සුදානම්ව, නිර්දෝෂීව, ශුද්ධකමෙන් ස්ථාපිත කළ යුතුය (1 තෙසලෝනික 3:13; 1 තෙසලෝනික 5:23). ගැළවීම සඳහා සත්‍යයට ප්‍රේම කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ (2 තෙසලෝනික 2:10). ස්වාමීන් වහන්සේ නැවත එන විට, දුෂ්ට තැනැත්තාව එතුමාගේ මුඛයේ හුස්මෙන් මරා දමනු ඇත (2 තෙසලෝනික 2:8). සම්දාණන් වහන්සේ පැමිණෙන පැය නොදන්නා බැවින් අවදිව සිටින ලෙසත් නිදා නොගන්නා ලෙසත් සභාවට අවවාද කර තිබේ (ශු. මාක්. 13:35-37; එළිදරව් 3:3,11). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ධර්මිෂ්ඨවූ විනිශ්චයෙන් නැවත පැමිණ දෙවියන් වහන්සේගේ ආඥා පිළිපැදීම ප්‍රතික්ෂේප කරන සියල්ලන් සමඟ යුධ වදිනු ඇත (ගීතාවලිය 96:13; එළිදරව් 19:11).

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ නැවත පැමිණීමේ මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ සියලු ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳව ඔවුන් සමඟ ගනුදෙනු කරනු ඇත (එළිදරව් 22:12).

7.1.2.2 ඊශ්‍රායෙය එකමුතු කිරීම

මෙසියස් වහන්සේ නැවත පැමිණීමෙන් පසු තෝරාගත් තැනැත්තන්ව සහ භෞතික ඊශ්‍රායෙයාගේ දිවි ගලවා ගත් තැනැත්තන්ව, ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් පූජකයන් ලෙස එතුමා භාවිතා කරමින් පෘථිවියේ හතර කොනෙන් ජෙරුසලමට එක්රැස් කරනු ලැබේ (යෙසායා 11:12, 66:19-21).

7.1.2.3 ස්වාමීන් වහන්සේගේ දිනය

සම්භූතන් වහන්සේගේ දිනයට පෙර, කැරැල්ලක් නැතහොත් ඇදහිල්ල අත්හැරීමක්, එනම් තේරී පත් වූවන් අතර සත්‍යයෙන් සහ නීතියෙන් වෙන්ව යාමක් (ඇදහිල්ලෙන්) සිදුවනු ඇත. නොපනත්කමේ මනුෂ්‍යයා (ඇනෝමිආස්), එනම් තෝරාගත් මනුෂ්‍යයන්ව දෙවියන් වහන්සේගේ නීතිවලින් ඇත් කිරීම සඳහා ඔහුගේ ඉගැන්වීම් තුළින් මනුෂ්‍යයන්ව මූලා කෙරු තැනැත්තා, කවුදැයි කියා එළිදරව් වනු ඇත (2 තෙසලෝනික 2:3-8). ඔහු දෙවියන්ගේ මාලිගාවේ හිඳගෙන දෙවියන් ලෙස තමාට හඳුන්වා ගනියි. මෙසියස් වහන්සේගේ පැමිණීමේදී ඔහුව මරා දමනු ඇත.

ජෙරුසලමට විරුද්ධ ව යුද්ධ කරන අය සම්භූතන් වහන්සේ විනාශ කරන සේක. විනාශය නිසා මිනිසුන් භීතියට පත් වන අතර ඔවුන්ගේ සහකාරයින්ට එරෙහිව නැගිටිනු ඇත (සෙකරියා 14:12-13). මෙය අනපේක්ෂිත ලෙස සිදුවනු ඇත (1 තෙසලෝනික 5:2).

මෙම විනාශය පෘථිවිය කම්පාවට පත් කරනු ඇත. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ උදහසින් පැමිණ ඇති බැවින් මනුෂ්‍ය වර්ගයා කඳුවල සහ පර්වත ගුහාවල සැහවි සිටින අතර කිසිවෙකුට මුහුණ දීමට නොහැකි වනු ඇත (එළිදරව් 6:15-17). එසේ වන්නේ අවසාන දිනවලදී දෙවියන් වහන්සේ විසින් පොළොව මත වගුරුවන ලබන භොරණෑ ශබ්දය සහ වසංගත නිසාවේ (එළිදරව් 8: 7-9:21; එළිදරව් 16:1-20). සහස්‍රය හරහා විහිදෙන ස්වාමීන් වහන්සේගේ දවසේ අවසානය මගින් අප දන්නා පරිදි පෘථිවියේ අවසානය සිදුවනු ඇත. ග්‍රහලෝකය ගින්නෙන් විනාශ වනු ඇත (2 පේතෘස් 3:7-10,12). එමගින් මිනිස් වාසයේ සියලු සලකුණු ඉවත් වනු ඇත.

සම්භූතන් වහන්සේගේ දිනයේ සමස්ත ක්‍රියාවලියම පෘථිවිය විනිශ්චය කිරීමට සහ මනුෂ්‍යත්වය නිවැරදි කිරීමට සකස් කර ඇත (පූද් 14-16). පව් කරන්නාවූ තෝරාගත් මනුෂ්‍යයින් හට දෙවන නැවත නැඟිටීමේදී නිවැරදි වී ස්වාමීන්ගේ දවසේදී ගැලවීම ලැබීම සඳහා ලෝක පද්ධතියට නැවත බාරදෙනු ලැබේ (1 කොරින්ති 5:5). එබැවින් නැවත නැඟිටීම් දෙකක් පමණක් ඇත.

7.1.3 දෙවියන් වහන්සේගේ සදාකාලික රාජ්‍යය

7.1.3.1 දෙවියන් වහන්සේගේ පැමිණීම

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සෑම නීතියක් සහ අධිකාරියක් යටත් කරගත් පසු, එතුමා මුළු ක්‍රියා පිළිවෙතම දෙවියන් වහන්සේට භාර දෙනු ඇත (1 කොරින්ති 15:24,28). එවිට දෙවියන් වහන්සේ පෘථිවියට පැමිණ ස්වර්ගයේ පාලනය මේ ස්ථානයට මාරු කරනු ඇත. එවිට මුළු පොළොවම උන්වහන්සේගේ මහිමයෙන් පිරීයනු ඇති (යෙසායා 6:3) අතර දෙවියන් වහන්සේ සහ බැටළු පැටවා මුළු පද්ධතියේ ආලෝකය වනු ඇත (එළිදරව් 21:23).

7.1.3.2 නව පොළොව සහ නව ජෙරුසලම

යෙසායා 65:17 හි දැක්වෙන්නේ අලුත් අහසක් සහ අලුත් පොළොවක් නිර්මාණය වන බවයි. ඊශ්‍රායෙල් වංශය මෙම නව ක්‍රමය තුළ සියලු මාංසයන් අභාවයට ගියපසු සහස්‍රයේ අවසානය දක්වා දෙවියන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි සිටිනු ඇත (යෙසායා 66:22). දෙවියන් වහන්සේ සියොන්හි වැඩසිටින අතර එය විශ්වාසවන්ත නගරය ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ (සෙකරියා 8:3). නව ජෙරුසලම නගරය ස්වර්ගයෙන් නික්මෙනු ඇත (එළිදරව් 3:12). මෙම නව ජෙරුසලම යනු මවන ලද නව අහස සහ නව පොළොව මත පහළ වන ශුද්ධ නගරයයි (එළිදරව් 21:1-4,7,10). එවිට දෙවියන් වහන්සේ සියලු

මිනිසුන් සමඟ සිටිනු ඇත. පසුගිය කිසිදු දෙයක් තවදුරටත් මතක් නොකරනු ඇත (යෙසායා 65:17). ධර්මිෂ්ඨකමට වාස හුමිය වූ නව අභසක්ද, නව පොළොවක්ද දෙවියන් වහන්සේ අපට පොරොන්දුවී ඇත. අපි එය බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිමු (2 පේතෘස් 3:13). ජයගන්නාවූ බොහෝ තේරී පත් වූවන් නව දේව මාලිගාවේ කුළුණු බවට පත් කරනු ලැබේ (එළිදරව් 3:12). එබැවින් එය අධ්‍යාත්මික මන්දිරයක් වේ.

7.1.3.3 මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ඉරණම

තෝරාගත් අයට සහසුයේදී ග්‍රහලෝකයේ පරිපාලනය ලබා දෙනු ඇත (ශු. ලුක්. 19:17,19). ඔවුන් දේවදූතයන් මෙන් වන්නෝය (ශු. මතෙව් 22:30). ඔවුන් පොළොව උරුම කර ගනිමින් අවසානයේදී දෙවියන් වහන්සේ ව දකිමින්, උන්වහන්සේගේ පුත්‍රයන් වන්නෝය (ශු. මතෙව් 5: 3-11). මෙම තනතුර සියලුම ජාතීන් කෙරෙහි ව්‍යාප්තව යනු ඇත (ශු. මතෙව් 8:11). මෙය පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ ප්‍රසන්නව බලා සිටින කරුණකි (ශු. ලුක් 12:32). මක්නිසාද දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මය විසින් මෙහෙයවනු ලබන සියල්ලෝම දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයෝ වන්නෝය (රෝම 8:14).

මෙයින්ද වහන්සේගේ සහසු රාජ්‍යය මනුෂ්‍ය වර්ගයා ඔවුන්ගේ අවසාන වගකීම් සඳහා සූදානම් කිරීම වස් ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යයක් පමණක් වන අතර එමඟින් ඔවුන්ගේ හැකියාවන් සහ පොලවට අත්තිවාරම් දැමීමට පෙර සකස් කරන ලද දෙවියන් වහන්සේගේ සැලැස්ම ඉටු කරයි.

මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ අවසාන ඉරණම වන්නේ ස්වර්ග සේනාවන් සමග ඒකාබද්ධ නව පද්ධතිය තුළ ඔවුන්ගේ ස්ථානය ගැනීමට සහ ඔවුන්ගේ නියම උරුමය වන පෘථිවියේ (ගීතාවලිය 8:1-9; දානියෙල් 2: 44-45) සංවර්ධනය සහ පාලනය අත්පත් කර ගැනීමට සහ අලුතින් සකස් කරන ලද විශ්වය (දානියෙල් 7:27, 12:3) බාර ගැනීමට සූදානම් වීමයි.

උපග්‍රන්ථය

ත්‍රිත්වවාදය තුළ ආත්මය

ත්‍රිත්වවාදීන් විසින් දේවධර්මය, විශේෂයෙන් ගැලවීම සභාව හරහා විය යුතුය යන ඊතියා මතය වෙනස් කළේ ජේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ මෙලොව මාංසවත්වීම තුළ ය. ලකුග්නා (දෙවියන් අප සඳහාය, දෙවියන් වහන්සේ ත්‍රිත්වය සහ ක්‍රිස්තියානි ජීවිතය, හාපර්, සැන් ග්‍රැන්සිස්කෝ, 1991), විසින් ත්‍රිත්වයේ මූලධර්මය වර්ධනය කිරීම සහ ගැලවීමේ සැලැස්මෙන් (හෝ ගැලවීම පිළිබඳ මූලධර්මය) දේවධර්මය වෙන් කිරීමේ කාර්යයන් සමග කටයුතු කරමින්, ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ මාංසවත්වීම තුළ කපදෝසියාණුන් විසින් දේවධර්මය වෙන් කිරීමේ දිශානතියකට යොමු කළ බව සඳහන් කළ අතර එය ගැලවීම සභාව හරහා විය යුතුය යන මතය සහ දේවධර්මය එකිනෙකින් වෙන් කිරීමට තවදුරටත් දායක විය. මෙම දිශානතිය වෙන් කිරීම මගින් වූයේ

සියුඩෝ-ඩිමිනිසියස් ගේ නිෂේධනය හරහා සහ අවසාන වශයෙන්, පලමාස් හි ග්‍රෙගරි ගේ දේවධර්මය වෙත (6 වන පරිච්ඡේදය) යොමු වීමයි. බටහිර ලතින් රටවල, නයිසියාවෙන් පසු කාලපරිච්ඡේදය තුළ, පොයිටියර්ස් හි හිලරි සහ සමහර විට අන්තයටම ගිය, ඇන්සිරාහි මාර්සෙලස් වැනි දේවධර්මවාදීන් ත්‍රිත්වය සහ ගැලවීම සභාව හරහා විය යුතුය යන කාරණා ද්විත්වය අතර සම්බන්ධය රඳවා ගත්හ. ඔහුස්ටින් සම්පූර්ණයෙන්ම නව මගකට යොමුවිය. ඔහුගේ ආරම්භක ස්ථානය වූයේ තවදුරටත් පියාගේ ආධිපත්‍යය නොව පුද්ගලයන් තුන් දෙනෙකුගේ එකමුතුකම තුළ දිව්‍යමය ස්වභාවය බෙදා ගතයුතු බවයි [අවධාරණය එකතු කර ඇත]. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ මාංසවත්වීම සහ ආත්මයාණන් විසින් දේවත්වයට පත් කිරීම [අවධාරණය එකතු කර ඇත] තුළින් හෙළිදරව් වන පරිදි දේවධර්මයේ ස්වභාවය විමසීම වෙනුවට, ඔහුස්ටින් විසින් සෑම මනුෂ්‍යයෙකුගේම ආත්මය තුළ ඇති ත්‍රිත්වයේ සලකුණු පිළිබඳ සොයා බැලීමක යෙදුනි. ඔහුස්ටින් උත්සාහය වූයේ ත්‍රිත්වයේ සම්බන්ධතාවයන් මනෝවිද්‍යාව හා ඇති සමානත්වය සොයා බැලීමටය. එමගින් අදහස් වන්නේ ඉන් පසුව ත්‍රිත්ව ධර්මය දේව ස්වභාවය සමග ඇතුළත් කර සම්බන්ධතා ඇතිකර ගැනීම පිළිබඳව සැලකිලිමත් වන බවයි. එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ආත්මයෙන් අප තුළ ඇති දෙවියන් වහන්සේ පිළිබඳ අපගේ දැනුම බිඳී යන බවයි (ලකුග්නා, 44 වන පිටුව).

මධ්‍යකාලීන ලතින් දේවධර්මය ඔගස්ටින් ව අනුගමනය කළ අතර දේවධර්මය, ගැලවීම සභාව හරහා විය යුතුය හෝ ගැලවීම පිළිබඳ මූලධර්මය වෙන් කළේය. සමස්ත ව්‍යුහයම නව ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයේ සහ ගුප්තවාදයේ ක්‍රම අනුගමනය කිරීමෙන් පැටලුණු සවභාවයට පත්විය.

ලකුණා හි වැදගත් සටහන් අනුව ඔගස්ටින් තුළින් ලැබූ වැදගත් දෙය නම්, පියාගේ අධිරාජ්‍යය බලය තවදුරටත් ප්‍රමුඛ තත්වයක නොපවතින බවයි. ත්‍රිත්වය සම සමානාත්මතාවය හිමිකර ගනී. සම-සදාකාලිකත්වය පිළිබඳ ව්‍යාප් ප්‍රකාශය ඉන් පසු ඇතිවූ දෙවන පියවර විය. නීතිවැරදි තර්කාංගය වූයේ එක් එක් පුද්ගලයා තුළ දේවත්වය ප්‍රකාශ කිරීම පිළිබඳ සංකල්පයයි, එනම් යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් එතුමාගෙන් නිකුත් වූ ශුද්ධාත්මයාණන්ගේ මාර්ගයෙන් පියාගේ ක්‍රියාකාරීත්වයයි. පේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ හරහා ලැබුණු මෙම මහ පෙන්වීම මගින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට එක් එක් තෝරාගත් පුද්ගලයා තුළ ජීවත් වූ දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්තට අනුව එම පුද්ගලයා නිරීක්ෂණය කිරීමට සහ ඔහුව මෙහෙයවීමට හැකි විය.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ශුද්ධාත්මයාණන්ගේ මූලාරම්භය නොවීය. එතුමා අතරමැදි නිරීක්ෂකයාණෝ විය. එතුමා සෑම විටම දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්තට එකඟව ක්‍රියා කළ පරිදි දෙවියන් වහන්සේ කැමැත්තට අනුව ක්‍රියා කළේය. නමුත් එතුමා දෙවියන් වහන්සේ නොවීය. ත්‍රිත්වය අනුගමනය කරන්නන්ට මේ කාරණය නොපෙනී ගියේය. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ කරුණ ඔවුන් තේරුම් ගත්තේ නම් එසේ නොවනු ඇත. ලකුණා පවසන ආකාරයට

ත්‍රිත්ව දෙවියන්ගේ දේවධර්මය එකම දෙවියන් ගැන සලකා බැලීම සඳහා එකතු වී ඇති බව පෙනී යයි (44 වන පිටුව).

මෙය ක්‍රිස්තියානි ඇදහිලිවතුන් යාවිඤා කරන ආකාරය වෙත මූලිකවම බලපෑවේය. එනම්, බයිබලයේ ඇති උපදෙස් පරිදි පුත්‍රයාගේ නාමයෙන් (ශු. ලුක් 11:12 සිට) පියාට නමස්කාර කළයුතු වූවන් (ශු. පොභාන් 4:23), ඔවුන් තවදුරටත් පියාණන්ට පමණක් යාවිඤා නොකළෝය (ශු. මතෙව් 6:6,9), නමුත් පියාට, පුත්‍රයාට සහ ශුද්ධාත්මයාණන්ට නමස්කාර කළෝය. තවද, විද්වතුන් දේවධර්මයේම පාරභෞතික විද්‍යාවක් වර්ධනය කළහ. නමුත් ඒ මුළු මන්දිරයම ගොඩනගා ඇත්තේ බයිබලය නොසලකා හරිමින් හෝ තමන්ට රිසි අන්දමින් එය හැසිරවීමෙනි. ත්‍රිත්වවාදීන් කිසිවිටෙකත් යම් විෂයයක් සම්බන්ධයෙන් දක්වා ඇති සියලු බයිබල් පාඨයන් ගෙනහැර නොදක්වන අතර තමන්ට වෙනස් කළ නොහැකි ඒවා නොසලකා හරිමින් වෙනත් ප්‍රධාන පාඨ වැරදි ලෙස පරිවර්තනය කරමින් වැරදි ලෙස උපුටා දක්වන්නේ එබැවිනි. නමුත් ඔවුන්ගේ පද්ධතිය ගුඩ්වාදය නොහොත් භාවානුයෝගී සහ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වවාදය මත පදනම්ව ඇත. ලකුණා මෙලෙස සඳහන් කරයි

කපඩෝසියානුවන් (සහ ඔගස්ටින්ද) දෙවියන් වහන්සේගේ මැවීම සහ ලෝකය කළමනාකරණය කිරීම පිළිබඳ ශුද්ධ ලියවිල්ලේ අවබෝධයෙන් ඔබ්බට ගොස් පුත්‍රයාට (සහ ආත්මයාණන්ට) දෙවියන් වහන්සේගේ ඇති සම්බන්ධතාවය 'අන්තර් දිව්‍යමය' මට්ටමින් (54 පිටුව) සොයා බැලීය.

එක දෙවි කෙනෙක් ඔසියා ලෙස එකිනෙකට වෙනස් ස්වභාවයන් තුනක සිටියේය. එලෙසම ජ්‍යෙෂ්ඨත්වවාදයේ පදය වන ඔසියා සහ ස්ටෝයික් පදය වන ස්වභාවය යන්නෙහි අර්ථය එකම දේ වන බව සහ අපි දැක්කෙමු (කොක්ස් ගේ එලෝහිම් ලෙස නෝරා ගැනීම).

'අන්තර් දිව්‍යමය' මට්ටමින් ශුද්ධ ආත්මයාට ක්‍රියාත්මක විය නොහැකි අන්දමින් පහත දැමීම යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ එම ස්වභාවයට සහභාගී වන පරිදි තෝරාගත් අය හට කිසි විටෙකත් දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වභාවයට සහභාගී විය නොහැකි බවයි. මෙම ප්‍රකාශය ශුද්ධ ලියවිල්ලට පටහැනිය. තෝරාගත් අය දිව්‍යමය ස්වභාවයට සහභාගී වේ (2 පේදුරු 1:4).

එපිස 1:22 පදයෙහි දෙවියන් වහන්සේ විසින් සියල්ල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පාදවලට යටත් කර එතුමාව සභාවේ ප්‍රධානියා බවට පත් කළ සේක. දෙවියන් වහන්සේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව උන්ථාන කළ සේක.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව මළවුන්ගෙන් නැගිටුවා, ස්වර්ග ලෝකයෙහි ස්වකීය දකුණු පස සිංභාසනාරූඪ කර සියලු අධිපතීන්ටත්, බලධාරීන්ටත්, පරාක්‍රමවලටත්, අධිකාරීන්ටත්, එසේම, මේ යුගයේ පමණක් නොව, මතු පැමිණෙන යුගයෙහිද, නම් කල හැකි තාක් ප්‍රභූ නාමයන්ටත් ඉහලින් වැජඹෙන සේක.

මෙලෙස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට සෑම නමකටම වඩා අධිකාරිය ලබා දී ඇත, මන්ද එතුමාගේ නාමය තුළින්ම අධිකාරීත්වය විදහාපාන බැවිනි. මන්ද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ, උන්වහන්සේගේ මිනිස් බවෙහිම දේවත්වයේ පරිපූර්ණව වැඩ වාසය කරයි, එතුමා කරුණකොටගෙන සභාව එහි උරුමය තුළට පැමිණෙන පිණිස එතුමාට සියල්ල කෙරෙහි බලය දෙනු

ලැබේ (කොලොස්සි 2:9). මෙහි දේවත්වය ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචනය නියෝජ්‍යවත්වන්නෙහි තේරුම දේවත්වය හෝ දෙවියන් වීමේ තත්වය යන්නයි.

දැන්, තායර් පවසන්නේ එහි ගුණාංග වෙනස් වීමෙන්, තත්වයේ හෝ එහි ඇති සාරත්වයේ වෙනස් වීමක් සිදු වීමෙන් දේවත්වය (*theot*) දේවස්වභාවයෙන් (*Theiot*) වෙනස් වන බවයි (තායර්ගේ, 288 පිටුව). මෙහි අර්ථය නම් දෙවියන් වහන්සේගේ සාරයේ පූර්ණත්වය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ ශාරීරිකව වාසය කළ බවයි. දෙවියන් වහන්සේගේ ඒ සාරත්වයේ සම්පූර්ණතම සියලු මනුෂ්‍යයන් හට ලැබී තිබෙන බැවින් අපට දෙවියන් වහන්සේගේ අලුත් ස්වභාවය පැළඳ ගැනීමට හැකියාව ලැබී ඇත (කොලොස්සි 3:10). ඔවුන් යුදෙව් හෝ ග්‍රීක හෝ නොවන නමුත් සියල්ලන්ම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ වන්නේ එතුමා සියල්ල තුළ සිටින බැවින් (කොලොස්සි 3:11). අවසානයේදී දෙවියන් වහන්සේ සියල්ලේ සියල්ල බවට පත් කිරීම සඳහා එතුමා ශුද්ධාත්මයාණන්ගේ බලය තුළින් මිනිසුන්ව දියුණු කරයි (1 කොරින්ති 15:28).

සියල්ල එතුමාට යටත් කළ විට, සියලු දේ එතුමා යටතට පත් කළ තැනැත්තාද එනම් පුත්‍රයාද එතුමාට යටත් වනු ඇත්තේ දෙවියන් වහන්සේ [සියල්ලේ සියල්ල, ජේම්ස් රජතුමාගේ අනුවාදය අනුව] (*panta en pasin*) [මාෂල්ගේ ජේලි අතර සහ කොලොස්සි 3.11 බලන්න, (*panta kai en pasin*)].

ත්‍රිත්වවාදීන් මෙම පාඨය මෙලෙස පරිවර්තනය කිරීම ආරම්භ කර ඇත්තේ සැමදේම, සැමදෙනාටම යන අදහස ගෙනහැර පාමිනි. මෙලෙස සිදුකර ඇත්තේ මේ පාඨය මගින් පෙන්වා දෙන දෙවියන් වහන්සේගේ සාර්ථකත්වයේ සම්පූර්ණතම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට දුන්නාක් මෙන් අනිත් මනුෂ්‍යයන්ටත් ලැබීමට උපකාරීවන දෙවියන් වහන්සේගේ තර්කානුකූල දිගුව මගහැර දැමීමටය.

දෙවියන් වහන්සේගේ සම්පූර්ණත්වයෙන් අපව පුරවන්නේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේය (එපීස 3:19); ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පූර්ණත්වය මගින් පියාණන් වහන්සේගේ ප්‍රතිරූපය අපට පෙන්වනු ලබයි (එපීස 4:13). මේ අනුව, අපි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙන් පියාගේ රූපයක් නැතහොත් ප්‍රති රූපයක් බවට පත් වන අතර ඒ අනුව අපි දෙවියන් වහන්සේගේ දරුවන් වන අතර ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ සම-උරුමක්කාරයන් වන්නෙමු (රෝම 8:17; ජාකොබ් 2:5); ගැලවීමේ පොරොන්දුව (හෙබ්‍රෙව් 1:14) අනුව උරුමක්කාරයන් (ගලාති 3:29) සහ කරුණාවේ උරුමක්කාරයෝ වන්නෙමු (1 පේදුරු 3:7).

දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ඉන් පසුව සදාකාලික ජියෙකු බවට පත්වන අතර (යෙසායා 9:6) මිනිස් සත්කාරකයන්ගේ පිතෘත්වයේ ප්‍රධානියා වන අතරම එමගින් තව පිතෘවරු බොහෝ දෙනෙකු සිටින ස්වර්ගයේ ඔවුන් සමඟ එහි උරුම ස්ථානය ගනී (එපීස 3:14).

මේ හේතුව නිසා මම, ස්වර්ගයේද පොළොවේද සියලු පෙලපත්වලට නාමය දෙන්නාවූ පියාණන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි දණින් වැටෙන්නෙමි.

මෙහි පෙළපත යන වචනය පැට්‍රියා නොහොත් පිතෘත්වයයි. මේ අනුව, ගෘහයන් හි හෝ දෙවියන්ගේ ගෘහයේ පියා යනුවෙන් හඳුන්වන පදවි නාමය යනු, එම එක් එක් ඒකකයේ එක් එක් නායකයාගේ මූලික පරම වගකීම පවුල දක්වා ප්‍රදර්ශනය කරන අභිනියෝජිත පදවි නාමයකි. එබැවින්, අනුපිලිවෙල වන්නේ දෙවියන් වහන්සේගෙන්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ හරහා ගෘහ මූලික පුරුෂයාට (1 කොරින්ති 11:3) වන අතර ගෘහ මූලික පුරුෂයා, දෙවියන් වහන්සේ විසින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට සහ එලෝහිමි වන අනෙකුත් දෙවියන්ගේ පුත්‍රයන්ට කරන ආකාරයටම සහ එම එලෝහිමිවරුන් ඔවුන් යටතේ සිටින අයට ඔවුන්ගේ වගකීම් ඉටු කරන ආකාරයට තම වගකීම ඉටු කළ යුතුය.

මේ සියලු පැවත්මක්ම එකිනෙක සම්බන්ධ කරන යාන්ත්‍රණය ශුද්ධාත්මයාණෝ වන අතර එක් එක් සේනා සමූහයට එලෝහිමි වීමේ හැකියාව ප්‍රධානය කරනු ලබයි. පුද්ගලයාගෙන් පුද්ගලයාට වෙනස්ව පැවතියත්, අන්තර්-දිව්‍ය සම්බන්ධතාවයක සීමා වී සිටියත් ශුද්ධාත්මයාණන් යනු ඕනෑම අර්ථයකින් දෙවියන් බවට විවාදයක් නැත. සියල්ලෝම දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයන් වන අතර, එබැවින් එකම අර්ථයෙන් ගත් කල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ සම උරුමක්කාරයෝ වෙති. ශුද්ධාත්මයාණන්ට නමස්කාර කිරීම, එක් අර්ථයකින් ගත් කල, ස්වයං නමස්කාරයක් වනු ඇත, මන්ද එය දෙවියන් වහන්සේ සියල්ලේ සියල්ල බවට පත්වන මාධ්‍යය බැවිනි.

එබැවින්, එයට නමස්කාර කිරීම ස්වයං භක්තිය ලෙස සලකා තර්කානුකූලව තහනම් කර ඇත්තේ එය පුද්ගලයාගේ කොටසක් යන අර්ථයෙනි. එය නිසි ලෙස ලැබෙන බලයක් නැතහොත් ප්‍රදානය කරනු ලබන ගුණාංගයක් මිස දෙවියන් වහන්සේම නොවේ. ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ අපට එලෝහිමි හෝ නියෝයි වීමට ඇති හැකියාව ලබා දෙයි.

දේවත්වය යනු කවුන්සිලයක් නැතහොත් මණ්ඩලයක් දක්වා විහිදුනු ව්‍යුහයකි. එම මණ්ඩලය පහත දක්වා ඇති ගිතාවලියේ සහ අනෙකුත් පාඨවල සඳහන් වන අතර දෙවියන් වහන්සේගේ සිංහාසනය සහ වැඩිහිටියන්ගේ සභාව පිළිබඳව එළිදරව් 4:1 සිට 5:14 දක්වා විස්තර කර ඇත. ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ බැටළු පැටවා ලෙස සහ උත්තම පූජකයා (හෙබ්‍රෙව් 8:1-2 සිට) ලෙස ඇතුළත් වන මෙම කවුන්සිලය සර්වබලධාරී දෙවියන් වහන්සේට සේවය සහ නමස්කාරය කරනු ලබයි (එළිදරව් 4:8-11). දෙවියන් වහන්සේට සේවය කිරීමේදී, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම ජීවිතය පූජා කළේ, සෑම පූජකයෙකු හටම පූජාවීමෙන් දෙවියන් වහන්සේට පිරිනැමීමට යමක් තිබිය යුතුය යන්න පෙන්වමිනි (හෙබ්‍රෙව් 8:3).

එළිදරව් 4:8-11 සඳහන් වන්නේ සර්වබලධාරී දෙවි සම්භාණන් වහන්සේ සිංහාසනාරූඪ වී සිටින වැඩිහිටියන්ටත් වඩා ඉහළින් සිංහාසනාරූඪව සිටින බවයි. එහෙත්, තම කැමැත්තෙන් සියල්ල මැවූ සියලු බලැති දෙවි සම්භාණන් වහන්සේගේ ඔටුන්නට වඩා පහත්ව හා යටත්ව සිටී. එතුමා යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සහ කවුන්සිලයේ ස්වාමිවූ දෙවියන් වහන්සේ වන සේක.

ස්වර්ග සේනාවට අයත් වන දෙවියන්ගේ පුත්‍රයෝ මහත් ගණනක් සිටිති (ජෝබ් 1:6, 2:1, 38:7; ගිතාවලිය 86:8-10, 95:3, 96:4, 135:5) ඔවුන් බෙහෙවින් ඵලයන් හෝ මහෝත්තමයාණන්ගේ පුත්‍රයෝ ලෙස හඳුන්වනු ලබති (සබෝරින් SJ, ගිතාවලිය: ඔවුන්ගේ මූලාරම්භය සහ අදහස, ඇල්බා ගෘහය, NY, 72-74 පිටු බලන්න). දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයන් ලෙස තෝරාගත් මනුෂ්‍යයන් ද ස්වර්ගික සේනාවන්ට ඇතුළත් කර ඇත (රෝම 8:14 සිට).

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මැවිල්ලේ කුලදුලා නැතහොත් පළමු ඵලය විය. ස්වර්ගයේ හා පොළොවේ පෙනෙන, නොපෙනෙන, සිංහාසන හෝ ආධිපත්‍යයන් හෝ ප්‍රධානීන් හෝ අධිකාරීන් වේවා, සියල්ල මවනු ලැබුවේ එතුමා තුළින් සහ එතුමා වෙනුවෙන් ය. එතුමා සියල්ලටම පෙර සිටි අතර, එතුමා තුළ සියල්ල එකට බැඳී ඇත (කොලොස්සි 1:16-17). නමුත් එතුමාව ජනිත කළේ දෙවියන් වහන්සේ වන අතර දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්ත වූයේ මැවිල්ල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ පවතිමින් එතුමා තුළ ක්‍රියාත්මක වීම දැකීමටය. එමනිසා, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කිසිදු ලෙසකින්, අමරණීය (1 තිමෝති 6:16) පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ සහ සදාකාලයෙන් සදාකාලිකව පවතින්නාවූ දෙවියන් වහන්සේ නොවේ.

දෙවියන් වහන්සේ, දෙවියන් වහන්සේම බව සහ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පියාණන් ලෙස බයිබලය විසින් පිළිගනු ලැබේ (රෝම. 15:6; 2 කොරින්ති 1:3, 11:31; එපීස 1:3,17; කොලොස්සි 1:3; හෙබ්‍රෙව් 1: 1 සහ එයට පසු පදයන්; 1 ජේදුරු 1:3; 2 ජොහාන් 3; එළිදරව් 1:1,6, 15:3). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සිය ජීවිතය, බලය සහ අධිකාරිය ලබා ගන්නේ පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේගේ අණ පරිදිය (ශු. ජොහාන් 10:17-18). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම කැමැත්ත පියා වන දෙවියන් වහන්සේගේ කැමැත්තට යටත් කරයි (ශු. මතෙව් 21:31, 26:39; ශු. මාක් 14:36; ශු. ජොහාන් 3:16, 4:34). දෙවියන් වහන්සේ තෝරාගත් අයව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට දුන් අතර දෙවියන් වහන්සේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ (ශු. ජොහාන් 14:28) වන අතර සහ සියල්ලන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ වේ (ශු. ජොහාන් 10:29).

එබැවින්, දෙවියන් වහන්සේ එතුමාගේ එකම උපන් (ඒක ජානක) පුත්‍රයා මේ ලෝකයට එවා වදාළේ එතුමා තුළින් අපට ජීවිතය ලැබීම උදෙසාය (1 ජොහාන් 4:9). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ගෞරවය රැගෙන එන්නේ දෙවියන් වහන්සේ. ඒ දෙවියන් වහන්සේ වඩා උතුම් වන බැවිනි (ශු. ජොහාන් 8:54).

දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ලෙස තම බලය සහ ස්වර්ග සේනාවන්ගේ සත්කාරය පසෙක තබා යේසුස් වහන්සේ දාවන්ගේ වංශයෙන් පැවත එන මිනිසෙකු බවට පත් විය (රෝම 1:3). බලයෙන් යුත් දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා වූ එතුමාව මළවුන්ගෙන් උත්ථානකරනු ලැබූ ශුද්ධ ආත්මයට අනුව එතුමා අපගේ දෙවිවූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ලෙස නම් කරන ලදී (රෝම 1:4).

දෙවියන් වහන්සේ පර්වතයය. එය, රිශ්‍රායලය වර්මවිච්ඡේදනය කෙරු ජෝෂුවා 5:2 හි දක්වා ඇති ගිනිගල මෙන් සියල්ල කැණීම් කර ලබා ගන්නාවූ ගල්වළක් හෝ කන්දක් වේ. (ද්විතීය නීතී සංග්‍රහය 32:4, මයිමොනයිඩස් ගේ ව්‍යාකූලත්වයට පත් වූවන්ගේ මාර්ගෝපදේශය බලන්න, විකාගෝ විශ්ව විද්‍යාල මුද්‍රණාලය, 1965, 16 පරිච්ඡේදය 42 පිටුවේ පටන්). දෙවියන් වහන්සේ රිශ්‍රායෙලයේ පර්වතයය වූ සේක, ඔවුන්ගේ ගැලවීමේ පර්වතයය (ද්විතීය නීතී සංග්‍රහය 32:15) සහ ඔවුන් දරා සිටි පර්වතය (ද්විතීය නීතී සංග්‍රහය 32:18,30-31) වූ සේක. 1 සාමුවෙල් 2:2 හි පෙන්නුම් කරන්නේ අපගේ දෙවියන් වහන්සේ අපගේ පර්වතයය මෙන්ම සදාකාලික පර්වතයය බවයි (යෙසායා 26:4). ආබ්‍රහම්ගෙන් පැවත එන

ඇදහිලිවතුන් සියලුම දෙනා මෙන්ම අනෙක් සියල්ලන්මද කපා ඇත්තේ මෙම පර්වතයෙන්ය (යෙසායා 51:1-2). ලෝක අධිරාජ්‍යයන් යටත් කර ගැනීම සඳහා මෙසියස් වහන්සේද මෙම පර්වතයෙන් කපා ඇත (දානියෙල් 2:34,45). ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම සභාව ගොඩනගන (ශු. මතෙව් 16:18), එතුමාම අත්තිවාරම ලෙස රඳා පවතින, මේ පර්වතය හෝ අත්තිවාරම (මතෙව් 16:18) දෙවියන් වහන්සේ මිස, ජේදුරු හෝ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ හෝ වෙනත් කිසිවෙකු හෝ නොවේ.

මෙසියස් වහන්සේ, දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාවේ ප්‍රධාන මුල් ගල වේ. තෝරාගත් සමූහයා නාඕස් හෙවත් අති ශුද්ධවූ සමූහයා ශුද්ධ ආත්මයාණන්ගේ භාණ්ඩාගාරය වේ. දේවමාළිගාවේ ගල් සියල්ලම, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව කපා ඇති ආකාරයටම දෙවියන් වහන්සේ වන පර්වතයෙන් කපා, ආත්මික පර්වතය (1 කොරින්ති 10: 4), බාධාවේ පර්වතය සහ පැකිලීමේ ගල (රෝම 9:33) වන ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට ලබා දී ඇත්තේ දේවමාළිගාව ගොඩනගන පිණිස වේ. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දේවමාළිගාව ගොඩනගන්නේ දෙවියන් වහන්සේ සියල්ලේ සියල්ල වන පිණිසය (එපිස 4:6). දෙවියන් වහන්සේ, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේව සියල්ලේ සියල්ල බවට පත් කරමින් (*panta kai en pasin* කොලොසෙයි 3:11) සියල්ල එතුමාගේ පාද වලට යටත් කොට (1 කොරින්ති 15:27), සියල්ලේ සියල්ලෙන් එතුමාව පුරවන (එපිස 1:22-23) එතුමාගේ ශරීරය වන සභාවේ ප්‍රධානියා වීම එතුමාට ලබා දී ඇත. දෙවියන් වහන්සේ සියල්ල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පාද යටතට ගෙන එන විට එයින් විද්‍යාමාන වන්නේ සියල්ල එතුමාට යටත් කරන්නේ දෙවියන් වහන්සේම බවයි (1 කොරින්ති 15:27).

තමන්ගේ පාද යටතට සියල්ල යටත් කළ දෙවියන් වහන්සේ සියල්ලේ සියල්ල වන පිණිස ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේට යටත් වනු ඇත (*panta en pasin* 1 කොරින්ති 15:28 සංශෝධිත සාමාන්‍ය සංස්කරණයට අනුව නොවේ). මේ අනුව දෙවියන් වහන්සේ සහ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ත්‍රිත්වය තුළ ඒකාබද්ධ කිරීමට උත්සාහ කරන ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයදී මූලධර්ම ශුද්ධ ලියවිල්ලට පටහැනි වේ. දෙවියන් වහන්සේගේ මහ පෙත්වීම අනුව ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේගේ දකුණු පැත්තේ හිඳගනිමින් (හෙබ්‍රෙව් 1:3,13, 8:1, 10:12, 12:2; 1 ජේදුරු 3:22) තෝරාගත් අය සමග උන්වහන්සේගේ සිංහාසනය බෙදාගන්නා ලෙස දෙවියන් වහන්සේගේ සිංහාසනය බෙදාගනු ඇත. එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට දෙන ලද (එළිදරව් 3:21) *දෙවියන් වහන්සේගේ සිංහාසනයයි* (ගිතාවලිය 45:6-7; හෙබ්‍රෙව් 1:8) නැතහොත් *දෙවියන් වහන්සේ ඔබගේ සිංහාසනය* යන්න *ඔබගේ සිංහාසනයේ දෙවියන්* ලෙස පරිවර්ථනය කර ඇත (සංශෝධිත සම්මත අනුවාදයේ පාද සටහන බලන්න).

යවන්නාවූ දෙවියන් වහන්සේ, යවනු ලැබූ තැනැත්තාට වඩා උතුම්ය (ශු. ජොහාන් 13:16), සේවකයා තම ස්වාමියාට වඩා උතුම් නොවේ (ශු. ජොහාන් 15:20). ජීවත්වන යම් ප්‍රාණියෙක් තමන් උදෙසාම පූජාවක් විය හැකි යැයි යෝජනා කිරීම අතිශයින්ම භාසාපනක යෝජනාවකි. එවැනි ක්‍රියාවක්, තර්කානුකූලව, සියදිව් නසා ගැනීමකට සමානය, නැතහොත්, ත්‍රිත්වවාදය තුළ, එය ශරීරය වෙත කරන්නාවූ අර්ධ හානියකි. එබැවින්, එම ධර්මය නැවත නැඟිටීම ප්‍රති ඡේප කරන්නේ විශේෂයෙන් 1 කොරින්ති 15 අනුවය.

මේ අනුව කුරුසියේ ඇණ ගැසීම සහ නැවත නැඟිටීම තුළ ඇති විශිෂ්ඨතාවය අනිවාර්ය සහ සම්පූර්ණ වේ. නැවත නැඟිටීම මාංසයෙන් යුක්තව විය යුතු අතර එය එක් තත්වයකින් තවත් තත්වයකට තරංගයක් ලෙස පරිවර්තනය වන පූජාවකි. එසේ නොමැති නම් ගැලවීමක් නැත, අඛණ්ඩ අස්වැන්නක්ද නොමැත. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ තම පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ සහ අපගේ පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේ වෙතට නැගියාම සඳහා වූ සුදානම (ශු. ජොහාන් 20:17), සැබෑ සහ සුවිශේෂී වූවක් විය.